Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1623/2000,

25. juuli 2000,

milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva määruse (EÜ) nr 1493/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad turumehhanismide osas

(EÜT L 194, 31.7.2000, lk 45)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2409/2000, 30. oktoober 2000	L 278	3	31.10.2000
►M2	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2786/2000, 19. detsember 2000	L 323	4	20.12.2000
►M3	Komisjoni määrus (EÜ) nr 545/2001, 20. märts 2001	L 81	21	21.3.2001
►M4	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1282/2001, 28. juuni 2001	L 176	14	29.6.2001
►M5	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1660/2001, 16. august 2001	L 221	8	17.8.2001
►M6	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2022/2001, 15. oktoober 2001	L 273	17	16.10.2001
►M7	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2047/2001, 18. oktoober 2001	L 276	15	19.10.2001
►M8	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2429/2001, 12. detsember 2001	L 328	28	13.12.2001
►M9	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2464/2001, 14. detsember 2001	L 331	25	15.12.2001
►M10	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1315/2002, 19. juuli 2002	L 192	24	20.7.2002
►M11	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1795/2002, 9. oktoober 2002	L 272	15	10.10.2002
►M12	Komisjoni Määrus (EÜ) nr 625/2003, 2. aprill 2003	L 90	4	8.4.2003
►M13	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1183/2003, 2. juuli 2003	L 165	20	3.7.2003
►M14	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1411/2003, 7. august 2003	L 201	12	8.8.2003
►M15	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1710/2003, 26. september 2003	L 243	98	27.9.2003
►M16	Komisjoni Määrus (EÜ) nr 908/2004, 29. aprill 2004	L 163	56	30.4.2004
►M17	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1774/2004, 14. oktoober 2004	L 316	61	15.10.2004
►M18	Komisjoni määrus (EÜ) nr 535/2005, 6. aprill 2005	L 88	9	7.4.2005
►M19	Komisjoni määrus (EÜ) nr 616/2005, 21. aprill 2005	L 103	15	22.4.2005
►M20	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1219/2005, 28. juuli 2005	L 199	45	29.7.2005
►M21	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1820/2005, 8. november 2005	L 293	8	9.11.2005
►M22	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1221/2006, 11. august 2006	L 221	3	12.8.2006
►M23	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1713/2006, 20. november 2006	L 321	11	21.11.2006
►M24	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2016/2006, 19. detsember 2006	L 384	38	29.12.2006

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1623/2000,

25. juuli 2000,

milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva määruse (EÜ) nr 1493/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad turumehhanismide osas

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta, ([1]) eriti selle artikleid 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 ja 80,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotises sätestatakse turumehhanismide üldeeskirjad ja viidatakse komisjoni poolt vastuvõetavatele ülejäänud üksikasjalikele rakenduseeskirjadele.

(2) Senini on kõnealused eeskirjad hajutatud mitmetes ühenduse määrustes. Nii ühenduse ettevõtjate kui ühenduse eeskirjade kohaldamise eest vastutavate asutuste huvides tuleks kõik kõnealused sätted koondada ühte määrusesse.

(3) Kõnealune määrus peaks sisaldama praeguseid eeskirju, mida on kohandatud määruse (EÜ) nr 1493/1999 uutele nõuetele. Samuti tuleks kõnealuseid eeskirju lihtsustada ja muuta need ühtsemaks ning täita teatavad lüngad, et tagada vastavat valdkonda käsitlevate ühenduse eeskirjade terviklikkus. Lisaks sellele tuleks mõned eeskirjad täpsemalt sõnastada, et tagada suurem õiguskindlus nende kohaldamisel.

(4) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktiga a seatakse sisse toetuskava, mis käsitleb ühenduses kasvatatud viinamarjadest valmistatud viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamist viinamarjamahla või muude viinamarjamahlast saadavate toiduainete tootmisel.

(5) Tuleks määratleda kõnealused muud toiduained.

(6) Toetuskava majanduslik eesmärk on soodustada viinamarjamahla või muude viinamarjamahlast saadavate toiduainete tootmisel pigem ühendusest pärit kui imporditud tooraine kasutamist. Sellest tulenevalt tuleks toetust anda tooraine kasutajatele, st töötlejatele.

(7) Tuleks näha ette toetuse andmine üksnes sellise tooraine puhul, millel on viinamarjamahlaks töötlemise puhul nõutavad kvaliteediomadused. Sellest tulenevalt tuleks eelkõige määrata kindlaks, et teatises käsitletud viinamarjade ja viinamarjamahla tihedus 20 ° C juures peab olema 1,055 – 1,100 grammi kuupsentimeetri kohta.

(8) Toetuskava kohaldamine eeldab haldussüsteemi, et kontrollida toetuse saamise nõuetele vastavate toodete päritolu ja nende kavandatud kasutust.

(9) Toetuskava ja kontrollide nõuetekohase toimimise tagamiseks tuleks asjaomastelt töötlejatelt nõuda kirjalikku teatist, mis sisaldab toimingute üle järelevalve teostamiseks vajalikku teavet.

(10) Selleks et vabastada töötlejad ja asjaomased asutused ülemäärasest haldustööst, ei tuleks töötlejatelt, kes kasutavad igal veiniaastal üksnes väikest kogust viinamarju või viinamarjavirret,

([1]) EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1.

▼B

nõuda eelneva kirjaliku teatise esitamist. Kõnealune kogus tuleks kindlaks määrata. Asjaomased töötlejad peavad siiski teatama iga veiniaasta alguses oma liikmesriigi pädevale asutusele oma kavatsusest töödelda teatav kogus viinamarju või viinamarjavirret.

(11) Kui töötleja ei ole asjaomase toote kasutaja ja eriti juhul, kui asjaomane kontrolliasutus ei asu samas liikmesriigis kui töötleja, ei pruugi kõnealune asutus alati teada, kas asjaomane teatis käsitleb viinamarjavirret, mille jaoks ei ole käesoleva määruse alusel toetust antud, või viinamarjamahla, mille kohta toetusetaotlus on juba esitatud. Seepärast tuleks asjaomase tootega kaasas olevasse veodokumenti märkida, kas toetusetaotlus on esitatud.

(12) Selleks et toetuskava suurendaks märkimisväärselt ühendusest pärit tooraine kasutamist, tuleks näha ette, et toetusetaotlused tuleb esitada iga toote puhul kindlaksmääratud miinimumkoguse kohta.

(13) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 5 alusel tuleb osa toetusest kasutada viinamarjamahla tarbimist edendavate kampaaniate korraldamiseks. Sel eesmärgil eraldatav toetuse osa peaks olema küllaldane, et luua tõhusate müügiedenduskampaaniate finantseerimiseks piisavad rahalised vahendid.

(14) Töötlemist viivad läbi nii juhuslikud töötlejad kui pidevalt tegutsevad ettevõtjad. Toetuskava üksikasjalikes rakenduseeskirjades tuleb kõnealust erinevust arvesse võtta.

(15) Selleks et liikmesriikide pädevad asutused saaksid teha vajalikke kontrolle, tuleks määrata kindlaks töötlejate kohustused laoarvestuse osas.

(16) Selleks et vältida põhjendamatuid kulutusi ja hõlbustada kontrollide tegemist, tuleks tavapäraste töötlemisviiside põhjal määrata kindlaks kasutatud tooraine ja saadud viinamarjamahla vaheline maksimaalne suhe.

(17) Kaubanduslikel põhjustel ladustavad mõned ettevõtjad saadud viinamarjamahla enne tarbimiseks pakendamist pikka aega. Kõnealustel asjaoludel tuleks kasutusele võtta ettemaksete süsteem, et ettevõtjatele saaks toetust ette maksta asjakohase tagatise esitamisel, millega pädevad asutused oleks kaitstud alusetute maksete tegemise ohu eest. Seepärast tuleks määrata kindlaks ettemaksete tegemise tähtaeg ning tagatiste vabastamise üksikasjalikud eeskirjad.

(18) Toetuse saamiseks peavad asjaomased pooled esitama taotluse, millele on lisatud teatavad tõendavad dokumendid. Selleks et süsteem toimiks kõikides liikmesriikides samamoodi, tuleks sätestada taotluste esitamise ja töötlejatele toetuse maksmise tähtajad.

(19) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 44 lõike 5 alusel ei tohi viinamarjamahlast teha veini ega seda veinile lisada. Kõnealuse sätte järgimise tagamiseks tuleks määrata kindlaks viinamarjamahla töötlejatel ja villijatel lasuvad kohustused ja neile tehtavad erikontrollid.

(20) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 34 seatakse sisse toetuskava, mis käsitleb ühenduses toodetud kontsentreeritud viinamarjavirret ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret, mida kasutatakse veinide alkoholisisalduse tõstmiseks.

(21) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 36 alusel võib sätestada üksikasjalikud eeskirjad eelkõige toetuse andmise tingimuste kohta. Sellest lähtudes tuleks sätestada eeskirjad meetme kohaldamiseks väiketootjate puhul. Samuti tuleks ette näha, et kõnealust meedet võib kohaldada üksnes nende tootjate suhtes, kes on täitnud kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul oma kohustused ühenduse ees.

▼B

(22) Pädevaid asutusi tuleb teavitada rikastamistoimingutest, mille käigus lisatakse veinile kontsentreeritud viinamarjavirret ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret, ning kõnealuste toodete kasutatud kogustest. Rikastamisel kasutatavate või kasutatud kõnealuste toodete kogused tuleb märkida määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 lõikega 2 ettenähtud registrisse, seepärast puudub vajadus nõuda toetuse saamiseks täiendavate dokumentide esitamist.

(23) Asjaomase toetuskava ühetaolise kohaldamise tagamiseks tuleks ühenduse tasandil ühtlustada viinamarjavirrete võimaliku alkoholisisalduse kindlaksmääramise meetod.

(24) Kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde tootmiseks kasutatava viinamarjavirde omahind sõltub selle võimalikust naturaalsest alkoholisisaldusest. Selle asjaolu arvessevõtmiseks ja kujunenud kaubandusstruktuuri lõhkumise vältimiseks tuleks toetust diferentseerida nii, et kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul, mis on pärit sellistest ühenduse lõunapoolseimatest piirkondadest, kus tavapäraselt toodetakse suurima võimaliku naturaalse alkoholisisaldusega virret, võib anda suurema summa.

(25) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktidega b ja c seatakse sisse toetuskava, mis käsitleb viinamarjakasvatusvööndites C III a ja C III b toodetud viinamarjavirrete ja kontsentreeritud viinamarjavirrete kasutamist teatavate CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks Ühendkuningriigis ja Iirimaal, ning selliste ühenduses toodetud kontsentreeritud viinamarjavirrete kasutamist selliste Ühendkuningriigis ja Iirimaal turustatavate toodete valmistamiseks, millega on kaasas juhised, kuidas valmistada kõnealustest virretest veinitaolist jooki.

(26) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktis c osutatud CN-koodi 2206 00 alla kuuluvaid tooteid valmistatakse praegu üksnes kontsentreeritud viinamarjavirdest. Seepärast tuleks toetus määrata praegu kindlaks üksnes kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamise puhul.

(27) Toetuskava kohaldamine eeldab haldussüsteemi, et kontrollida toetuse saamise nõuetele vastavate toodete päritolu ja nende kavandatud kasutust.

(28) Toetuskava ja kontrollide nõuetekohase toimimise tagamiseks tuleks sätestada, et asjaomased ettevõtjad peavad esitama kirjaliku taotluse, mis sisaldab toote identifitseerimiseks ja toimingute kontrollimiseks vajalikku teavet.

(29) Selleks et toetuskava suurendaks märkimisväärselt ühenduse toodete kasutamist, tuleks näha ette, et taotlused tuleb esitada kindlaksmääratud miinimumkoguse kohta.

(30) Toetust tuleks anda üksnes nende toodete puhul, millel on määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud otstarvetel kasutamise puhul nõutavad minimaalsed kvaliteediomadused.

(31) Selleks et liikmesriikide pädevad asutused saaksid teha vajalikke kontrolle, tuleks määrata kindlaks töötlejate kohustused laoarvestuse osas.

(32) Toetust on õigus saada, kui töötlemistoimingud on lõpetatud. Tehniliste kadude arvessevõtmiseks tuleks lubada, et tegelikult kasutatav kogus on taotluses märgitud kogusest kuni 10 % väiksem.

(33) Tehnilistel põhjustel ladustavad ettevõtjad turustatavaid tooteid enne valmistamist pikka aega. Kõnealustel asjaoludel tuleks kasutusele võtta ettemaksete süsteem, et ettevõtjatele saaks toetust ette

▼B

maksta asjakohase tagatise esitamisel, millega pädevad asutused oleks kaitstud alusetute maksete tegemise ohu eest. Seepärast tuleks määrata kindlaks ettemaksete tegemise tähtaeg ning tagatiste vabastamise üksikasjalikud eeskirjad.

(34) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotise I peatüki alusel võib eraladustusabi anda lauaveini, viinamarjavirde, kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul. Kõnealuse määruse artikli 24 lõike 2 alusel on abi andmise tingimuseks ladustuslepingu sõlmimine. Tuleks sätestada üksikasjalikud eeskirjad, mis hõlmaksid selliste lepingute sõlmimist, sisu, kehtivusaega ja mõju.

(35) Tuleks määratleda mõiste "tootja" ning sellistele isikutele pandud kohustusi silmas pidades tuleks ette näha, et tootjad peavad olema ladustuslepinguga hõlmatud toodete omanikud.

(36) Ladustuslepingutega hõlmatud toodete üle tuleb pidada tõhusat järelevalvet. Sel eesmärgil tuleks liikmesriigi sekkumisametil lubada sõlmida lepingud üksnes liikmesriigi territooriumil ladustatud koguste kohta ning kõnealusele sekkumisametile tuleb teatada kõikidest muutustest toote või ladustuskoha osas.

(37) Ühtsuse huvides tuleks lepingud sõlmida kogu ühenduses samadel tingimustel ning lepingud peaksid olema piisavalt täpsed, et võimaldada asjaomase toote identifitseerimist.

(38) Põllumajandustoodete eri eraladustuskavade osas saadud kogemused on näidanud, et tuleks täpsustada, mil määral kohaldada nõukogu määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 kõnealuste kavadega seotud ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade kindlaksmääramisel, ning määratleda täpselt lepingujärgse ladustusaja algus- ja lõppkuupäevad.

(39) Määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 artikli 3 lõikes 4 sätestatakse, et juhul, kui tähtaja viimane päev on riigipüha, pühapäev või laupäev, lõpeb tähtaeg järgmise tööpäeva viimase tunni lõpus. Kõnealuse sätte kohaldamine ladustuslepingute puhul ei ole kooskõlas ettevõtjate huvidega, kuna ladustusaja viimase päeva edasilükkamine võib põhjustada ebavõrdset kohtlemist. Seepärast tuleks näha ette erand lepingulise ladustamise viimase päeva kindlaksmääramiseks.

(40) Selleks et tagada lepingute süsteemi mõju turuhindadele, tuleks lepingud sõlmida üksnes märkimisväärsete koguste kohta.

(41) Ladustusabi andmist tuleks piirata toodetega, mis mõjutavad turuhindu. Seepärast tuleks abi anda üksnes pakkimata toodete puhul. Samal põhjusel peaksid lepingud hõlmama üksnes piisavalt kõrge kvaliteediga tooteid. Lauaveini puhul peaksid lepingud käsitlema veini, mille valmistamine on lõppjärgus, kuid lepingu kehtivusaja jooksul peab olema võimalik kohaldada toote säilimise tagamiseks vajalikke veinivalmistusviise.

(42) Kvaliteedi parandamise soodustamiseks tuleks määrata kindlaks sellise veini ja viinamarjavirde minimaalne alkoholisisaldus, mida võib ladustada. Samal eesmärgil peaks ladustuslepinguga hõlmatud lauaveini puhul olema võimalik sätestada rangemad tingimused, lähtudes viinamarjakoristuse kvaliteedist.

(43) Süsteemi kuritarvitamise vältimiseks ei tohi lepingu alusel ladustatud lauaveine tunnistada hiljem mpv-kvaliteetveinideks.

(44) Selleks et lepinguga hõlmatud tooted ei mõjutaks turuolukorda, tuleks lepingulise ladustusaja jooksul keelata toodete turustamine ja teatavad ettevalmistavad toimingud.

(45) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 26 lõike 1 kolmanda taande alusel võib võtta vastu eeskirjad, millega lubatakse töödelda pikaajalise lepinguga hõlmatud viinamarjavirret lepingu kehtivusaja jooksul kontsentreeritud viinamarjavirdeks või puhastatud

▼B

kontsentreeritud viinamarjavirdeks. Kuna selline töötlemine on tavapärane toiming, tuleks seda alati lubada.

(46) Sekkumisametitele tuleks teatada ladustuslepinguga hõlmatud viinamarjavirde töötlemisest, et nad saaksid teha vajalikud kontrollid.

(47) Viinamarjavirde töötlemine kontsentreeritud viinamarjavirdeks ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdeks vähendab ladustatava toote mahtu ja vähendab seega laokulusid. Kuna saadud toote väärtus on kõrgem, hüvitatakse laokulude vähenemine intressi tõusuga. Seepärast on õigustatud säilitada juhtudel, kui toode töödeldakse ladustamise ajal, kogu lepingu kehtivusaja jooksul toetusemäär, mis on arvutatud lepingu esemeks oleva viinamarjavirde töötlemiseelse koguse põhjal. Lisaks sellele peavad saadud toodetel olema ühenduse eeskirjadega nõutavad omadused.

(48) Eraladustusabi suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvesse võtta tehnilisi laokulusid ja intresse. Tehnilised laokulud võivad varieeruda vastavalt toote tüübile, samas kui intressi määr sõltub toote väärtusest. Haldamise lihtsustamiseks tuleks ühe hektoliitri kohta päevas antava abi suurus määrata seepärast kindlaks lauaveinide ja viinamarjavirrete eri gruppide puhul eraldi. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 25 lõike 4 alusel peaks abisummakontsentreeritud viinamarjavirde puhul olema 1,5 korda suurem kui viinamarjavirde puhul. Kõnealuses määruses kindlaks määratud summasid tuleks siiski muuta, et võtta arvesse turuhindade või intressimäärade olulisi kõikumisi.

(49) Samuti peaks olema võimalik lühendada ladustusaega juhtudel, kui laost väljaviidud tooted on ettenähtud ekspordiks. Tõend toodete eksportimise kohta tuleks esitada samal viisil kui eksporditoetuste puhul, vastavalt komisjoni 15. aprilli 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi ühised üksikasjalised rakenduseeskirjad ([1]).

(50) Sekkumisametite haldusnõudeid arvesse võttes tuleks käesoleva süsteemi tulemuslikkuse tagamiseks sätestada abi maksmise tähtaeg. Asjaomaste tootjate rahavoonõuete täitmiseks peaks liikmesriikidel olema pikaajaliste lepingute puhul lubatud kehtestada ettemaksekava, mis sisaldaks piisavate tagatiste esitamist.

(51) Lauaveini ladustuslepingu lõppemisel võivad tootjad soovi korral sõlmida uue lepingu, täites lihtsustatud formaalsusi, tingimusel et sama toote kohta uue lepingu sõlmimise tingimused on täidetud.

(52) Viinamarjamahla valmistamiseks ettenähtud viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde turg laieneb ning selleks, et soodustada viinamarjatoodete kasutamist muul otstarbel kui veinivalmistamiseks, tuleks lubada ladustuslepingutega hõlmatud ja viinamarjamahla valmistamiseks ettenähtud viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde müümist alates lepingu kehtimise viiendast kuust tootja poolt sekkumisametile esitatud teatise alusel. Sama võimalust tuleks kohaldada, et soodustada kõnealuste toodete eksporti.

(53) Tuleks määrata kindlaks tooted, mida on võimalik saada destilleerimise teel, ning sätestada eelkõige neutraalse alkoholi kvaliteedi miinimumnõuded. Kõnealuste nõuete kehtestamisel tuleks võtta arvesse tehnoloogia arengut ning vajadust tagada seda, et toodetud alkoholi saaks müüa tavapärastel tingimustel eri kasutusotstarvete jaoks.

(54) Tuleks tugevdada destilleerimiseks ettenähtud toodete kontrolle.

([1]) EÜT L 102, 17.4.1999, lk 11.

▼B

(55) Määruse (EÜ) nr 1493/1991 artiklite 29 ja 30 kohase vabatahtliku destilleerimise korral tuleks tootjatelt nõuda, et nad sõlmiksid destilleerijatega tarnelepingud, mille sekkumisamet heaks kiidab, nii et toimingute üle saaks teostada järelevalvet ja mõlema poole kohustuste täitmist saaks kontrollida. Sellise süsteemi abil saab paremini jälgida, kuidas mõjutavad destilleerimistoimingud turul olevaid koguseid. Lepingute süsteemi tuleb siiski kohandada, et võtta arvesse asjaolu, et mõned tootjad soovivad usaldada destilleerimise destilleerijale töövõtuna, samas kui teised soovivad omada enda destilleerimisseadmeid.

(56) On vaja erieeskirju selle tagamiseks, et vabatahtliku destilleerimistoimingu jaoks tarnitud vein on pärit tootja enda toodangust. Selleks tuleks kõnealustelt tootjatelt nõuda tõendit selle kohta, et tarnitav vein on nende toodetud ja nende valduses. Samuti on vaja eeskirju selleks, et tagada destilleerimislepingute oluliste tingimuste asjakohane kontrollimine.

(57) Kogemused näitavad, et tarnelepingutega hõlmatud veini koguse ja tegeliku alkoholisisalduse osas tuleks lubada teatavat hälvet.

(58) Tuleks sätestada tähtajad, mille jooksul sekkumisametid peavad toetuse destilleerijatele välja maksma. Kõnealust toetust peaks olema võimalik maksta destilleerijatele ka ette. Selleks et sekkumisamet ei peaks võtma põhjendamatuid riske, tuleks kehtestada tagatissüsteem.

(59) Kogemused on näidanud, et määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 27 ja 28 kohase destilleerimise puhul ei pruugi tootjatel olla alati lihtne arvutada toodete täpseid koguseid, mille nad peavad oma kohustuste täitmiseks tarnima. Juhul kui tootjad on tarninud tarneperioodi lõpuks peaaegu kõik nõutud kogused ja peavad tegema vaid mõne väiksema kohanduse, ei tohiks rakendatav karistus olla sooritatud rikkumise suhtes ebaproportsionaalne. Seepärast tuleks sellised tootjad tunnistada oma kohustused tähtajaks täitnuks, tingimusel et nad tarnivad veel puuduvad kogused hiljem.

(60) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 27 ja 28 kohasel destilleerimisel on oluline osa lauaveinituru tasakaalu saavutamisel ja see aitab kaudselt viia viinamarjakasvatuse võimalused vastavusse nõudlusega. Seepärast tuleb kohustuslikku destilleerimist rakendada väga rangelt ning kõik isikud, kellel on destilleerimise kohustus, peavad ka tegelikult tarnima destilleerimiseks nõutavad kogused. Mõnedel juhtudel ei piisa sekkumismeetmete kõrvalejätmisest selle tagamiseks, et isikud, kelle suhtes kohaldatakse kohustuslikku destilleerimist, täidaksid oma kohustust. Seepärast on tootjate jaoks, kes ei täida oma kohustusi ettenähtud tähtajaks, kuid täidavad need mõneks teiseks kindlaksmääratavaks kuupäevaks, vaja ühenduse lisameetmeid.

(61) Eri veinidestilleerimistoimingute käigus võib saada neutraalset alkoholi, mis on määratletud kõnealuse määruse lisas selle koostisega seotud kriteeriumite põhjal. Kõnealustest kriteeriumitest kinnipidamise tagamiseks tuleks vastu võtta ühenduse analüüsimeetodid.

(62) Kõnealused meetodid peavad olema kohustuslikud kõikide äritehingute ja kontrolliprotseduuride puhul. Kaubanduse piiratud võimalusi silmas pidades tuleks heaks kiita piiratud arv tavapäraseid menetlusi, mille abil saab määrata kiirelt ja piisavalt täpselt kindlaks nõutavad koostisosad.

(63) Ühenduse analüüsimeetodid peaksid olema üldtunnustatud ja neid tuleks ühtselt kohaldada.

(64) Selleks et tagada määruses (EÜ) nr 1493/1999 nimetatud analüüsimeetodite kohaldamisel saadud tulemuste võrreldavus, tuleks määratleda kõnealuste meetodite abil saadud tulemuste korratavuse ja reprodutseeritavusega seotud tingimused.

▼B

(65) Veinitootmise kõrvalsaaduste kokkuostuhinda tuleks kohaldada väljaviimisel destilleerija ruumidest. Teatavatel juhtudel vastutab praktilistel põhjustel veo eest destilleerija. Selleks et vältida kõnealuse sageli vajaliku tava rikkumist, tuleks sellistel juhtudel veokulud kokkuostuhinnast maha arvata.

(66) Destilleerimiskohutus on märkimisväärne piirang kõrvalistes paikades asuvatele tootjatele, kes valmistavad veini väikses koguses. Kulud, mis tekivad sellistele tootjatele seoses viinamarjade pressimisjääkide ja veinisette veoga destilleerimise jaoks, ei ole proportsioonis neist destilleeritud alkoholist saadava tuluga. Seepärast tuleks neil lubada jätta tooted tarnimata.

(67) Tootjad peaksid määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 kohaseks destilleerimiseks tegelikult tarnitud veinitoodangu osa puhul tarnima kõnealuse määruse artikli 27 kohaseks destilleerimiseks üksnes veinivalmistamise kõrvalsaadused.

(68) Teatavates viinamarjakasvatuspiirkondades on kõrvalsaaduste destilleerimise kohustus mõnedele väikeste koguste tootjatele ebaproportsionaalne piirang. Asjaomaste liikmesriikide taotlusel tuleks sellistel tootjatel lubada lasta oma kõrvalsaadused destilleerimiseks tarnimise asemel järelevalve all turult kõrvaldada.

(69) Tootjad, kes tarnivad viinamarjade pressimisjääke önotsüaniini valmistamiseks, tarnivad üldjuhul kääritamata viinamarjade pressimisjääke. Menetlus, mille abil önotsüaniin sellistest viinamarjade pressimisjääkidest eraldatakse, muudab kõnealused pressimisjäägid edasiseks kääritamiseks ja destilleerimiseks sobimatuks. Seepärast tuleks kõnealused tootjad vabastada sellise tootmise jaoks tarnitud viinamarjade pressimisjääkide koguse puhul destilleerimiskohustusest.

(70) Kui destilleerimiseks tarnitud veini kasutatakse veiniäädika valmistamiseks, väheneb sekkumisametitele tarnitava alkoholi kogus. Seepärast tuleks tootjad vabastada destilleerimiskohustusest, kui nad tarnivad äädika valmistamiseks veini, mida muidu kasutataks kohustusliku destilleerimise koguse täissaamiseks.

(71) Kui veinivalmistamise kõrvalsaadused kõrvaldatakse järelevalve all turult vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõigetele 7 ja 8, peavad kõik sellised kõrvalsaadused olema kõrvaldatud selle veiniaasta lõpuks, mil asjaomased saadused valmistati. Selleks on eelkõige väga väikese veinitoodanguga liikmesriikides vaja asjakohast järelevalvesüsteemi, millega ei kaasne ebaproportsionaalselt suured halduskulud.

(72) Viinamarjade pressimisjääkide, veinisette ja veini destilleerijale tarnimist käsitlevate tõendite haldamisel tuleks teha vahet, kas destilleerija asub tootjaga samas liikmesriigis või mõnes teises liikmesriigis.

(73) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõike 11 ja artikli 28 lõike 5 alusel võivad destilleerijad valida kas võimaluse saada toetust toote destilleerimise jaoks või võimaluse tarnida destilleerimisel saadud toode sekkumisametile. Toetuse suurus tuleks määrata kindlaks destilleerimisel saadavate eri toodete turuhindade põhjal.

(74) Toetuse saamiseks peavad asjaomased pooled esitama taotluse, millele on lisatud teatavad tõendavad dokumendid. Nõutavate dokumentide tüüp ja arv peab kajastama ühelt poolt veini ja veinisette ning teiselt poolt viinamarjade pressimisjääkide vahelisi erinevusi. Selleks et tagada süsteemi ühtne toimimine kõikides liikmesriikides, tuleks taotlused esitada ja destilleerijatele ettenähtud toetus maksta sätestatavate tähtaegade jooksul. Teatav proportsionaalne hüvitis tuleks näha ette destilleerijatele, kes on küll täitnud oma põhikohustused, kuid hilinevad vastavate tõendite esitamisega.

▼B

(75) Määrates kindlaks hinda, mida sekkumisametid peavad maksma neile tarnitud toodete eest, tuleks arvesse võtta asjaomaste toodete keskmisi veo- ja destilleerimiskulusid.

(76) Toodete jaoks, mis on tarnitud sekkumisametitele seoses määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 kohase destilleerimisega, tuleks kinnitada ühtne standardhind.

(77) Mõnes ühenduse piirkonnas on viinamarjade pressimisjääkide koguste ning veini ja veinisette koguste vaheline suhe selline, et keskmised destilleerimiskulud erinevad standardhinna arvutamisel kasutatud kuludest. Kõnealune olukord muudab või võib muuta mõnes kõnealuses piirkonnas veinivalmistamise kõrvalsaaduste kohustusliku destilleerimise abil püüeldavate eesmärkide saavutamise majanduslikult võimatuks. Seepärast tuleks hinnad, mis diferentseeritakse vastavalt destilleerimisel saadud toote puhul kasutatud toorainele, määrata kindlaks standardhinnaga samal ajal ning see, kas selliseid diferentseeritud hindu tuleks kohaldada piirkondades, kus standardhinna kohaldamine põhjustaks eespool nimetatud raskusi, tuleks jätta liikmesriikide otsustada.

(78) Selle võimaluse kasutamine ei tohi suurendada sekkumisameti ja seega ka Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi kulutusi. Hinnad, mis diferentseeritakse vastavalt alkoholi päritolule, peaksid seepärast olema standardhinnaga seotud nii, et esimesena nimetatud hinna keskmine ei ületaks standardhinna keskmist.

(79) Kui ühenduses puudub korrastatud etüülalkoholiturg, peavad sekkumisametid, kes vastutavad selle alkoholi turustamise eest, mille nad peavad pärast määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 27 ja 28 kohast destilleerimist üle võtma, kõnealuse alkoholi edasi müüma kokkuostuhinnast väiksema hinnaga. Kõnealuse alkoholi kokkuostuhinna ja müügihinna vahe katab ühtse määra põhjal Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu.

(80) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 29 nähakse ette destilleerimine, et toetada veiniturgu ja sellest tulenevalt soodustada veinidestillaadi tarnimise jätkamist alkohoolsete jookide sektori teatavatele osadele. Aastalõpu ülejääkide arvessevõtmiseks peaks kõnealune meede jõustuma alates iga majandusaasta 1. septembrist.

(81) Komisjon vastutab teatava veinialkoholi müügi korraldamise eest, seepärast vajab ta üksikasjalikumat teavet alkoholiturul tehtavate tehingute kohta. Seepärast peaksid liikmesriigid saatma komisjonile lisaks teabele kohustuslikul destilleerimisel saadud alkoholi kohta ka teabe vabatahtlikul destilleerimisel saadud ja sekkumisametite valduses oleva alkoholi kohta.

(82) Tuleks üksikasjalikumalt kindlaks määrata nende toodete nõutavad omadused, mida võib tarnida destilleerimiseks.

(83) Piiritustehastesse saabuvaid tooteid tuleks füüsiliselt kontrollida menetluste abil, mis tagavad piisava representatiivsuse.

(84) Tuleb määrata kindlaks tagajärjed tootjatele, kes ei täida oma kohustusi. Komisjon peaks siiski võtma vastu toetuse saamise õigust käsitlevad eeskirjad, mida kohaldatakse eelkõige proportsionaalsuse põhimõtte arvessevõtmiseks nende destilleerijate suhtes, kes ei ole järginud teatavaid halduslikke tähtaegu.

(85) On vaja eeskirju vääramatu jõu juhtude esinemise korral, mis võivad takistada destilleerimise toimumist kavandatud viisil.

(86) Destilleerimistoimingute asjakohase järelevalve tagamiseks tuleks destilleerijate suhtes kohaldada heakskiitmise süsteemi.

(87) Destilleerimiseks ettenähtud veini turu tegeliku olukorra arvessevõtmiseks tuleks nii destilleerijatel kui piirituse lisandusega veini

▼B

valmistajatel lubada kangendada sellist veini destilleerimise jaoks ning üldist korda tuleks vastavalt kohandada.

(88) Kõige sobivama järelevalveviisi tagamiseks peaksid liikmesriigid piiritlema kohad, kus veini võib destilleerimise jaoks kangendada.

(89) On vaja üksikasjalikke eeskirju, mis käsitlevad veini kokkuostuhinna maksmist, piirituse lisandusega veini valmistajatele toetuse maksmist, toetuse ettemaksmist ning tagatiste esitamist ja vabastamist.

(90) Destilleerimiseks ettenähtud veinile indikaatori lisamine on tõhus järelevalvemeetod, seepärast tuleks sätestada, et sellise indikaatori olemasolu ei tohi takistada sellise veini või sellest saadud toodete vaba liikumist.

(91) Selleks et võtta arvesse viisi, kuidas tooted tarnitakse mõnes liikmesriigis piiritustehastesse, eriti juhul, kui tegemist on väikeste kogustega, tuleks liikmesriikidel lubada kõnealuste toodete vedamist pakkimata kujul.

(92) Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 32 ettenähtud juhul tuleks teatava destilleerimise puhul vähendada veini kokkuostuhinda, juhul kui tootjad on alkoholisisalduse tõstmiseks lisanud sahharoosi või kontsentreeritud viinamarjavirret, mille puhul nad on kas saanud või taotlenud kõnealuse määruse artikli 34 kohast toetust.

(93) Väga raske on seostada iga tootja poolt saavutatud alkoholisisalduse tõusu ja destilleerimiseks tarnitavat veini. Majandusliku kasu täpne kindlaksmääramine iga tootja puhul nõuaks seepärast ülemäärast haldustööd, mis viivitaks toetuse maksmist ja mõjutaks kogu sekkumissüsteemi. Seepärast tuleks kokkuostuhinda alandada iga viinamarjakasvatusvööndi naturaalse alkoholisisalduse keskmise tõusu põhjal. Tootjate poolt saavutatud alkoholisisalduse tõusu kontrollimiseks vajaliku ülemäärase haldustöö vältimiseks tuleks kõnealuse destilleerimiseks tarnitud veini kokkuostuhinda alandada iga vööndi või selle osa puhul kindla summa võrra.

(94) Kui tootjad ei ole oma lauaveini alkoholisisaldust tõstnud, lisades selleks sahharoosi või kontsentreeritud viinamarjavirret, mille puhul nad on saanud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 34 kohast toetust, on neile täishinna maksmine õiglane. Lisaks sellele tuleks tootjatele, kes on tõstnud alkoholisisaldust väiksemal kogusel kui see, mille nad destilleerimiseks tarnivad, maksta täishinda rikastatud ja tarnitud koguse vahelise koguse eest.

(95) Destilleerimisel saadud toote puhul antavat toetust ja sekkumisameti poolt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 kohase destilleerimisega seoses üle võetud toodete hinda tuleb korrigeerida, et võtta arvesse veini kokkuostuhinna alandamist.

(96) Ühenduse alkoholituru üheks tunnuseks on määruse (EÜ) nr 1493/1999 ([1]) artiklite 27, 28 ja 30 kohasest sekkumisest pärit varude olemasolu.

(97) Selliste pakkumismenetluste jaoks on vaja üksikasjalikke erieeskirju, et tagada kõikide ostjate võrdne kohtlemine.

(98) Kõnealused alkoholivarud võib müüa kolme eri liiki pakkumismenetluse teel sõltuvalt alkoholi kasutusotstarbest ja sihtkohast ning müüdavatest 100protsendilise alkoholi kogustest.

(99) Pakkumismenetluste eesmärk on müüa tooted kõige soodsama hinnaga, seepärast tuleb leping sõlmida kõige kõrgema hinna pakkujaga, juhul kui komisjon otsustab müügi pakkumismenet-

([1]) Põhjendused 98–124: vt määruse (EMÜ) nr 377/93 põhjendusi.

▼B

luse järgselt läbi viia. Samuti on vaja eeskirju juhtudeks, kui mitu pakkujat pakuvad sama partii kohta sama hinda.

(100) Tuleks näha ette võimalus esitada teatavatel tingimustel pakkumisi kuni 5 000 hektoliitri suuruste koguste kohta, et oleks võimalik teha alkoholi uusi kavandatavaid kasutusi käsitlevaid keskmisemahulisi tööstuslikke katseid ning arendada sel viisil ajapikku ühenduse oluliste alkoholikoguste müügivõimalusi alkoholiturgu häirimata.

(101) Tuleb määrata kindlaks, milliseid seestöötlemise korra alusel eksporditavaks kaubaks töötlemise viise võib pidada samaväärseks tegeliku tööstusliku kasutusega.

(102) Tagamaks, et selliste pakkumismenetluste alusel müüdud alkoholi ka tegelikult kasutatakse otstarbel, mis ei tekita häireid alkoholiturul, tuleb pakkumistes täpselt märkida kavandatav kasutus.

(103) Pakkujatel tuleks lubada esitada üksnes üks pakkumine alkoholiliigi, lõppkasutuse ja pakkumismenetluse kohta. Samuti tuleks kindlaks määrata õiguslikud tagajärjed pakkujate puhul, kes esitavad rohkem kui ühe pakkumise.

(104) Selleks et mitte mõjutada konkurentsi toodetega, mida alkohol võib asendada, tuleks komisjonile anda võimalus jätta kogused saadud pakkumiste põhjal määramata.

(105) Selleks et võimalikult paljude esitatud pakkumiste puhul saaks sõlmida lepingu, kui esitatud hindu peetakse rahuldavaks ning kui alkoholi kavandatavad lõppkasutused on sobivad toote uute tööstuslike kasutusvõimaluste arendamiseks, tuleks teatavate piirangutega sätestada võimalus määrata selliste pakkumiste esitajatele asenduspartii. Selline menetlus tõenäoliselt suurendab ühenduse alkoholi müüki ning vähendab sel viisil varusid, mille majandamine nõuab suuri eelarvelisi kulutusi.

(106) Hoolimata pakkumismenetluse teel müüki pandud alkoholi üldkoguse lubatud kõikumisest tuleb enne väljaviimiskorralduse väljaandmist makstav hind arvutada hektoliitri täpsusega määratud 100protsendilise alkoholi koguse põhjal.

(107) Pakkumismenetluses ettenähtud alkoholi eksportimiseks Kariibi piirkonna riikidesse selle lõplikuks kasutamiseks kütusesektoris tuleks korraldada korrapäraseid pakkumismenetlusi, et tagada kõnealustele riikidele tarnete parem järjepidevus. Kogemused näitavad, et kõnealuse müügi puhul on turu häirimine ebatõenäoline ja et see pakub märkimisväärse turustusvõimaluse.

(108) Nende pakkumismenetluse teel müüki pandud partiide suurus, mis on nähtud ette eksportimiseks Kariibi riikidesse, tuleks kooskõlastada tavalise mereveo mahuga, vähendades sellega asjaomaste ettevõtjate poolt täitmistagatiste esitamiseks tehtavaid kulutusi. Pakkumismenetluses ettenähtud alkoholi äraviimiseks sätestatud tähtaegu tuleks vastavalt kohandada.

(109) Ühenduse kütusesektoris kasutamiseks ettenähtud veinialkoholi avaliku müügi suhtes tuleks kohaldada teatavaid tingimusi, et tagada ettevõtjatele teatavad tarned ning et võtta arvesse kõnealuse kasutuse jaoks töötlemisettevõttesse tehtavaid investeeringuid, takistamata siiski müüki pandud alkoholikoguse teisaldamist.

(110) Tuleks määrata kindlaks, et seda liiki avalik müük peaks hõlmama mitut alkoholipartiid, kui sellise avaliku müügi jaoks on kõrvale pandud suured kogused, ning et asjaomastes vaatides olevat alkoholi ei tohi teisaldada enne vastava väljaviimiskorralduse väljaandmist.

(111) Kui tegemist on müügiga pakkumismenetluse teel või avaliku müügiga, mis käsitleb alkoholi kasutamist kütusesektoris ning nõuab alkoholi äraviimist ja töötlemist mitme aasta jooksul,

▼B

tuleks eduka pakkuja poolt 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta pakutud hinda korrigeerida iga kolme kuu tagant, kohaldades asjaomase pakkumismenetluse teadaandes märgitud koefitsienti, nii et pakkumismenetluses ettenähtud alkoholi eest makstavad hinnad järgiks täpsemalt kütusehindade kõikumist rahvusvahelistel turgudel.

(112) Pidades silmas teatavate vaatide suurust, milles hoitakse osa kohustuslikul destilleerimisel saadud alkoholist, ning osa kõnealuse alkoholi pikka ladustamisaega, on tegelikult võimatu täpselt teada teatavates säilitusvaatides sisalduvat turustatava alkoholi kogust.

(113) Antud asjaoludel tuleks igat pakkumismenetlust, mille lõplikult turustatud alkoholikogus moodustab 99–101 % algselt müüki pandud alkoholikogusest, lugeda läbiviiduks.

(114) Pakkuja avaldus, mis käsitleb loobumist kõikidest nõuetest talle määratud alkoholi kvaliteedi ja omaduste suhtes, ei tohiks laieneda varjatud puudustele, mida ta ei saanud nende olemuse tõttu varem avastada ning mis teevad alkoholi selle kavandatud kasutuse jaoks sobimatuks.

(115) Teatavaks pakkumismenetluse teel müümiseks ettenähtud alkohol tuleks vajaduse korral denatureerida, et takistada selle kasutamist muul otstarbel. Sellistel juhtudel tuleks pakkumismenetluse teel müüdavale alkoholile lisada denatureerimiseks bensiini.

(116) Tuleks sisse seada tagatissüsteem, et tagada pakkumismenetluste nõuetekohane läbiviimine ja alkoholi tegelik kasutamine asjaomase pakkumismenetluse teadaandes kindlaksmääratud otstarbel. Tagatised tuleks määrata tasemel, mis välistaks pakkumismenetluse eesmärkide vastasest kasutusest tulenevaid häireid ühenduses toodetud alkoholi ja alkohoolsete jookide turul vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklile 31. Tuleks võtta arvesse komisjoni 22. juuli 1985. aasta määruses (EMÜ) nr 2220/85 (milles sätestatakse põllumajandustoodete tagatissüsteemi kohaldamise ühised üksikasjalikud eeskirjad) sätestatud eeskirju, mis muu hulgas käsitlevad ka veini. Seepärast tuleks määrata kindlaks tagatud kohustuste esmanõuded.

(117) Alkoholi vedamisel maismaal või meritsi ning töötlemisel enne lõplikku kasutamist võivad esineda kaod. Hinnates alkoholi mahu muutumist, mis registreeritakse alkoholi peale- ja mahalaadimisel, tuleks võtta arvesse asjaomaseid tehnilisi standardeid, ning iga eespool nimetatud kao kohta tuleks eraldi sätestada lubatud hälve.

(118) Seoses pakkumismenetlusega, mis viiakse läbi käesolevas määruses nimetatud kolmandates riikides töötlemiseks ettenähtud alkoholi eksportimiseks, tuleks sätestada üldine lubatud hälve mitmest maismaa- ja mereveost tulenevate alkoholikadude jaoks. Samuti tuleks sätestada suurem lubatud hälve alkoholikadude jaoks, mis tulenevad nimetatud kolmandates riikides tehtud töötlemistoimingute ja ühenduses tehtud samade toimingute vahelisest erinevusest, võttes arvesse toiminguid, kliimat ja muid tegureid käsitlevaid tingimusi ning asjaolu, et mõnede kolmandate riikide seadmed on vähem tõhusad.

(119) Sätestatud lubatud hälbeid ületavate kadude suhtes tuleks rakendada karistusi, pidades kinni standardsumma täitmistagatisest, mis hõlmab määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 27, 28 ja 30 kohase destilleerimisega seoses sekkumisametile tarnitud alkoholi omahinda. Selleks et olemasolevast tagatissummast piisaks alkoholi ebaseaduslikust kaost tingitud karistuste rakendamiseks, tuleks osa täitmistagatisest vabastada alles pärast seda, kui edukas pakkuja on esitanud tõendid kõikide asjaomase pakkumisega seotud kadude kohta.

(120) Mõned pakkumismenetlusega hõlmatud alkoholi jaoks kavandatud lõppkasutused nõuavad kogu või osa pakkumismenetluses

▼B

ettenähtud alkoholi töötlemist rektifitseeritud alkoholiks. Mõned müüdud alkoholi kavandatud kasutused nõuavad eelnevat rektifitseerimist või dehüdraatimist, mille käigus saadakse ebameeldiva maitsega alkohol, mis ei sobi asjaomaste pakkumismenetluste puhul esialgselt kavandatud kasutuste jaoks. Antud asjaoludel tuleks muuta täitmistagatiste vabastamise tingimusi.

(121) Kontrollid, mis teostatakse selleks, et veenduda alkoholi kasutamises asjakohaste pakkumismenetluste teadaannetes kindlaks määratud otstarbel, peaksid hõlmama vähemalt ühenduses toodetud alkoholi suhtes kohaldatavate kontrollidega samaväärseid kontrolle. Teatavate kasutuste või sihtkohtade kontrollimisel võidakse sõlmitud lepingu nõuetekohases täitmises veendumiseks kasutada rahvusvahelise järelevalveasutuse teenuseid. Siseturu tugevdamise ja arendamise jaoks tuleks füüsilised kontrollid teha alkoholivedude lähte- või sihtkohtades.

(122) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas veinituru korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotises ja käesolevas määruses sätestatakse veinisektori turumehhanismide suhtes kohaldatavad ühenduse eeskirjad.

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad eelkõige viinamarjade, viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamiseks antava toetuse (I jaotis), eraladustusabi (II jaotis) ja destilleerimise (III jaotis) osas.

Artikkel 2

Üldsätted

1. Liikmesriigid võivad sätestada, et ettevõtjatele, kes alustavad teataval veiniaastal oma tegevust esimest korda, võib anda käesoleva määruse alusel toetust üksnes nende toodete puhul, mis on saadud nende enda viinamarjasaagi töötlemisel.

2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 30 kohaldamist, võib ettevõtjate puhul, kelle suhtes kehtisid eelmisel veiniaastal määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklites 27 ja 28 sätestatud kohustused, kohaldada käesoleva määrusega ettenähtud meetmeid üksnes juhul, kui kõnealused ettevõtjad esitavad tõendi selle kohta, et nad on täitnud asjaomasel veiniaastal oma kohustused, mis on seotud tarnimisega või kõrvalsaaduste järelevalve all turult kõrvaldamisega.

▼M1

2000/01. veiniaastal on esimeses lõigus nimetatud kohustused määruse (EMÜ) nr 822/87 artiklites 35 ja 36 sätestatud kohustused.

▼B

I JAOTIS

VIINAMARJADE, VIINAMARJAVIRDE, KONTSENTREERITUD VIINAMARJAVIRDE JA PUHASTATUD KONTSENTREERITUD VIINAMARJAVIRDE KASUTAMISEKS ANTAV TOETUS

▼M12

I PEATÜKK

VIINAMARJAMAHLA VALMISTAMINE

Artikkel 3

Toetuse eesmärk

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 alapunktis a sätestatud toetust antakse töötlejatele, kes:

a) on ise tootjad või tootjarühmad, kes töötlevad või lasevad enda nimel töödelda viinamarjamahlaks enda kasvatatud viinamarju ning täielikult enda viinamarjasaagist saadud viinamarjavirret ja kontsentreeritud viinamarjavirret; või

b) ostavad otse või kaudselt tootjatelt või tootjarühmadelt viinamarju, mis on ühenduses kasvatatud, ning viinamarjavirret ja kontsentreeritud viinamarjavirret, et toota viinamarjamahla.

Kasutatav viinamarjavirre ja kontsentreeritud viinamarjavirre peavad olema saadud ühenduses kasvatatud viinamarjadest.

Artikkel 4

Muude toiduainete valmistamine viinamarjamahlast

Saadud viinamarjamahla või kontsentreeritud viinamarjamahla võib töödelda kõikideks toiduaineteks, välja arvatud määruse (EÜ) nr 1493/1999 I lisas osutatud veinitooted või nimetatud määruse artikli 35 lõike 1 punktides b ja c osutatud tooted.

Artikkel 5

Toodetega seotud tehnilised nõuded

1. Artiklis 3 osutatud viinamarjamahla tootmiseks kasutatav tooraine peab olema veatu ja standardse turustuskvaliteediga ja viinamarjamahlaks töötlemiseks sobiv.

2. Kasutatud viinamarjavirde ja kasutatud viinamarjadest saadud virde tihedus 20 °C juures peab olema 1,055–1,100 grammi kuupsentimeetri kohta.

3. Kui viinamarjamahla kasutatakse toiduainete valmistamiseks, peab see vastama nõukogu direktiivi 2001/112/EÜ ([1]) sätetele.

([1]) EÜT L 10, 12.1.2002, lk 58.

▼M12

Artikkel 6

Töötlejate suhtes kontrolli eesmärgil kohaldatavad halduseeskirjad

1. Töötlejad, kes sooritavad viinamarjamahla valmistamise toiminguid kogu jooksva veiniaasta jooksul, esitavad enne iga veiniaasta algust liikmesriigi pädevale asutusele viinamarjamahla töötlemise kava. Kui töötleja alustab viinamarjamahla valmistamise toiminguid esimest korda pärast veiniaasta algust, tuleb kava koostada enne toimingute algust.

Kava sisaldab järgmist teavet:

a) töötlemiseks ettenähtud tooraine liik (viinamarjad, viinamarjavirre või kontsentreeritud viinamarjavirre);

b) töötlemiseks ettenähtud viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde ladustuskoht;

c) töötlemise läbiviimise koht.

2. Töötlejad, kes sooritavad viinamarjamahla valmistamise toiminguid üksnes kindlatel kuupäevadel, esitavad vähemalt kolm tööpäeva enne toimingute algust liikmesriigi pädevale asutusele töötlemisteatise.

Töötlemisteatis sisaldab järgmist teavet:

a) lõike 1 teises lõigus nõutud teave;

b) töötlemiseks ettenähtud viinamarjade, viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde kogus;

c) viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde tihedus;

d) töötlemistoimingute alguskuupäev ja tõenäoline kestus.

Teatis peab käsitlema järgmisi miinimumkoguseid:

a) 1,3 tonni viinamarjade puhul;

b) 10 hektoliitrit viinamarjavirde puhul;

c) 3 hektoliitrit kontsentreeritud viinamarjavirde puhul.

3. Lisaks lõigetes 1 ja 2 osutatud teabele võivad liikmesriigid paluda töötlejatel esitada täiendavat teavet.

4. Liikmesriigi pädev asutus tembeldab lõigetes 1 ja 2 sätestatud kavad ja teatised ning saadab koopia töötlejale.

5. Erandina lõigetest 1, 2 ja 3 võivad liikmesriigid kehtestada lihtsustatud menetlused nendele töötlejatele, kes igal veiniaastal kasutavad kuni 5 tonni viinamarju, 40 hektoliitrit viinamarjavirret või 12 hektoliitrit kontsentreeritud viinamarjavirret.

6. Töötlejad peavad pidama laoarvestust, kuhu märgitakse järgmine määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 70 nimetatud saatedokumentidest või registritest pärit teave:

a) töötleja ettevõttesse iga päev saabuva tooraine kogused ja tihedus ning vajaduse korral müüja nimi ja aadress;

▼M12

b) iga päev kasutatud tooraine kogused ja tihedus;

c) iga päev toodetud viinamarjamahla kogused;

d) töötleja ettevõttest iga päev välja viidud viinamarjamahla kogused ning kaubasaaja nimi ja aadress, või töötleja ettevõttes iga päev kasutatud viinamarjamahla kogused.

Laoarvestusega seotud tõendavad dokumendid peavad olema kontrollide tegemise korral kontrolliasutustele kättesaadavad.

Artikkel 7

Kasutajate suhtes kontrolli eesmärgil kohaldatavad halduseeskirjad

1. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab sõna "kasutaja" kõiki ettevõtjaid, kes sooritavad mõnda järgmistest toimingutest: viinamarjamahla või kontsentreeritud viinamarjamahla villimine, pakendamine või esitlemine, ladustamine müümiseks ühele või mitmele eespool või järgmisena nimetatud toiminguid sooritavale ettevõtjale, kõnealusest mahlast teiste toiduainete valmistamine.

Nimetatud toiminguid võivad sooritada ka artiklis 3 osutatud töötlejad.

2. Kasutajad esitavad mahalaadimiskoha pädevale asutusele kirjaliku kohustuse mitte töödelda viinamarjamahla määruse (EÜ) nr 1493/1999 I lisas osutatud veinitoodeteks ega kõnealuse määruse artikli 35 lõike 1 punktides b ja c osutatud toodeteks.

Kõnealuste kohustuste esitamise nõuded näevad ette liikmesriigid. Kohustused tuleb esitada enne viinamarjamahla või kontsentreeritud viinamarjamahla kasutamist ja hiljemalt neli kuud pärast käesoleva määruse artiklis 8 osutatud toetusetaotluse esitamist.

Eksport peab olema kooskõlas kõnealuste kohustustega.

3. Kui töötlejad lähetavad viinamarjamahla ühenduses asuvale kasutajale:

a) töötlejad märgivad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 lõikes 1 osutatud saatedokumendile selle, kas nad on taotlenud või kavatsevad taotleda viinamarjamahla valmistamiseks toetust, ning taotluse esitamise tegeliku või kavandatud kuupäeva;

b) kasutajad saadavad mahalaadimiskoha pädevale asutusele saatedokumendi hiljemalt 15 päeva pärast toote vastuvõttu;

c) kui kasutajad lähetavad vastuvõetud mahla teisele ühenduse ettevõtjale, tagavad nad, et kõnealune ettevõtja kirjutab alla kirjalikule kohustusele ja esitab selle pädevale asutusele lõike 2 teises lõigus sätestatud tähtaja jooksul;

d) pädev asutus lööb pärast kirjaliku kohustuse kättesaamist saatedokumendile templi ja saadab tembeldatud saatedokumendi koopia asjaomasele viinamarjamahla töötlejale hiljemalt 30 päeva pärast kohustuse kättesaamist.

4. Vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 2729/2000 ([1]) artiklile 2 teevad pädevad asutused riskianalüüsi põhjal veiniaasta jooksul pistelist kontrolli käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kohustuse täitmise tagami-

([1]) EÜT L 316, 15.12.2000, lk 16.

▼M12

seks. Kontroll hõlmab vähemalt 10 % kogustest, mille kohta on eelmise veiniaasta jooksul vastu võetud taotlus saatedokumentide kinnitamiseks käesoleva artikli lõike 3 punktis d sätestatud templiga.

Artikkel 8

Toetusetaotlused

1. Artikli 6 lõikes 1 osutatud töötlejad esitavad toetusetaotlused liikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt kuus kuud pärast veiniaasta lõppu. Taotlusele tuleb lisada järgmised dokumendid:

a) osutatud töötlemiskava koopia;

b) artikli 6 lõikes 6 osutatud laoarvestuse koopia või kokkuvõte; liikmesriigid võivad nõuda, et sellised koopiad ja kokkuvõtted peavad olema kontrollimise eest vastutava asutuse poolt kinnitatud.

Liikmesriigid võivad nõuda täiendavaid tõendeid.

2. Artikli 6 lõikes 2 osutatud töötlejad esitavad toetusetaotlused liikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt kuus kuud pärast töötlemistoimingute lõppu. Taotlusele tuleb lisada järgmised dokumendid:

a) osutatud töötlemisteatise koopia;

b) artikli 6 lõikes 6 osutatud laoarvestuse koopia või kokkuvõte; liikmesriigid võivad nõuda, et sellised koopiad ja kokkuvõtted peavad olema kontrollimise eest vastutava asutuse poolt kinnitatud.

Toetusetaotlustesse märgitakse tegelikult töödeldud tooraine kogus ja töötlemistoimingute lõpetamise kuupäev.

3. Töötleja esitab liikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt kuus kuud pärast toetusetaotluse esitamist:

a) artikli 7 lõike 3 punktiga d ettenähtud pädeva asutuse templiga varustatud saatedokumendi koopia;

b) eksporti tõendava tollitempliga varustatud saatedokumendi koopia.

4. Erandina lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kehtestada lihtsustatud menetlused nendele töötlejatele, kes igal veiniaastal kasutavad kuni 5 tonni viinamarju, 40 hektoliitrit viinamarjavirret või 12 hektoliitrit kontsentreeritud viinamarjavirret. Kõnealused menetlused tuleb lõpetada hiljemalt kuus kuud pärast veiniaasta lõppu.

Artikkel 9

Toetuse suurus ja tingimused

1. Viinamarjade, viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamise toetus kinnitatakse tegelikult kasutatud toorainekoguse kohta järgmiselt:

a) viinamarjad: 4,952 eurot 100 kg kohta;

b) viinamarjavirre: 6,193 eurot hl kohta;

c) kontsentreeritud viinamarjavirre: 21,655 eurot hl kohta.

▼M12

2. Välja arvatud vääramatu jõu korral, ei maksta toetust tooraine-koguste eest, mis ületavad järgmisi tooraine ja saadud viinamarjamahla suhtarve:

a) 100 kg viinamarjade ja hektoliitri viinamarjamahla puhul 1,3;

b) hektoliitri viinamarjavirde ja hektoliitri viinamarjamahla puhul 1,05;

c) hektoliitri kontsentreeritud viinamarjavirde ja hektoliitri viinamarjamahla puhul 0,30.

Kui saadavaks tooteks on kontsentreeritud viinamarjamahl, korrutatakse kõnealused tegurid viiega.

Artikkel 10

Toetuse maksmine

Pädev asutus maksab toetuse välja kolme kuu jooksul pärast artiklis 8 osutatud dokumentide esitamist.

Artikkel 11

Ettemaksed

1. Tingimusel, et nad on pädevale asutusele esitanud tagatise, võivad töötlejad taotleda ettemakseid, mille suurus vastab artiklis 9 osutatud toetusele, mis arvutatakse sellise tooraine eest, mille ettevõttesse saabumist nad saavad tõendada. Tagatise suurus on 120 % ettemakse summast.

2. Pädev asutus teeb ettemaksed kolme kuu jooksul alates tagatise esitamise kohta tõendi esitamisest. Ettemakseid ei tehta siiski enne asjaomase veiniaasta 1. jaanuari.

3. Pärast seda, kui pädev asutus on kontrollinud artiklis 8 nõutud dokumente, vabastatakse käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud tagatis täielikult või osaliselt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 11a

Karistused ja vääramatu jõud

1. Kui töötleja esitab artiklis 8 nõutud dokumendid hilinedes, kuid kuue kuu jooksul alates kõnealuses artiklis nimetatud tähtaja lõppemisest, vähendatakse toetust 30 %.

Kui töötleja esitab dokumendid pärast nimetatud kuue kuu möödumist, toetust ei maksta.

2. Kui kontrollimisel selgub, et kasutaja ei ole täitnud artikli 7 lõigetes 2 ja 3 osutatud kohustusi, nõutakse toetus tagasi töötlejalt. Kui kasutaja alaline asukoht on muus liikmesriigis kui töötleja alaline asukoht, teatab asjaomane liikmesriik nõuete täitmatajätmisest viivitamata selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus on töötleja alaline asukoht.

3. Kui leitakse, et töötleja ei täida käesoleva peatüki alusel kehtivaid kohustusi, välja arvatud kohustus töödelda viinamarjamahlaks toetuse-

▼M12

taotluses käsitletud toorainet, toetust vähendatakse, välja arvatud vääramatu jõu korral. Vähendamise määra kehtestab asjaomane liikmesriik.

4. Kui tegelikult kasutatud kogus moodustab 95–99,9 % kogusest, mille kohta tehti ettemakse, jäädakse ilma tagatisest veiniaasta jooksul töötlemata jäänud koguse osas.

Kui kasutatud kogus moodustab vähem kui 95 % kogusest, mille kohta tehti ettemakse, jäädakse tagatisest täielikult ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

5. Vääramatu jõu korral määrab liikmesriigi pädev asutus kindlaks meetmed, mida ta peab esitatud põhjuseid silmas pidades vajalikuks, ja teatab need komisjonile.

▼B

II PEATÜKK

TOETUS VEINITOODETE ALKOHOLISISALDUSE TÕSTMISEKS KASUTATAVA VIINAMARJAVIRDE JAOKS

Artikkel 12

Toetuse eesmärk

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 34 lõikes 1 nimetatud toetust antakse lauaveinide või määratletud piirkondades valmistatud kvaliteetveinide (mpv-kvaliteetveinid) tootjatele, kes kasutavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 V lisa punktis C nimetatud toodete naturaalse alkoholisisalduse mahuprotsendi tõstmiseks ühenduses toodetud kontsentreeritud viinamarjavirret ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret.

2. Olenemata lõikest 1, võivad liikmesriigid otsustada anda kuni 10hektoliitriste aastakoguste puhul kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde tootjatele toetust juhul, kui ostjad on üksikud viinamarjakasvatajad, kes kasutavad toodet üksnes oma toodangu rikastamiseks.

Liikmesriigid võtavad vastu kõnealuse meetme üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja teavitavad neist komisjoni.

Artikkel 13

Toetuse suurus

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 34 lõikes 1 nimetatud toetuse suurus määratakse kindlaks vastavalt võimalikule mahuprotsendilisele alkoholisisaldusele hektoliitris järgmiste tootekategooriate puhul:

a) kontsentreeritud viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjadest, mis on koristatud:

   — viinamarjakasvatusvööndites C III a ja C III b: 1,699 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris,

   — mujal: 1,466 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris;

b) puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjadest, mis on koristatud:

▼B

— viinamarjakasvatusvööndites C III a ja C III b: 2,206 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris,

— mujal: 1,955 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris.

▼M14

Siiski makstakse ►M20 veiniaastatel 2003/2004–2006/2007 ◄ väljastpoolt viinamarjakasvatusvööndeid CIII a ja CIII b koristatud viinamarjadest saadud puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirrete puhul vööndi CIII toodete jaoks ettenähtud abi ettevõtjatele, kes alustasid puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirrete tootmist Hispaanias enne 1. jaanuari 1986 ja mujal enne 30. juunit 1982.

▼M12

2. Lõikes 1 nimetatud toodete võimaliku alkoholisisalduse määramisel kohaldatakse käesoleva määruse lisas esitatud vastavustabeli arve refraktomeetri näitude suhtes, mis on saadud 20 °C juures komisjoni määruse (EÜ) nr 558/93 ([1]) lisas sätestatud meetodil.

Pädeva asutuse kontrolli puhul lubatav hälve on 0,2.

▼B

Artikkel 14

Toetusetaotlused

Tootjad, kes soovivad saada määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 34 lõikega 1 ettenähtud toetust, peavad esitama pädevale sekkumisametile taotluse, mis hõlmab kõiki alkoholisisalduse tõstmiseks tehtud toimingud, mille kohta nimetatud artikkel kehtib. Taotlused peavad jõudma sekkumisametisse kahe kuu jooksul alates viimase toimingu lõpetamise kuupäevast.

Taotlustele tuleb lisada dokumendid nende toimingute kohta, mille puhul toetust taotletakse.

▼M12

Liikmesriigid võivad teatavate alkoholisisalduse suurendamise toimingute osas siiski sätestada mitme toetusetaotluse esitamise.

Artikkel 14a

Kontroll

1. Liikmesriigi pädevad asutused võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kontroll, millega tehakse kindlaks eelkõige alkoholisisalduse suurendamiseks kasutatava toote päritolu ja maht ning vastavus määruse (EÜ) nr 1493/1999 V lisa punktidele C ja D.

2. Töötlejad on kohustatud võimaldama lõikes 1 osutatud kontrolli igal ajal.

▼B

Artikkel 15

Toetuse andmise tingimused

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral, ei maksta toetust juhul, kui tootja ei soorita määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 34 lõikes 1 nimetatud toiminguid vastavalt kõnealuse määruse V lisa punktidele C ja D.

([1]) EÜT L 58, 11.3.1993, lk 50.

▼B

2. Välja arvatud vääramatu jõu korral, kui tootja ei täida mis tahes käesoleva määruse nõuet, välja arvatud lõikes 1 nimetatud nõuet, vähendatakse makstavat toetust summa võrra, mille pädev asutus määrab kindlaks vastavalt rikkumise raskusastmele.

3. Vääramatu jõu korral määrab pädev asutus kindlaks meetmed, mida ta asjaolusid arvestades vajalikuks peab.

▼M12

Artikkel 16

Toetuse maksmine

Pädev asutus maksab toetuse välja hiljemalt jooksvale veiniaastale järgneva aasta 31. augustiks.

▼B

Artikkel 17

Ettemaksed

1. Alates asjaomase veiniaasta 1. jaanuarist võivad tootjad taotleda alkoholisisalduse tõstmiseks kasutatud toodete jaoks arvutatud toetusele vastava summa ettemaksmist, tingimusel et nad on esitanud sekkumisametile tagatise. Kõnealuse tagatise suurus on 120 % taotletud toetusest.

Taotlustele tuleb lisada artikli 14 teises lõigus nimetatud saadaolevad dokumendid. Ülejäänud dokumendid tuleb esitada enne veiniaasta lõppu.

2. Sekkumisamet teeb ettemaksed kolme kuu jooksul alates tagatise esitamise kohta tõendi esitamisest.

3. Pärast seda, kui pädev asutus või volitatud asutus on kontrollinud kõiki dokumente, ning võttes arvesse makstavat summat, vabastatakse tagatis vastavalt vajadusele täielikult või osaliselt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklis 19 sätestatud korras.

III PEATÜKK

TOETUS TEATAVATE TOODETE VALMISTAMISEKS ÜHENDKUNINGRIIGIS JA IIRIMAAL

Artikkel 18

Toetuse eesmärk ja suurus

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud toetust antakse:

a) töötlejatele, edaspidi “töötlejad”, kes kasutavad üksnes viinamarjakasvatusvööndites C III a ja C III b toodetud viinamarjadest saadud kontsentreeritud viinamarjavirret selliste CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks Ühendkuningriigis ja Iirimaal, mille puhul kõnealused liikmesriigid võivad lubada määruse (EÜ) nr 1493/1999 VII lisa punkti C alapunkti 3 kohaselt sõna “vein” sisaldava liitnimetuse kasutamist. Toetuse suurus on 0,2379 eurot kilogrammi kohta;

b) ettevõtjatele, edaspidi “ettevõtjad”, kes kasutavad üksnes ühenduses toodetud viinamarjadest saadud kontsentreeritud viinamarjavirret

▼B

selliste Ühendkuningriigis ja Iirimaal turustatavate tooterühmade põhikomponendina, millega on kaasas selged juhised tarbijale, kuidas valmistada sellest veinitaolist jooki. Toetuse suurus on 0,3103 eurot kilogrammi kohta.

2. Toetuse saamise nõuetele vastamiseks peab kontsentreeritud viinamarjavirre olema veatu ja standardse turustuskvaliteediga ning sobima kasutamiseks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktis b või c nimetatud otstarvetel.

Artikkel 19

Toetusetaotlused

1. Töötlejad ja ettevõtjad, kes soovivad saada määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktiga b või c ettenähtud toetust, peavad esitama asjaomase veiniaasta 1. augusti ja 31. juuli vahel kirjaliku taotluse selle liikmeriigi pädevale asutusele, kus kontsentreeritud viinamarjavirret kasutatakse.

Taotlused tuleb esitada vähemalt seitse tööpäeva enne tootmistoimingute algust.

Seitsme tööpäeva pikkust ajavahemikku võib pädeva asutuse kirjaliku loa korral siiski lühendada.

2. Toetusetaotlused peavad hõlmama vähemalt 50 kilogrammi kontsentreeritud viinamarjavirret.

3. Toetusetaotlustesse tuleb märkida eelkõige:

a) töötleja või ettevõtja nimi või ärinimi ja aadress;

b) määruse (EÜ) nr 1493/1999 III lisas määratletud viinamarjakasvatusvöönd, kust kontsentreeritud viinamarjavirre on pärit;

c) järgmine tehniline teave:

   i) ladustuskoht,

   ii) kogus (kilogrammides või, juhul kui määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktis c nimetatud kontsentreeritud viinamarjavirre on villitud kuni 5 kilogrammi sisaldavatesse mahutitesse, mahutite arv),

   iii) tihedus,

   iv) makstud hinnad,

   v) määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud toimingute sooritamise koht.

Liikmesriigid võivad nõuda kontsentreeritud viinamarjavirde identifitseerimiseks lisateavet.

4. Toetusetaotlusele tuleb lisada koopia liikmesriigi pädeva asutuse poolt koostatud saatedokumendist/saatedokumentidest, mis hõlmab/hõlmavad kontsentreeritud viinamarjavirde vedu töötleja või ettevõtja ruumidesse.

Kõnealuse dokumendi lahtrisse 8 tuleb märkida viinamarjakasvatusvöönd, kus on koristatud kasutatud värsked viinamarjad.

▼B

Artikkel 20

Toetuse andmise tingimused

1. Töötlejad ja ettevõtjad on kohustatud kasutama kogu toetusetaotlusega hõlmatud kontsentreeritud viinamarjavirde koguse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud otstarbel. Taotlusesse märgitud kontsentreeritud viinamarjavirde koguse puhul lubatakse 10 % suurust hälvet.

2. Töötlejad ja ettevõtjad peavad pidama laoarvestust, kuhu märgitakse eelkõige:

a) ostetud ja nende ettevõttesse iga päev toodud kontsentreeritud viinamarjavirde partiid, käesoleva määruse artikli 19 lõike 2 punktides b ja c nimetatud teave ning müüja/müüjate nimi/nimed ja aadress/aadressid;

b) kontsentreeritud viinamarjavirde kogused, mis kasutatakse nende ettevõttes iga päev määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud otstarvetel;

c) iga päev toodetud ja ettevõttest väljaviidavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud valmistoodete partiid ning kaubasaaja/kaubasaajate nimi/nimed ja aadress/aadressid.

3. Töötlejad ja ettevõtjad teatavad pädevale asutusele ühe kuu jooksul kirjalikult kuupäeva, mil kogu toetusetaotlusega hõlmatud kontsentreeritud viinamarjavirre on kasutatud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 punktides b ja c nimetatud otstarvetel, võttes arvesse käesoleva artikli lõikega 1 ettenähtud hälvet.

4. Välja arvatud vääramatu jõu korral, ei maksta toetust juhul, kui töötlejad või ettevõtjad ei täida käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet.

5. Kui töötlejad või ettevõtjad ei täida mis tahes käesoleva määruse nõuet, välja arvatud käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud nõue, vähendatakse makstavat toetust summa võrra, mille pädev asutus määrab kindlaks vastavalt rikkumise raskusastmele, välja arvatud vääramatu jõu korral.

6. Vääramatu jõu esinemise korral määrab pädev ametiasutus kindlaks meetmed, mida ta asjaolusid arvestades vajalikuks peab.

Artikkel 21

Toetuse maksmine

Pädev asutus maksab kontsentreeritud viinamarjavirde tegelikult kasutatud koguse eest toetuse välja hiljemalt kolm kuud pärast käesoleva määruse artikli 20 lõikes 3 nimetatud teabe saamist.

Artikkel 22

Ettemaksed

1. Käesoleva määruse artiklis 18 nimetatud töötlejad ja ettevõtjad võivad taotleda toetusele vastava summa ettemaksmist, tingimusel et nad on esitanud pädevale asutusele tagatise, mille suurus on 120 % nimetatud summast.

▼B

2. Lõikes 1 nimetatud ettemaksed tehakse kolme kuu jooksul alates tagatise esitamise tõendamisest, tingimusel et esitatakse tõend selle kohta, et kontsentreeritud viinamarjavirde eest on tasutud.

3. Pärast seda, kui pädev asutus on saanud käesoleva määruse artikli 20 lõikes 3 nimetatud teabe, ning võttes arvesse makstava toetuse suurust, vabastatakse lõikes 1 nimetatud tagatis vastavalt vajadusele täielikult või osaliselt komisjoni määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklis 19 sätestatud korras.

II JAOTIS

ERALADUSTUSABI

Artikkel 23

Eesmärk

Käesolevas jaotises sätestatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotise I peatükis nimetatud eraladustusabi kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 24

Määratlused

Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab mõiste “tooted” mis tahes veiniaastal toodetud viinamarjavirret, kontsentreeritud viinamarjavirret, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret ja lauaveini.

Artikkel 25

Abi suurus

Kogu ühenduses ühe hektoliitri kohta päevas makstava ladustusabi ühtsed määrad on järgmised:

a) 0,01837 eurot viinamarjavirde puhul;

b) 0,06152 eurot kontsentreeritud viinamarjavirde puhul;

c) 0,06152 eurot puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul;

d) 0,01544 eurot lauaveinide puhul.

Artikkel 26

Abi saajate suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Sekkumisametid sõlmivad eraladustuslepinguid üksnes tootjatega.

Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab mõiste “tootja” mis tahes füüsilist või juriidilist isikut või selliste isikute rühma, kes sooritab või laseb enda nimel sooritada mõnda järgmistest toimingutest:

a) värskete viinamarjade töötlemine viinamarjavirdeks;

b) viinamarjavirde töötlemine kontsentreeritud viinamarjavirdeks või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdeks;

▼B

c) värskete viinamarjade, viinamarjavirde või kääriva viinamarjavirde töötlemine lauaveiniks.

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 39 nimetatud organisatsioone käsitatakse nende liikmete poolt valmistatud koguste tootjatena. Üksikliikmed, kes tarnivad eraladustuslepinguga hõlmatud veini, vastutavad käesoleva määruse artiklis 2 nimetatud kohustuste täitmise eest.

2. Tootjad võivad sõlmida lepinguid üksnes nende toodete kohta, mis:

— nad on ise tootnud, või

— on toodetud nende vastutusel ja on nende omandis, või

— on lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud tootjaorganisatsioonide puhul toodetud kõnealuste organisatsioonide liikmete vastutusel.

3. Liikmesriigi sekkumisamet võib sõlmida lepinguid üksnes oma riigi territooriumil ladustatud toodete kohta.

▼M23

_____

▼B

Artikkel 27

Abi saamise tingimustele vastavate toodete omadused

Lepingute sõlmimisel:

a) peab asjaomane viinamarjavirre olema saadud üksnes määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 19 kohaselt veiniviinamarjadeks liigitatud sortidest ning selle naturaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides ei tohi olla madalam selle viinamarjakasvatusvööndi jaoks sätestatud naturaalsest alkoholisisaldusest, kust kõnealune viinamarjavirre on pärit;

b) peavad lauaveinid vastama järgmistele tingimustele:

i) need peavad vastama käesoleva määruse II lisas kindlaksmääratud minimaalsetele kvaliteedinõuetele selle kategooria osas, mille kohta leping on sõlmitud,

ii) nende redutseerivate suhkrute sisaldus ei tohi olla suurem kui kaks grammi liitri kohta, välja arvatud Portugalist pärit lauaveinide puhul, mille redutseerivate suhkrute sisaldus ei tohi olla suurem kui neli grammi liitri kohta,

iii) need peavad säilima hästi 24tunnisel kokkupuutel õhuga,

iv) neil ei tohi olla halba maitset;

c) käesoleva määruse artiklis 24 nimetatud toodete radioaktiivsuse tase ei tohi ületada ühenduse eeskirjades lubatud piirnorme. Toodete radioaktiivse saastatuse taset kontrollitakse siiski üksnes siis, kui olukord seda nõuab, ning üksnes vajaliku ajavahemiku jooksul.

▼B

Artikkel 28

Kogused, mille puhul võib abi maksta

1. Toodete üldkogus, mille kohta tootja sõlmib ladustuslepingu, ei tohi ületada kogust, mis on märgitud asjaomase tootja poolt asjaomase veiniaasta kohta määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 18 lõike 1 kohaselt esitatud tootedeklaratsioonis ning millele lisanduvad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 70 osutatud registritesse märgitud kogused, mis asjaomane tootja on saanud pärast nimetatud deklaratsiooni esitamist.

2. Lepingud peavad hõlmama vähemalt 50 hektoliitrit lauaveini, 30 hektoliitrit viinamarjavirret või 10 hektoliitrit kontsentreeritud viinamarjavirret või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret.

Artikkel 29

Lepingute sõlmimine

1. Tootjad võivad sõlmida lepinguid, tingimusel et nad esitavad iga mahuti kohta, milles asjaomast toodet ladustatakse:

a) toote identifitseerimiseks vajalikud üksikasjad;

b) järgmised analüüsiandmed:

i) värvus,

ii) vääveldioksiidisisaldus,

iii) kinnitus selle kohta, et punastest viinamarjadest saadud toodetes ei ole leitud malvidooldiglükosiidi määramiseks tehtud analüüsil hübriide.

Viinamarjavirde, kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul tuleb lisaks esitada:

▼M12

c) määruse (EMÜ) nr 558/93 lisas osutatud meetodi kohaselt refraktomeetri näit 20 °C juures. Viinamarjavirde puhul on lubatud hälve 0,5 ning kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul 1.

▼B

Lauaveinide puhul tuleb lisaks esitada järgmised analüüsiandmed:

d) üldalkoholisisaldus mahuprotsentides;

e) tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides;

f) üldhappesus viinhappe grammides liitri kohta või milliekvivalentides liitri kohta; valge veini puhul võivad liikmesriigid kõnealusest nõudest siiski loobuda;

g) lenduvate hapete sisaldus äädikhappe grammides liitri kohta või milliekvivalentides liitri kohta; valge veini puhul võivad liikmesriigid kõnealusest nõudest siiski loobuda;

h) redutseerivate suhkrute sisaldus;

i) omadused õhu käes 24 tunni jooksul;

▼B

j) halva maitse puudumine.

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 nimetatud ametlik labor teeb 30 päeva enne lepingu sõlmimist analüüsid eespool nimetatud andmete saamiseks.

2. Liikmesriigid võivad piirata nende lepingute arvu, mille tootja võib igal veiniaastal sõlmida.

3. Lauaveinide kohta ei või sõlmida lepinguid enne asjaomase veini esimese sademelt villimise kuupäeva.

4. Tootjad, kes soovivad sõlmida lauaveinide kohta ladustuslepinguid, teatavad sekkumisametile lepingute sõlmimist käsitlevate taotluste esitamise ajal lauaveini üldkoguse, mille nad on jooksval veiniaastal tootnud.

Selleks esitavad nad koopia määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 18 lõikega 2 ettenähtud tootedeklaratsiooni(de)st ning vajaduse korral käesoleva määruse artiklis 29 nimetatud registrist. Kui deklaratsioon ei ole veel kättesaadav, võib esitada ajutise tõendi.

5. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 25 lõike 2 kohaldamist, peavad lepingud sisaldama vähemalt järgmist teavet:

a) asjaomaste tootjate nimed ja aadressid;

b) sekkumisameti nimi ja aadress;

c) tootetüüp käesoleva määruse artiklis 25 esitatud liigituse alusel;

d) kogus;

e) ladustuskoht;

f) ladustusaja esimene päev;

g) abi suurus eurodes.

Lauaveinide puhul peavad lepingud lisaks sisaldama:

h) kinnitust, et esimene sademelt villimine on tehtud;

i) klauslit selle kohta, et mahtu võib vähendada protsendi võrra, mille komisjon määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras, juhul kui lepingutega hõlmatud üldkogus ületab märkimisväärselt viimase kolme veiniaasta keskmisi koguseid; sellise vähendamise tulemusel ei tohi ladustatavad kogused langeda allapoole artikli 28 lõikes 2 nimetatud miinimumkoguseid; käesoleva klausli kohaldamisel makstakse vähendusele eelneva ajavahemiku jaoks ettenähtud abi endiselt täielikult välja.

6. Liikmesriigid võivad nõuda asjaomase toote identifitseerimiseks lisateavet.

Artikkel 30

Erand käesoleva määruse artiklist 2

Liikmesriigid võivad lubada sõlmida lepinguid enne seda, kui tootjad on esitanud käesoleva määruse artiklis 2 nimetatud tõendid, tingimusel et

▼B

sellised lepingud sisaldavad tootjate avaldust, millega tootjad tõendavad, et nad on täitnud kõnealuses artiklis nimetatud kohustused või vastavad käesoleva määruse III jaotise artiklis 58 nimetatud nõudele ning et nad kohustuvad tarnima oma kohustuste täielikuks täitmiseks vajalikud allesjäänud kogused pädeva riigiasutuse poolt sätestatud tähtajaks.

Esimeses lõigus nimetatud tõend tuleb esitada enne asjaomase veiniaasta 31. augustit.

Artikkel 31

Ladustusaja algus

1. Ladustusaja esimeseks päevaks on lepingu sõlmimise päevale järgnev päev.

2. Kui leping käsitleb ladustusaega, mis algab pärast lepingu allkirjastamisele järgnevat päeva, ei tohi ladustusaja esimene päev olla hilisem kui 16. veebruar.

Artikkel 32

Ladustusaja lõpp

1. Viinamarjavirde, kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde ladustuslepingud lõpevad lepingu sõlmimise päevale järgneva 1. augusti ja 30. novembri vahel.

2. Lauaveinide ladustuslepingud lõpevad lepingu sõlmimise päevale järgneva 1. septembri ja 30. novembri vahel.

3. Tootjad saadavad lepingu lõppkuupäeva kindlaksmääramiseks sekkumisametile lepingu viimase kehtivuspäeva kohta teatise. Kõnealuste teatiste esitamise nõuded näevad ette liikmesriigid.

Teatise puudumise korral lõpevad lepingud 30. novembril.

4. Tootjad, kes ei ole taotlenud käesoleva määruse artikli 38 alusel ettemakset, võivad müüa eksportimiseks või viinamarjamahlaks töötlemiseks viinamarjavirret või kontsentreeritud viinamarjavirret alates viienda ladustamiskuu esimesest päevast.

Sellistel juhtudel teavitavad tootjad sellest sekkumisametit lõikes 3 ettenähtud korras.

Sekkumisametid tagavad toodete kasutamise märgitud otstarbel.

Artikkel 33

Lepingu varasem lõpetamine tootja taotlusel

1. Tootjad, kes ei ole taotlenud käesoleva määruse artikli 38 alusel ettemakset, võivad lõpetada ladustuslepingud alates 1. juunist, tingimusel et komisjon lubab seda turusuundumusi, varusid käsitlevat teavet ja saagiprognoose arvesse võttes.

2. Juhul kui komisjon otsustab vähendada lepingutega hõlmatud koguseid vastavalt käesoleva määruse artikli 29 lõike 5 punktile i, võivad tootjad lisaks sellele lõpetada oma lepingu ühepoolselt täies ulatuses või osaliselt kõnealuse otsuse avaldamisele järgneval kuul.

▼B

Artikkel 34

Ladustamisega seotud üksikasjalikud rakenduseeskirjad

1. Ladustatavad tooted peavad kogu ladustusaja jooksul ja kuni lepingu viimase kehtivuspäevani vastama järgmistele tingimustele:

a) nad peavad vastama määruse (EÜ) nr 1493/1999 I lisa asjakohastele määratlustele;

b) neil peab säilima vähemalt see minimaalne alkoholisisaldus, mida nõuti asjaomase lauaveinikategooria puhul lepingu sõlmimise ajal;

c) neid ei tohi hoida mahutites, mille maht on alla 50 liitri;

d) neid tuleb hoida vaadis; ning

e) vein peab olema ladustusaja lõpus sobiv pakkumiseks või tarnimiseks otseselt inimtoiduks.

▼M12

2. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, võib lepinguga hõlmatud toodete puhul rakendada üksnes selliseid veinitöötlemisviise ja -menetlusi, mis on nende säilitamiseks vajalikud. Lepingusse märgitud mahu suhtes lubatav kõikumine ei tohi veini puhul olla rohkem kui 2 % ja viinamarjavirde, kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde puhul rohkem kui 3 %. Vaatide vahetamise korral on lubatav kõikumine 3–4 %.

▼M17

3. Ilma et see piiraks artikli 33 ja käesoleva artikli lõigete 4, 5 ja 6 kohaldamist, ei või tootja laolepingu kehtivusajal turustada lepingu kohaseid tooteid ega saata neid kolmandatele isikutele.

Esimesest lõigust olenemata võivad tootjad laolepingu kehtivuse ajal sõlmida ladustatava toote kohta müügilepingu, mis jõustub laolepingu kehtivuse lõppemisel. Nad võivad ka kohustuda saatma veini pärast laolepingu kehtivuse lõppemist destilleerimisele vastavalt käesoleva määruse III jaotisele.

▼B

4. Tootjad teavitavad asjaomase liikmesriigi poolt sätestatud ajavahemiku jooksul sekkumisametit kõikidest lepingu kehtivusajal tehtud muudatustest, mis puudutavad:

a) ladustuskohta või

b) toote pakkimisviisi. Sellistel juhtudel teatavad tootjad, millistes mahutites toode lõplikult ladustatakse.

5. Kui tootjad kavatsevad vedada lepinguga hõlmatud toote ladustuskohta, mis asub mujal või ei kuulu temale, võib toodet vedada ainult üks kord, kui sekkumisamet, kellele on sellest vastavalt lõikele 4 teatatud, on selleks loa andnud.

6. Tootjad, kes on sõlminud viinamarjavirde kohta eraladustuslepingud, võivad töödelda lepingu kehtivusaja jooksul kogu kõnealuse virde või osa sellest kontsentreeritud viinamarjavirdeks või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdeks.

Tootjad, kes on sõlminud viinamarjavirde kohta eraladustuslepingud, võivad töödelda lepingu kehtivusaja jooksul kogu kõnealuse virde või osa sellest kontsentreeritud viinamarjavirdeks või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdeks.

▼B

Tootjad võivad lasta sooritada kahes eelmises lõigus nimetatud töötlemistoimingud kolmandal isikul, tingimusel et töötlemisel saadavad tooted kuuluvad kõnealustele tootjatele ja et kõnealused tootjad on esitanud eelneva deklaratsiooni. Kõnealuseid toiminguid kontrollib asjaomane liikmesriik.

7. Asjaomased tootjad teatavad sekkumisametile kirjalikult käesoleva artikli lõikes 6 nimetatud töötlemise alguskuupäeva, ladustuskoha ja toote pakkimisviisi.

Selline teade peab jõudma sekkumisametisse vähemalt 15 päeva enne töötlemistoimingute alguskuupäeva.

Tootjad saadavad ühe kuu jooksul pärast töötlemistoimingute lõppkuupäeva sekkumisametile saadud toodet käsitleva analüüsiaruande, mis sisaldab vähemalt asjaomase toote puhul käesoleva määruse artikli 29 alusel nõutavaid andmeid.

8. Lõikes 6 nimetatud töötlemise sooritamisel võrdub lepinguga hõlmatud toote ladustusabi:

a) lõike 6 esimeses lõigus nimetatud töötlemise puhul käesoleva määruse artikli 25 punktis a nimetatud summaga;

b) lõike 6 teises lõigus nimetatud töötlemise puhul käesoleva määruse artikli 25 punktis b nimetatud summaga.

Abi arvutatakse kogu ladustusajaks lepinguga hõlmatud tootekoguse põhjal enne töötlemist.

Artikkel 35

Toote muutumine ladustamise ajal

1. Kui lepinguga hõlmatud toode lepingu kehtivusaja jooksul ei vasta enam täielikult või osaliselt käesoleva määruse artikli 34 lõike 1 nõuetele, teatab tootja sellest viivitamata sekkumisametile. Sellisele teatele lisatakse analüüsiaruanne. Sekkumisamet lõpetab lepingu asjaomase koguse osas alates analüüsiaruande saamise kuupäevast.

2. Kui sekkumisameti või mis tahes muu kontrolliasutuse poolt tehtava kontrolli käigus ilmneb, et lepinguga hõlmatud toode ei vasta lepingu kehtivusaja jooksul enam täielikult või osaliselt käesoleva määruse artikli 34 lõikes sätestatud 1 nõuetele, lõpetab sekkumisamet lepingu asjaomase koguse osas enda poolt kindlaksmääratava kuupäeval.

▼M12

Artikkel 35a

Kontroll

1. Liikmesriigi pädevad asutused võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kontroll, millega tehakse kindlaks lepingus käsitletud toote päritolu ja maht ning vastavus artiklile 34.

2. Töötlejad on kohustatud võimaldama lõikes 1 osutatud kontrolli igal ajal.

▼B

Artikkel 36

Abi andmise tingimused

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral,

a) ei maksta abi juhul, kui tootjad ei täida käesoleva määruse artikli 34 lõigete 1–5 ja 7 kohaseid kohustusi ning kui nad keelduvad kontrollide tegemisest;

b) vähendatakse abi vastavalt rikkumise raskusastmele pädeva asutuse poolt kindlaksmääratud summa võrra, kui tootjad ei täida ühte käesolevas määruses või lepingus sätestatud kohustustest, välja arvatud punktis a osutatud kohustused.

2. Vääramatu jõu korral võtab sekkumisamet meetmed, mida ta asjaolusid arvestades vajalikuks peab.

▼M12

Artikkel 37

Toetuse maksmine

1. Pädevad asutused maksavad toetuse välja hiljemalt kolme kuu jooksul pärast laolepingu kehtivusaja lõppemist.

2. Juhul, kui leping on artiklite 33 või 35 kohaselt lõpetatud, tuleb toetust maksta võrdeliselt lepingu tegeliku kestusega. Pädev asutus maksab toetuse välja hiljemalt kolm kuud pärast lepingu lõpetamise kuupäeva.

Artikkel 38

Ettemaksed

1. Tootjad võivad taotleda ettemakse tegemist, tingimusel et nad on esitanud sekkumisametile tagatise, milles suurus on 120 % ettemakse summast. Ilma et see piiraks artikli 32 kohaldamist, arvutatakse ettemakse summa artikliga 25 asjaomasele tootele ettenähtud toetuse suuruse alusel.

2. Pädev asutus teeb ettemaksed kolme kuu jooksul alates tagatise esitamise kohta tõendi esitamisest.

3. Kui pädev asutus on toetuse välja maksnud, vabastatakse lõikes 1 osutatud tagatis.

Kui õigus toetusele kaotatakse vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile a, jäädakse kogu tagatisest ilma.

Kui artikli 36 lõike 1 punkti b kohaldamine põhjustab juba makstud summast väiksema toetussumma kindlaksmääramise, vähendatakse tagatist 120 % võrra sellest summast, mis ületab makstava toetuse summat. Sel viisil vähendatud tagatis vabastatakse hiljemalt kolm kuud pärast lepingu kehtivusaja lõppemist.

Liikmesriigid teevad artikli 29 lõike 5 punktis i sätestatu kohaldamisel vajalikud kohandused.

▼B

Artikkel 39

Kvaliteetveinid

Lauaveini, mille kohta on sõlmitud ladustusleping, ei tohi hiljem tunnistada mpv-kvaliteetveiniks ega kasutada määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 54 lõikes 1 määratletud mpv-kvaliteetveini, mpv-kvaliteetvahuveini, mpv-kvaliteetliköörveini ega mpv-kvaliteetpoolvahuveini valmistamiseks.

III JAOTIS

DESTILLEERIMINE

Sissejuhatus

Artikkel 40

Eesmärk

Käesolevas jaotises sätestatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotise II peatükis nimetatud destilleerimise suhtes kohaldatavad üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 41

Määratlused

1. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *tootja*:

i) käesoleva jaotise I peatüki kohaldamisel – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, kes on tootnud veini enda saadud või ostetud värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest või osaliselt kääritatud viinamarjavirdest või käärivast toorveinist, või füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, kelle suhtes kehtivad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 nimetatud kohustused;

ii) käesoleva jaotise II ja III peatüki kohaldamisel – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, kes on tootnud veini enda saadud või ostetud värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest või osaliselt kääritatud viinamarjavirdest;

b) *destilleerija* – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm:

i) kes destilleerib veini, destilleerimiseks kangendatud veini või veinivalmistamise või viinamarjade muude töötlemisviiside kõrvalsaadusi, ning

ii) kelle on heaks kiitnud selle liikmesriigi pädev asutus, mille territooriumil asub destilleerimisettevõte;

c) *destilleerimiseks kangendatud veini valmistaja* – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm (v.a destilleerijad):

i) kes töötlevad veini destilleerimiseks kangendatud veiniks, ja

ii) kelle on heaks kiitnud selle liikmesriigi pädev asutus, mille territooriumil asub asjaomane ettevõte;

▼B

d) *pädev sekkumisamet*:

i) seoses destilleerimiseks ettenähtud veini ning destilleerimiseks kangendatud veini tarnimist käsitlevate lepingute või deklaratsioonide vastuvõtmise ja heakskiitmisega – selle liikmesriigi määratud sekkumisamet, kelle territooriumil asub vein lepingu või deklaratsiooni esitamise ajal,

ii) seoses artikli 69 kohaseks destilleerimiseks ettenähtud kangendatud veini valmistajatele toetuse maksmisega – selle liikmesriigi määratud sekkumisamet, mille territooriumil vein kangendatakse,

iii) kõikidel muudel juhtudel – selle liikmesriigi määratud sekkumisamet, mille territooriumil toimub destilleerimine.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitatakse füüsilisi või juriidilisi isikuid või selliste isikute rühmi, v.a destilleerimiseks kangendatud veini valmistajad, destilleerijatena, kui:

a) selle liikmesriigi pädev asutus, kus kõnealused isikud või rühmad asuvad, on nad heaks kiitnud;

b) nad ostavad lõike 1 punktis a määratletud tootjalt veini või veinivalmistamise või mõne muu viinamarjade töötlemisviisi kõrvalsaadusi, et lasta need omal kulul heakskiidetud destilleerijal destilleerida, ning

c) nad maksavad tootjale ostetud toodete eest vähemalt asjaomase destilleeritud toote minimaalse kokkuostuhinna.

Isikutel või rühmadel, keda käsitatakse destilleerijatena, on samad kohustused ja õigused kui destilleerijatel.

3. Liikmesriigid võivad sätestada vastavalt enda poolt kindlaksmääratavatele eeskirjadele, et lepingute sõlmimise ja veini destilleerimiseks tarnimise eesmärgil võib viinamarjakasvatajate ühistute ühendusi taotluse korral käsitada kõnealusesse ühendusse kuuluvate ühistute poolt valmistatud ja üleantud veinikoguste tootjatena. Kõnealusesse ühendusse kuuluvate ühistute suhtes kehtivad endiselt ühenduse eeskirjades sätestatud õigused ja kohustused.

Kui ühistute ühendus otsustab sooritada kokkuleppel asjaomaste viinamarjakasvatajate ühistutega teataval veiniaastal käesoleva jaotise kohase destilleerimistoimingu, teavitab ta sellest kirjalikult sekkumisametit. Sellistel juhtudel:

a) ei tohi kõnealusesse ühendusse kuuluvad ühistud allkirjastada iseseisvalt destilleerimislepinguid ega teostada asjaomaseks destilleerimiseks tarneid;

b) kantakse nimetatud ühenduse poolt destilleerimiseks tarnitud veinikogused nende ühendusse kuuluvate ühistute arvele, kelle nimel tarne tehakse.

Kui üks või mitu ühendusse kuuluvat ühistut ei täida käesoleva määruse artiklis 2 sätestatud kohustusi, ei saa ühendus enam tarnida asjaomaseks destilleerimiseks veini koguses, mis on tarnitud rikkumise sooritanud viinamarjakasvatajate ühistute nimel, sõltumata asjaomastele ühistutele tulenevatest tagajärgedest.

Liikmesriigid, kes kasutavad käesoleva lõikega ettenähtud võimalust, teatavad sellest ja sel eesmärgil vastuvõetud sätetest komisjonile. Komisjon teavitab teisi liikmesriike.

▼M17

Artikkel 42

Destilleerijate heakskiitmine

1. Liikmesriigid kiidavad heaks destilleerijad, kes selleks taotluse esitavad ja kelle seadmed asuvad vastava liikmesriigi territooriumil.

2. Liikmesriigid võivad destilleerijatelt, kes ei täida käesolevast määrusest neile tulenevaid kohustusi, heakskiidu ajutiselt või lõplikult ära võtta.

3. Liikmesriigid koostavad loetelu heakskiidetud destilleerijatest ja edastavad selle komisjonile elektrooniliselt. Nad edastavad ka viivitamatult kõik selle loetelu hilisemad muudatused.

Komisjon avaldab selle teabe oma veebilehel.

▼B

Artikkel 43

Destilleerimisel saadud alkohol

Käesoleva jaotise kohasel destilleerimisel võib saada üksnes järgmisi tooteid:

a) neutraalne alkohol, mis vastab käesoleva määruse III lisas esitatud määratlusele; või

b) veinist või viinamarjade pressimisjääkidest destilleeritud alkohol, mis vastab nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 1576/89 (millega kehtestatakse piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirjad) ([1]) artikli 1 lõike 4 punktides d või f esitatud määratlustele; või

c) destillaat või toorpiiritus, mille alkoholisisaldus on vähemalt 52 mahuprotsenti.

Kui saadakse esimese lõigu punktis c nimetatud toode, võib seda kasutada ametliku järelevalve all üksnes:

i) alkohoolsete jookide tootmiseks,

ii) töötlemiseks üheks punktis a või b nimetatud tooteks, v.a viinamarjade pressimisjääkidest töödeldud alkohol,

iii) tööstuslikuks kasutamiseks ettenähtud alkoholi tootmiseks.

▼M12

Käesolevas jaotises osutatud destilleerimistoimingute kohaldamisel võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et tagada teises lõigus sätestatud kohustuse täitmine.

▼B

Artikkel 44

Neutraalse alkoholi analüüsimeetod

Käesoleva määruse V lisas sätestatakse ühenduse meetod käesoleva määruse IV lisas määratletud neutraalse alkoholi analüüsimiseks.

([1]) EÜT L 160, 27.6.1989, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3378/94 (EÜT L 366, 31.12.1994, lk 1).

▼B

I PEATÜKK

KOHUSTUSLIK DESTILLEERIMINE

I jagu: veinivalmistamise kõrvalsaaduste destilleerimine

Artikkel 45

Kohustus tarnida kõrvalsaadused destilleerimiseks

1. Tootjad, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 sätestatud destilleerimisnõuet, täidavad oma kohustuse, tarnides hiljemalt asjaomase veiniaasta 15. juuliks:

a) kõik oma viinamarjade pressimisjäägid ja kogu oma veinisette heakskiidetud destilleerijale; ning

b) vajaduse korral veini heakskiidetud destilleerijale või destilleerimiseks kangendatud veini valmistajale.

▼M12

Liikmesriik võib ette näha, et tarnimine peab toimuma enne esimeses lõigus nimetatud tähtpäeva.

▼B

Kui tootjad tarnivad tooteid destilleerijale, kellelt on heakskiit ära võetud, võib tarnitud koguseid arvesse võtta, kuid ühenduse toetust ei maksta.

▼M22

Erandina esimesest lõigust on esimeses lõigus osutatud kuupäev 2004/2005. ja 2005/2006. veiniaasta puhul lükatud edasi järgmise veiniaasta 31. augustini.

▼M12 _____

▼B

Artikkel 46

Destilleerimiseks tarnitavate kõrvalsaaduste omadused

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikest 4, peab nende tootjate puhul, kes tarnivad viinamarjade pressimisjääke önotsüaniini valmistamiseks, olema destilleerimiseks tarnitavate toodete alkoholisisaldus vähemalt 5 % veini alkoholisisaldusest. Mpv-kvaliteetveinide puhul peab kõnealune sisaldus olema vähemalt 7 %.

2. Käesoleva määruse artiklis 48 määratletud toodetena destilleerimiseks tarnitava alkoholikoguse kindlaksmääramisel kohaldatakse eri viinamarjakasvatusvööndites järgmisi standardseid naturaalseid alkoholisisaldusi mahuprotsentides:

a) 8,5 % viinamarjakasvatusvööndis B;

b) 9,0 % viinamarjakasvatusvööndis C I;

c) 9,5 % viinamarjakasvatusvööndis C II;

d) 10,0 % viinamarjakasvatusvööndis C III.

▼B

3. Destilleerimiskulude mõistlikes piirides hoidmiseks peavad veinivalmistamise kõrvalsaadustel olema piiritustehasesse tarnimisel vähemalt järgmised keskmised omadused:

a) viinamarjade pressimisjäägid:

i) viinamarjakasvatusvööndis B: kaks liitrit puhast alkoholi 100 kilogrammi kohta,

▼M12

ii) viinamarjakasvatusvööndis C: kaks liitrit tegeliku või võimaliku alkoholisisalduse järgi puhast alkoholi 100 kg kohta, kui pressimisjäägid saadakse viinamarjasortidest, mis on loetletud viinamarjasortide liigituses asjaomase haldusüksuse puhul muude kui veiniviinamarjasortidena; 2,8 liitrit tegeliku või võimaliku alkoholisisalduse järgi puhast alkoholi 100 kg kohta, kui pressimisjäägid saadakse viinamarjasortidest, mis on loetletud viinamarjasortide liigituses asjaomase haldusüksuse puhul üksnes veiniviinamarjasortidena;

▼B

b) veinisete:

i) viinamarjakasvatusvööndis B: kolm liitrit puhast alkoholi 100 kilogrammi kohta, niiskusesisaldus 45 %,

ii) viinamarjakasvatusvööndis C: neli liitrit puhast alkoholi 100 kilogrammi kohta, niiskusesisaldus 45 %.

4. Tootjate puhul, kes tarnivad enda toodetud veini äädikatööstusele, lahutatakse tarnitud veinis sisalduv puhta alkoholina väljendatud alkoholikogus selles veinis sisalduvast puhta alkoholina väljendatud alkoholikogusest, mis tuleb tarnida destilleerimiseks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikes 3 nimetatud kohustuse täitmiseks.

▼M3

Tootjate suhtes, kes tarnivad enda toodetud veini ja selle kõrvalsaadusi liikmesriikide poolt järelevalve all tehtavate katsete jaoks, kohaldatakse artiklites 45, 46 ja 47 osutatud sätteid ning katset läbi viima volitatud isikule makstakse toetust 0,277 eurot alkoholi mahuprotsendi kohta hektoliitris.

▼B

Katsete tegemise korral ei või liikmesriik kasutada ühe katse kohta üle 100 tonni pressimisjääke ja üle 100 tonni veinisetet.

Artikkel 47

Kokkuostuhind

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikes 9 nimetatud kokkuostuhinda kohaldatakse pakkimata kauba suhtes väljaviimisel destilleerija ruumidest.

2. Destilleerijad maksavad lõikes 1 nimetatud kokkuostuhinna ostjale kolme kuu jooksul alates asjaomase koguse piiritustehasesse tarnimise päevast.

Kui tootjal ei ole vastuväiteid, võib destilleerija siiski:

a) teha tootjale hiljemalt kolm kuud pärast toodete tarnimist kokkuostuhinnast 80 % moodustava ettemakse; või

▼B

b) teha punktis a nimetatud ettemakse pärast toodete tarnimist ja hiljemalt üks kuu pärast kõnealuste toodete kohta enne asjaomase veiniaasta lõpule järgnevat 31. augustit koostatava arve esitamist.

Destilleerijad maksavad ülejäänud osa tootjatele hiljemalt järgmiseks 31. oktoobriks.

▼M12

Artikkel 48

Destilleerijatele makstav toetus

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõike 11 punktis a nimetatud toetuse suurus määratakse kindlaks alkoholi mahuprotsendi kohta hektoliitris destilleerimisel saadud toodetes:

a) neutraalne alkohol:

— valmistatud pressimisjääkidest: 0,8453 eurot,

— valmistatud veinist ja veinisettest: 0,4106 eurot;

b) pressimisjääkidest destilleeritud alkohol ning pressimisjääkidest valmistatud destillaadid ja toorpiiritus, mille alkoholisisaldus on vähemalt 52 mahuprotsenti: 0,3985 eurot;

c) veinist ja veinisettest valmistatud veinipiiritus ja toorpiiritus: 0,2777 eurot.

Kui destilleerija tõendab, et pressimisjääkide destilleerimisel saadud destillaati või toorpiiritust kasutati muul viisil kui pressimisjääkidest destilleeritud alkoholina, makstakse täiendav summa 0,3139 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris.

2. Toetust ei maksta nende destilleerimiseks tarnitud veinikoguste puhul, mis ületavad artikliga 45 ettenähtud tootja kohustust rohkem kui 2 %.

▼B

Artikkel 49

Erandid destilleerimiseks tarnimise kohustusest

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 sätestatud kohustusi ei pea täitma:

a) tootjad, kes kõrvaldavad veinivalmistamise kõrvalsaadused käesoleva määruse artikli 50 lõikes 1 sätestatud järelevalve all;

b) aromaatsete kvaliteetvahuveinide ning määratletud piirkonnas valmistatud kvaliteetvahuveinide ja aromaatsete poolvahuveinide tootjad, kes on valmistanud kõnealused veinid ostetud viinamarjavirdest või osaliselt kääritatud viinamarjavirdest, mida on veinisette kõrvaldamiseks stabiliseeritud.

▼M12

2. Tootjad, kes vaatlusalusel veiniaastal ei tooda ise oma ettevõttes rohkem kui 25 hektoliitrit veini, ei pea mingeid koguseid tarnima.

▼B

3. Tootjad peavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 kohaseks destilleerimiseks tegelikult piiritustehasesse tarnitud veinitoodangu osa

▼B

puhul tarnima kõnealuse määruse artikli 27 lõike 3 kohaseks destilleerimiseks üksnes veinivalmistamise kõrvalsaadused.

▼M17

4. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikele 8 võivad liikmesriigid ette näha kogu oma territooriumil või selle osades, et järgmised tootjad võivad täita oma kohustuse tarnida kõnealuse artikli lõigetes 3 ja 6 osutatud kõrvalsaadused, kõrvaldades kõnealused tooted järelevalve all:

a) tootjad, kes toodavad ise oma ruumides kuni 80 hl;

b) tootjad, kes oma viinamarjade kasvatamisel kasutavad mahepõllundusmeetodeid.

▼B

Artikkel 50

Kõrvaldamine

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikes 8 nimetatud võimalust võivad kasutada üksnes:

a) tootjad, kes asuvad tootmispiirkondades, kus destilleerimine on ebaproportsionaalne piirang. Liikmesriikide pädevad asutused koostavad asjaomaste tootmispiirkondade loetelu ja teavitavad sellest komisjoni;

b) tootjad, kes ei ole valmistanud ühistu ettevõttes veini ega töödelnud seal viinamarju mõnel muul viisil ning kelle väike tootmismaht või tootmise eriomadused ja piiritustehaste asukoht põhjustavad ebaproportsionaalseid destilleerimiskulusid.

▼M17

Liikmesriigid sätestavad käesoleva punkti üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja teatavad nendest komisjonile.

▼B

2. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõigete 7 ja 8 kohaldamisel kõrvaldatakse kõrvalsaadused viivitamata ja hiljemalt selle veiniaasta lõpus, mil need saadi. Kõrvaldamine ning märge hinnanguliste koguste kohta kantakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 kohaselt peetavatesse registritesse või pädev asutus kinnitab need.

Kõnealuse veinisette kõrvaldamine loetakse toimunuks, kui sete on denatureeritud nii, et seda ei saa enam kasutada veinivalmistamisel, ning kui denatureeritud sette tarnimine kolmandatele pooltele on kantud esimeses lõigus nimetatud registritesse. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada selliste tehingute kontrollimine.

Liikmesriigid, kelle veinitoodang ületab aastas 25 000 hektoliitrit, kontrollivad proovide võtmise teel vähemalt seda, kas järgitakse artiklis 51 nimetatud keskmist minimaalset alkoholisisaldust ja kas kõik kõrvalsaadused on kehtestatud tähtaegadeks kõrvaldatud.

Artikkel 51

Kõrvaldatavate kõrvalsaaduste omadused

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõigete 7 ja 8 kohaselt järelevalve all kõrvaldatavate veinivalmistamise kõrvalsaaduste minimaalne puhta alkoholi sisaldus peab olema järgmine:

▼B

a) viinamarjade pressimisjäägid:

i) 2,1 liitrit 100 kilogrammi kohta valgete mpv-kvaliteetveinide puhul,

ii) 3 liitrit 100 kilogrammi kohta muudel juhtudel;

b) veinisete:

i) 3,5 liitrit 100 kilogrammi kohta valgete mpv-kvaliteetveinide puhul,

ii) 5 liitrit 100 kilogrammi kohta muudel juhtudel.

II jagu: kahesuguse otstarbega viinamarjasortidest saadud veini destilleerimine

▼M9

Artikkel 52

Tavapäraselt toodetava koguse kindlaksmääramine

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 28 osutatud nii veiniviinamarjasortidena kui muuks otstarbeks ettenähtud sortidena liigitatud viinamarjasortidest saadud veini puhul määratakse tavapäraselt toodetav üldkogus kindlaks iga asjaomase piirkonna kohta.

Tavapäraselt toodetav üldkogus hõlmab:

— veinitooteid, mis on ette nähtud lauaveini ja lauaveini valmistamiseks sobiva veini tootmiseks,

— viinamarjavirret, mis on ette nähtud kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde tootmiseks rikastamise eesmärgil,

— päritolunimetusega likööorveinide tootmiseks ettenähtud viinamarjavirret,

— veinist destilleeritava päritolunimetusega alkoholi tootmiseks ettenähtud veinitooteid.

Võrdlusperiood hõlmab järgmisi veiniaastaid:

— 1974/75–1979/80 kümneliikmelises ühenduses,

— 1978/79–1983/84 Hispaanias ja Portugalis,

— 1988/89–1993/94 Austrias,

▼M16

— 1997/1998–2002/2003 Tšehhis, Küprosel, Ungaris, Maltal, Sloveenias ja Slovakkias,

▼M24

— 1999/2000 kuni 2004/2005 Rumeenias.

▼M14

Nii veiniviinamarjasortidena kui ka veinist destilleeritava päritolunimetusega alkoholi valmistamiseks ettenähtud sortidena liigitatud viinamarjadest saadud veini puhul vähendatakse võrdlusperioodil tavaliselt piirkonnas toodetavat üldkogust koguse võrra, mis on kõnealusel ajavahemikul destilleeritud muul otstarbel kui veinist destilleeritava päritoluni-

▼M14

metusega alkoholi valmistamiseks. Kui piirkonnas tavaliselt toodetav kogus ületab 5 miljonit hektoliitrit, vähendatakse ►M20 veiniaastatel 2001/2002–2006/2007 ◄ kõnealust tavaliselt toodetavat üldkogust 1,4 miljoni hektoliitri võrra.

▼M9

2. Lõikes nimetatud piirkondade puhul määravad tavapäraselt hektari kohta toodetava koguse kindlaks asjaomased liikmesriigid, tehes kindlaks sellistest viinamarjasortidest kõnealuses lõigus nimetatud võrdlusperioodi jooksul saadud veinikoguse, mis on liigitatud samas haldusüksuses nii veiniviinamarjasortidena kui muuks otstarbeks ettenähtud sortidena.

Alates 1998/99. veiniaastast võivad liikmesriigid lubada tootjatel, kes on saanud alates 1997/98. veiniaastast oma osadest viinamarjakasvatusaladest lõplikult loobumise eest määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 8 ettenähtud lisatasusid, jätta sellistest viinamarjasortidest saadud veini puhul, mis on liigitatud samas haldusüksuses nii veiniviinamarjasortidena kui veinist destilleeritava päritolunimetusega alkoholi valmistamiseks ettenähtud sortidena, tavapäraselt toodetav kogus väljajuurimisele järgneva viie aasta jooksul väljajuurimisele eelnenud tasemele.

Artikkel 53

Destilleeritava veini koguse kindlaksmääramine

1. Kõik tootjad, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 alusel destilleerimiskohustust, destilleerivad kogu veinitegemiseks ettenähtud toodangu üldkoguse, millest lahutatakse artikli 52 lõikes 2 määratletud tähenduses nende poolt tavapäraselt toodetav kogus ja nende poolt kõnealuse veiniaasta jooksul ühendusest eksporditav kogus.

Lisaks võivad tootjad kõnealusest arvutusest tulenevast destilleeritavast kogusest lahutada kuni 10 hektoliitrit.

2. Kui tavapäraselt toodetav kogus ületab 5 miljonit hektoliitrit, määravad liikmesriigid iga asjaomase piirkonna puhul kindlaks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 alusel destilleeritava veini üldkoguse. See kogus hõlmab kogu veinitegemiseks ettenähtud üldkoguse, millest lahutatakse artikli 52 määratletud tähenduses tavapäraselt toodetav kogus ja kõnealuse veiniaasta jooksul ühendusest eksporditav kogus.

Kõnealustes piirkondades:

— jagab liikmesriik asjaomases piirkonnas destilleeritava veini üldkoguse üksikisikutest veinitootjate vahel ilma neid diskrimineerimata vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning teatab sellest komisjonile,

— lubatakse destilleerimist üksnes siis, kui veinivalmistamiseks asjaomasel veiniaastal ettenähtud piirkondlik üldkogus ületab selles piirkonnas tavapäraselt toodetava üldkoguse,

— lubatakse igal veiniaastal 200 000 hektoliitri suurust erinevust piirkondliku destilleeritava koguse ja individuaalsete koguste summa vahel.

▼M9

Artikkel 54

Veini destilleerimiseks tarnimise kuupäevad

Vein tarnitakse heakskiidetud destilleerijale hiljemalt asjaomase veiniaasta 15. juuliks.

Käesoleva määruse artikliga 68 hõlmatud juhtudel tarnitakse vein destilleerimiseks kangendatud veini heaskiidetud valmistajale hiljemalt asjaomase veiniaasta 15. juuniks.

Vein tuleb ühendusest eksportida hiljemalt asjaomase veiniaasta 15. juuliks, et selle koguse saaks destilleeritavast kogusest maha arvata.

Artikkel 55

Kokkuostuhind

1. Destilleerijad maksavad tootjatele tarnitud koguse eest määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 lõikes 3 osutatud kokkuostuhinna kolme kuu jooksul alates piiritustehasesse tarnimise kuupäevast. Kõnealust hinda kohaldatakse pakkimata kauba suhtes väljaviimisel tootja ruumidest.

2. Nii veiniviinamarjasortidena kui ka veinist destilleeritava alkoholi valmistamiseks ettenähtud sortidena liigitatud viinamarjadest saadud veini puhul võivad liikmesriigid määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 lõike 3 kohaselt kokkuostuhinda muuta hektarisaakide põhjal nende tootjate puhul, kes peavad tooted destilleerima. Liikmesriikide poolt vastu võetud sätetega tagatakse, et kogu destilleeritud veini eest tegelikult makstav keskmine hind on 1,34 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitris.

Artikkel 56

Destilleerijatele makstav toetus

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 lõike 5 punktiga a ettenähtud toetus määratakse kindlaks alkoholisisalduse mahuprotsendi kohta hektoliitris järgmiste destilleerimisel saadud toodete puhul:

a) neutraalne alkohol:	0,7728 eurot
b) veinist destilleeritud alkohol, toorpiiritus ja veinidestillaat:	0,6401 eurot

Kui kasutatakse artikli 55 lõike 2 kohast võimalust muuta kokkuostuhinda, muudetakse vastavalt esimeses lõigus osutatud toetust.

Toetust ei maksta alkoholi puhul, mis on saadud destilleerimiseks tarnitud veini kogustest, mis ületavad rohkem kui 2 % võrra kogust, mis tootjatel tuleb destilleerida käesoleva määruse artikli 53 alusel.

Artikkel 57

Erandid veini liikumise keelust

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 lõike 1 kohase erandi tegemise korral võib kõnealuse artikliga hõlmatud veini viia:

a) ekspordiga seotud tolliformaalsuste täitmiseks ja ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimiseks tolliasutusse; või

▼M9

b) kangendamise jaoks destilleerimiseks kangendatud veini heakskiidetud valmistaja ettevõttesse.

▼B

III jagu: käesoleva peatüki I ja II jao suhtes kohaldatavad ühtsed sätted

Artikkel 58

Osalised tarned

▼M12

Tootjad, kes peavad täitma mõnda artiklis 45 või 54 nimetatud kohustust ning kes on tarninud vähemalt 90 % tootekogusest, mille nad peavad enne jooksva veiniaasta 15. juulit tarnima, võivad täita oma kohustuse, tarnides allesjäänud koguse enne pädeva riigiasutuse poolt kindlaksmääratavat kuupäeva, mis ei või olla hilisem kui järgmise veiniaasta 31. juuli.

▼B

Sellistel juhtudel:

▼M14

a) vähendatakse esimeses lõigus nimetatud allesjäänud koguse kokkuostuhinda ning sellest kogusest toodetud ja sekkumisametile tarnitud alkoholi hinda 0,6279 euro võrra alkoholi mahuprotsendi ja hektoliitri kohta määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 osutatud destilleerimise puhul ning 0,7728 euro võrra alkoholi mahuprotsendi ja hektoliitri kohta käesoleva määruse artiklis 28 osutatud destilleerimise puhul;

▼B

b) ei maksta toetust destilleerimistoodete eest, mida ei tarnita sekkumisametitele;

▼M14

_____

▼B

d) kohandab pädev asutus destilleerimise, punktis a nimetatud hinna maksmise tõendite ja alkoholi sekkumisametisse tarnimise tähtaegu, et võtta arvesse tarnetähtaja pikenemist.

Artikkel 59

Tarnimist käsitlev tõend

Destilleerijad esitavad tootjatele enne järgmise veiniaasta 31. augustit tarnimise kohta tõendi, kuhu on märgitud vähemalt tarnitud toodete tüüp, kogus ja alkoholisisaldus mahuprotsentides ning tarnekuupäevad.

Kui tootjad tarnivad destilleeritavad tooted piiritustehasesse, mis asub mõnes teises liikmesriigis kui see, kust tooted on saadud, peab destilleerija saama selle liikmesriigi sekkumisametilt, kus tooted destilleeritakse, määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 70 ettenähtud ja toodete vedu käsitleva ametliku dokumendi, tõendamaks, et destilleerija on asjaomased tooted üle võtnud. Destilleerija edastab nõuetekohaselt kinnitatud dokumendi koopia tootjale ühe kuu jooksul pärast destilleeritavate toodete kättesaamist.

▼M22

Erandina esimesest lõigust on esimeses lõigus osutatud kuupäev 2004/2005. ja 2005/2006. veiniaasta puhul lükatud edasi järgmise veiniaasta 15. septembrini.

▼B

Artikkel 60

Destilleerijate poolt sekkumisametitele esitatavad tõendid

1. Toetuse saamiseks peavad destilleerijad esitama sekkumisametile hiljemalt asjaomasele veiniaastale järgnevaks 30. novembriks taotluse, lisades selles käsitletud koguste kohta:

a) i) veini ja veinisette puhul iga tootja poolt sooritatud tarnete kokkuvõtte, kuhu on märgitud vähemalt:

— tüüp, kogus, värvus ja alkoholisisaldus mahuprotsentides,

— määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 lõikega 1 ettenähtud dokumendi number, kui sellist dokumenti nõutakse toodete vedamisel destilleerija ettevõttesse, või muudel juhtudel siseriiklike eeskirjade alusel nõutava veodokumendi viitenumber,

ii) viinamarjade pressimisjääkide puhul pressimisjääke tarninud tootjate loetelu ja määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 kohaseks destilleerimiseks tarnitud pressimisjääkides sisalduv alkoholikogus;

b) liikmesriigi määratud pädeva asutuse templiga deklaratsiooni, kuhu on märgitud vähemalt:

i) destilleerimisel saadud toodete kogus käesoleva määruse artiklis 43 esitatud kategooriate kaupa,

ii) asjaomaste toodete saamise kuupäev;

c) tõendi selle kohta, et nad on maksnud tootjale asjaomase destilleerimistoimingu jaoks sätestatud minimaalse kokkuostuhinna ettenähtud tähtaja jooksul.

Liikmesriigid võivad pärast komisjoni nõusoleku saamist näha veinivalmistamise kõrvalsaaduse destilleerimise puhul sätestatud minimaalse kokkuostuhinna maksmist käsitlevate tõendite esitamise jaoks siiski ette lihtsustatud korra.

2. Kui tootjad destilleerivad tooted ise, asendatakse lõikes 1 nimetatud dokumendid liikmesriigi pädeva asutuse templit kandva deklaratsiooniga, kuhu on märgitud vähemalt:

a) destilleeritava toote tüüp, kogus, värvus ja alkoholisisaldus mahuprotsentides;

b) destilleerimisel saadud toodete kogus käesoleva määruse artiklis 43 esitatud kategooriate kaupa;

c) asjaomaste toodete saamise kuupäevad.

3. Tõendi miinimumhinna maksmise kohta võib asendada sekkumisametile tagatise esitamise tõendiga. Kõnealuse tagatise suurus on 120 % taotletud toetusest.

▼B

Sellistel juhtudel tuleb tõend selle kohta, et destilleerija on maksnud kogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikes 9 või artikli 28 lõikes 3 nimetatud kokkuostuhinna, esitada sekkumisametile hiljemalt asjaomasele veiniaastale järgneva veebruari viimaseks päevaks.

4. Käesoleva määruse artikli 47 lõike 2 teises lõigus nimetatud juhtudel asendatakse kokkuostuhinna maksmise tõend ettemakse tegemise tõendiga.

5. Sekkumisamet maksab toetuse destilleerijale või lõikes 2 nimetatud juhtudel tootjale välja hiljemalt kolm kuud pärast taotluse ja nõutavate dokumentide esitamist.

▼M12

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 28 osutatud destilleerimise puhul ja kui liikmesriik kehtestab hektarisaagist olenevad kokkuostuhinnad vastavalt artikli 55 lõikele 2, on esimeses lõigus nimetatud ajavahemik seitse kuud.

_____

▼B

Artikkel 61

Destilleerimistoimingute tähtajad

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 27 sätestatud kohustuse täitmiseks tarnitud veini ei tohi destilleerida enne asjaomase veiniaasta 1. jaanuari.

2. Destilleerijad saadavad hiljemalt iga kuu 10. kuupäevaks sekkumisametile teate eelmise kuu jooksul destilleeritud toodete ja saadud toodete koguste kohta, eritledes viimati nimetatud tooted vastavalt käesoleva määruse artiklis 43 esitatud kategooriatele.

3. Destilleerida ei tohi pärast asjaomase veiniaasta 31. juulit.

▼M22

Siiski on esimeses lõigus osutatud kuupäev 2004/2005. ja 2005/2006. veiniaasta puhul lükatud edasi järgmise veiniaasta 15. septembrini.

▼B

Artikkel 62

Alkoholi tarnimine sekkumisametile

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõike 12 ja artikli 28 lõike 6 kohaldamist, võivad destilleerijad tarnida tooteid, mille alkoholisisaldus on vähemalt 92 mahuprotsenti, sekkumisametile kuni asjaomasele veiniaastale järgneva 30. novembrini.

Esimeses lõigus nimetatud toote saamiseks vajalikud toimingud võidakse sooritada kas nimetatud toote sekkumisametile tarnimise eest vastutava destilleerija ettevõttes või destilleerimist töövõtuna läbiviiva ettevõtja ruumides.

Destilleerijad, kes teevad sekkumisametile tarneid, ei tohi hoida tarnitud alkoholi oma ruumides, välja arvatud käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohaldamisel. Kõnealune alkohol tuleb ladustada sekkumisameti hallatavates ruumides.

▼M8

Olenemata esimesest lõigust, võivad destilleerijad tarnida Portugalis 2000/01. veiniaastal vähemalt 92-mahuprotsendilise alkoholisisaldusega tooteid sekkumisametile kuni asjaomasele veiniaastale järgneva 31. detsembrini.

▼M12

2. Tarnitud toote eest pädeva asutuse poolt destilleerijatele makstav hind määratakse kindlaks mahuprotsendi kohta hektoliitris järgmiselt:

a) destilleerimine määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 alusel:

— pressimisjääkidest valmistatud toorpiiritus: 1,872 eurot,

— veinist ja veinisettest valmistatud toorpiiritus: 1,437 eurot;

b) destilleerimine määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 28 alusel:

— pressimisjääkidest valmistatud toorpiiritus: 1,799 eurot.

Kui alkohol ladustatakse samas ettevõttes, kus see on toodetud, vähendatakse eespool esitatud hindu 0,5 euro võrra hektoliitri toote kohta.

_____

▼B

4. Destilleerijate puhul, kes on saanud käesoleva määruse artiklite 48 ja 56 alusel toetust, vähendatakse lõikes 2 nimetatud hindu toetusele vastava summa võrra.

5. Sekkumisamet maksab destilleerijatele hiljemalt kolm kuud pärast alkoholi tarnimise kuupäeva, tingimusel et on esitatud artiklis 60 nimetatud tõendid ja dokumendid.

▼M11

II PEATÜKK

VABATAHTLIK DESTILLEERIMINE

Artikkel 63

Eesmärk

Käesolevas peatükis nähakse ette määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 29 sätestatud veini alkohoolseteks jookideks destilleerimise korra kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 63a

Destilleerimise alustamine

▼M15

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 29 nimetatud lauaveini ja lauaveini valmistamiseks sobiva veini destilleerimist alustatakse iga veiniaasta ►M17 1. oktoobrist 23. detsembrini ◄.

▼M11

2. ►M15 Lauaveini ja lauaveini valmistamiseks sobiva veini kogus, mille kohta iga tootja võib lepinguid sõlmida, on piiratud protsendimääraga, mis määratakse kindlaks ühel viimasest kolmest veiniaastast tootja deklareeritud veinitoodangu alusel, sealhulgas jooksev veiniaasta, kui selle toodang on juba deklareeritud. Tootja ei tohi selle protsendimäära arvutamiseks valitud võrdlusaastat veiniaasta jooksul muuta. ►M22 Veiniaastatel 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 on see 25 %. ◄ ◄

▼M11

Toodetud lauaveinide ja lauaveinide valmistamiseks sobivate veinide kogus on ainult komisjoni määruse (EÜ) nr 1282/2001 ([1]) tabelis C osutatud koguste deklaratsiooni veerus pealkirjaga “Lauaveinid” märgitud veinikogus.

3. Iga tootja, kes on jooksva veiniaasta jooksul tootnud lauaveini või lauaveini valmistamiseks sobivat veini, võib sõlmida või esitada ühe või mitu käesoleva määruse artiklis 65 osutatud lepingut või deklaratsiooni. Lepingutele või deklaratsioonidele tuleb lisada tõend selle kohta, et on esitatud tagatis suurusega 5 eurot hektoliitri kohta. Selliseid lepinguid või deklaratsioone ei tohi edasi anda.

▼M17

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile jooksva veiniaasta 15. jaanuariks artikli 65 lõike 1 alusel destilleerimiseks esitatud lepingute või deklaratsioonidega hõlmatud kogumahu lõikes 1 osutatud destilleerimise kohta, mis toimub kõnealuses lõikes osutatud ajavahemiku jooksul.

▼M11

5. Kui komisjonile lõikes 4 osutatud kuupäevaks esitatud lepingute või deklaratsioonidega hõlmatud kogused ületavad või võivad ületada olemasolevatele eelarvelistele vahenditele vastavaid koguseid või ületavad märkimisväärselt alkohoolsete jookide sektori suutlikkust toetust vastu võtta, määrab komisjon kindlaks ühtse protsendimäära asjaomaste lepingute või deklaratsioonidega hõlmatud koguste heakskiitmiseks. Sellisel juhul vabastatakse lõikes 3 nimetatud tagatis teatatud koguste puhul, mida ei ole heaks kiidetud.

6. Liikmesriigid kiidavad sellised lepingud või deklaratsioonid heaks ►M17 30. jaanuari ja 20. veebruari vahel ◄:

— terve koguse osas juhul, kui komisjon ei ole lõikes 5 osutatud vähendusprotsenti kindlaks määranud,

— vähendusprotsendi kohaldamisel saadud koguse osas juhul, kui selline protsendimäär on kindlaks määratud.

2002/03. veiniaasta puhul on nendeks kuupäevadeks siiski 1. ja 20. veebruar.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni heakskiidetud lepingutega hõlmatud kogumahust hiljemalt jooksva veiniaasta 20. märtsiks.

Heaks ei kiideta liikmesriikide pädevatele asutustele esitatud lepinguid või deklaratsioone, millest ei ole komisjonile vastavalt lõikele 4 teatatud.

▼M17

7. Olenemata lõikest 6, võivad liikmesriigid enne 30. jaanuari heaks kiita lepinguid koguse osas, mis ei ületa 40 % lepingute või deklaratsioonidega hõlmatud kogusest.

▼M11

8. Lepinguga hõlmatud veini kogused tarnitakse piiritustehasesse hiljemalt veiniaasta 15. juuniks.

▼M13

2002/2003. veiniaasta puhul on esimeses lõigus osutatud tähtpäev järgmise veiniaasta 31. august.

([1]) EÜT L 176, 29.6.2001, lk 14.

▼M11

9. Lõikes 3 nimetatud tagatis vabastatakse proportsionaalselt tarnitud kogustega, kui tootja esitab piiritustehasesse tarnimise kohta tõendi. Kui leping on täidetud vähemalt 95 % osas lepinguga hõlmatud kogusest, vabastatakse tagatis täielikult.

10. Piiritustehasesse tarnitud vein tuleb destilleerida hiljemalt järgmise veiniaasta 30. septembriks.

▼M13

2002/2003. veiniaasta puhul on esimeses lõigus osutatud tähtpäev järgmise veiniaasta 15. november.

▼M11

Artikkel 64

Abisumma ja kohaldatavad eeskirjad

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 29 lõikes 4 osutatud põhitoetus, mida makstakse destilleerijatele või käesoleva määruse artikli 65 lõikes 3 osutatud juhtudel käesoleva peatüki alusel destilleeritud veini tootjatele, määratakse kindlaks alkoholisisaldusena mahuprotsentides destilleerimisel saadud toote hektoliitri kohta järgmiselt:

— 1,751 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitri kohta toorpiirituse, veinidestillaadi ja veinist destilleeritud alkoholi puhul,

— 1,884 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitri kohta neutraalse alkoholi puhul.

Abitaotlused tuleb pädevale asutusele esitada hiljemalt järgmise veiniaasta 30. novembriks.

Pädev asutus maksab abi kolme kuu jooksul pärast käesoleva määruse artikli 65 lõikes 8 osutatud tõendi esitamist.

2. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 29 osutatud destilleerimisel saadud alkoholi ladustamise kõrvaltoetus on 0,00042 eurot mahuprotsendi kohta hektoliitri kohta päevas.

Ladustustaotlused tuleb pädevale asutusele esitada hiljemalt üks kuu enne ladustamise kavandatavat algust. Taotlused võivad hõlmata üksnes juba toodetud alkoholi. Taotlusesse tuleb märkida vähemalt ladustatava toote kogus ja omadused ning ladustamise eeldatav algus ja lõpp.

Välja arvatud juhul, kui pädev asutus esitab nimetatud ühe kuu jooksul vastuväiteid, käsitatakse ladustamise kavandatavat alguskuupäeva tegeliku alguskuupäevana.

Kõrvaltoetust makstakse ainult piiritusevalmistajatele ning juhul, kui:

— vähemalt 100 hektoliitrit destilleerimisel saadud toodet ladustatakse vähemalt 100hektoliitristes mahutites, ja

— seda ei maksta vähem kui 6 kuud ja rohkem kui 12 kuud. Alates seitsmendast kuust võivad destilleerijad, kes ei ole käesoleva määruse artiklis 66 osutatud ettemakset välja võtnud, lõpetada lepingu ennetähtaegselt, teatades pädevale asutusele lõppkuupäeva vähemalt üks kuu enne valitud kuupäeva.

Alkoholikogus, mille osas destilleerija võib vastava veiniaasta jooksul laolepinguid sõlmida, ei tohi ületada destilleerija poolt käesoleva peatüki

▼M11

alusel samal veiniaastal või sellele aastale eelnevast kahest aastast ühel aastal saadud kogust.

Destilleerimissaadused, mille kohta võib sõlmida laolepingud, on saadud destilleerija enda poolt eespool nimetatud lõikes osutatud veiniaastate või vajaduse korral neile eelnevate veiniaastate jooksul.

Destilleerimissaaduste ladustatud mahu osas on lubatud kõikumine ühes kuus 0,2 % alkoholisisalduse suhtes. Kui seda protsendimäära ei ületata, makstakse abi; protsendimäära ületamise korral abi ei maksta.

Abitaotlused tuleb pädevale asutusele esitada hiljemalt kuue kuu jooksul pärast ladustusaja lõppu. Liikmesriigid kehtestavad selleks üksikasjalikud eeskirjad.

Pädev asutus maksab kõrvaltoetuse välja hiljemalt kolm kuud pärast abitaotluse esitamist.

▼M17

Pärast ladustamistaotluse esitamist ja kuni ladustamisaja lõpuni võib kasutatud mahuteid ja ladustamiskohta vahetada üksnes pärast pädevalt asutuselt heakskiidu saamist.

▼M11

3. Destilleerimissaadusi, mis vastavad käesoleva artikli alusel toetuse saamise tingimustele, ei või ametiasutused enam kokku osta. Kui destilleerijad peaksid siiski soovima müüa oma alkoholi ametivõimudele, peavad nad esmalt tagastama saadud toetuse.

Erandina ei kohaldata esimest lõiget koguste suhtes, mis müüakse ametivõimude poolt selliste programmide (nt põllumajanduse keskkonnaprogramm alkoholi müügiks kütusesektorile) alusel, mis ei ole seotud alkoholi tavapäraste kasutusviisidega.

▼B

III PEATÜKK

I JA II PEATÜKKI KÄSITLEVAD ÜHTSED SÄTTED

I jagu: üldsätted

Artikkel 65

Tarnelepingud

1. Kõik tootjad, kes kavatsevad tarnida oma toodangust pärit veini määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 29 ja 30 kohaseks destilleerimiseks, peavad sõlmima ühe või mitme destilleerijaga ühe tarnelepingu või mitu tarnelepingut, edaspidi “leping”. Destilleerijad peavad esitama sellised lepingud liikmesriikide kehtestatud korras enne kindlaksmääratavat kuupäeva pädevale sekkumisametile.

Sekkumisametile tuleb koos lepinguga esitada tõend selle kohta, et tootjad on tarnitava veinikoguse tootnud ja see on nende valduses. Sellist tõendit ei tule nõuda liikmesriikides, mille ametiasutused on juba saanud asjakohase tõendi mõne muu korra alusel.

Tootjad, kes peavad täitma määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklites 27 ja 28 sätestatud kohustusi, peavad lisaks esitama destilleerijatele tõendi selle kohta, et nad on täitnud kõnealused kohustused käesoleva määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul.

▼B

2. Lepingud peavad sisaldama neis käsitletud veini kohta vähemalt järgmist teavet:

a) kogus, mis ei tohi olla väiksem kui 10 hektoliitrit;

b) erinevad omadused, eelkõige värvus.

Tootjad võivad veini destilleerimiseks tarnida üksnes juhul, kui pädev sekkumisamet on nende lepingud heaks kiitnud. Pädev asutus võib piirata nende lepingute arvu, mida tootja võib sõlmida.

Kui destilleerimine toimub mõnes muus liikmesriigis kui see, kus leping on heaks kiidetud, saadab lepingu heaks kiitnud sekkumisamet lepingu koopia selle liikmesriigi sekkumisametile, kus toimub destilleerimine.

▼M11

3. Käesoleva artikli esimeses lõikes osutatud tootjad, kellel on endal destilleerimisseadmed ja kes kavatsevad sooritada käesoleva peatükiga hõlmatud destilleerimise, peavad enne kindlaksmääratavat kuupäeva esitama pädevale ametile heakskiitmiseks destilleerimiseks tarnimise deklaratsiooni, edaspidi “deklaratsioon”.

Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõikes 7 osutatud viinamarjakasvatustsooni A, viinamarjakasvatustsooni B Saksamaa osa või Austria viinamarjakasvatusega hõlmatud alade tootjad võivad lasta käesolevas peatükis osutatud destilleerimise läbi viia heakskiidetud piiritusevalmistajal allhanke korras. Selleks peavad nad esitama destilleerimiseks tarnimise deklaratsiooni, edaspidi “deklaratsioon”, enne kindlaksmääratavat kuupäeva pädevale ametile heakskiitmiseks.

▼B

Tootjad, kes peavad täitma määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklites 27 ja 28 sätestatud kohustusi, peavad lisaks esitama pädevale sekkumisametile tõendi selle kohta, et nad on täitnud kõnealused kohustused käesoleva määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud võrdlusperioodi jooksul.

▼M17

4. Lõike 3 kohaldamisel asendatakse leping:

a) lõike 3 esimeses lõigus nimetatud juhul deklaratsiooniga;

b) lõike 3 teises lõigus nimetatud juhul deklaratsiooniga, millele on lisatud tootja ja destilleerija vahel sõlmitud destilleerimiseks tarnimise leping.

▼B

5. Destilleerimiseks tarnitava veini omadused peavad vastama käesoleva artikliga hõlmatud lepingus või deklaratsioonis märgitud omadustele.

Toetust ei maksta:

a) kui destilleerimiseks tegelikult tarnitud veinikogus moodustab lepingus või deklaratsioonis märgitud kogusest vähem kui 95 %;

b) veinikoguste puhul, mis ületavad 105 % lepingus või deklaratsioonis märgitud kogusest;

c) veinikoguste puhul, mis ületavad asjaomase destilleerimistoimingu puhul lubatavat maksimumkogust.

6. Destilleerijad maksavad tootjatele tarnitud veini eest hinnad, mis määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 29 või 30 alusel

▼B

alkoholi mahuprotsendi kohta hektoliitris ja mida kohaldatakse pakkimata kauba suhtes väljaviimisel tootja ruumidest.

7. Destilleerijad maksavad tootjatele lõikes 6 nimetatud minimaalse ostuhinna kolme kuu jooksul pärast veini tarnimist, tingimusel et tootjad on esitanud pädevale asutusele kahe kuu jooksul pärast tarnimist käesoleva artikli lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud tõendi. Kui nimetatud tõend esitatakse hiljem kui kaks kuud pärast tarnimist, teevad destilleerijad makse ühe kuu jooksul. ►M11 Liikmesriigid võivad selle tõendi pädevatele asutustele esitamiseks sätestada lühemad või konkreetsemad tähtajad. ◄

▼M17

Kui esineb õigustatud kahtlusi veini sobivuse osas asjaomase destilleerimise jaoks, võib liikmesriigi pädev asutus esimeses lõigus osutatud maksetähtaega pikendada kuni kolme kuu võrra.

▼M11

8. Piiritusevalmistajad edastavad liikmesriigi poolt kehtestatud tähtaja jooksul pädevale asutusele:

a) iga veini tarninud tootja puhul teabe igas tarnes sisalduva veini koguse, värvuse ja mahuprotsentides väljendatud alkoholisisalduse kohta ning veini destilleerija ettevõttesse vedamisel kasutatud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 70 ettenähtud dokumendi numbri;

b) tõendi selle kohta, et kogu lepingus või deklaratsioonis märgitud veinikogus on destilleeritud ettenähtud tähtaja jooksul;

c) tõendi selle kohta, et nad on maksnud tootjale lõikes 6 nimetatud ostuhinna ettenähtud tähtaja jooksul.

▼B

Lõikes 9 nimetatud juhtudel peavad tootjad esitama üksnes punktis b nimetatud tõendi.

Destilleerijad saadavad hiljemalt iga kuu 10. kuupäevaks sekkumisametile teate eelmise kuu jooksul destilleeritud toodete ja saadud toodete koguste kohta, eritledes viimati nimetatud tooted vastavalt käesoleva määruse artiklis 43 esitatud kategooriatele.

9. Kui tooted destilleerib tootja ise destilleerijana või tootja nimel tegutsev destilleerija, esitab lõikes 8 nõutava teabe pädevale sekkumisametile tootja.

10. Liikmesriigid kontrollivad lepingutega hõlmatud veini kohapeal, et teha eelkõige kindlaks:

a) kas tarnitav veinikogus on tootja toodetud ja tema valduses;

b) kas lepinguga hõlmatud vein kuulub sellesse kategooriasse, mille puhul on alustatud destilleerimist.

Kõnealust kontrolli võib teha igal ajal alates lepingu esitamisest kuni selle heakskiitmiseni ja veini piiritustehasesse saabumiseni. Liikmesriigid, kellel on käesoleva lõike esimese lõigu punkti a järgimise kontrollimiseks tõhusam kord, peavad tegema kontrolli üksnes toodete saabumisel piiritustehasesse.

▼M1

Kui lepingusse märgitakse tegelik alkoholisisaldus, võib märgitud alkoholisisalduse ja kontrollimisel kindlaksmääratava alkoholisisalduse vaheline erinevus olla 1 mahuprotsent.

Artikkel 65a

Nõuded teatavate veinide destilleerimisel saadud alkoholi kohta

Ühe haldusüksuse puhul nii veiniviinamarjasortidena kui veinipiirituse valmistamiseks ettenähtud sortidena liigitatud viinamarjasortidest saadud veini otsedestilleerimise teel võib valmistada tooteid, mille alkoholisisaldus on vähemalt 92 mahuprotsenti.

▼B

Artikkel 66

Ettemaksed

1. Destilleerijad või käesoleva määruse artikli 65 lõikes 3 nimetatud juhtudel töötlejad võivad paluda asjaomase destilleerimistoimingu jaoks kehtestatud toetusele vastava summa ettemaksmist, tingimusel et nad on esitanud sekkumisametile tagatise. Kõnealuse tagatise suurus on 120 % nimetatud summast.

Esimeses lõigus nimetatud summa arvutatakse lepingu või tarnedeklaratsiooniga hõlmatud veini puhul märgitud alkoholi mahuprotsendi kohta hektoliitris või juhul, kui on tegemist käesoleva määruse artikli 64 lõike 1 punktis b nimetatud kõrvaltoetusega, puhta alkoholi hektoliitri kohta. Sekkumisamet teeb ettemaksed hiljemalt kolm kuud pärast tagatise esitamise kohta tõendi esitamist, tingimusel et leping kiidetakse heaks.

▼M17

2. Sekkumisamet vabastab tagatise pärast seda, kui artikli 65 lõikes 8 osutatud tõend on esitatud ettenähtud tähtaja jooksul.

▼B

Artikkel 67

Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetus destilleerimistoimingutega seotud kulude kandmiseks

1. EAGGF tagatisrahastu rahastab osa kuludest, mis tekivad sekkumisametitele seoses alkoholi ülevõtmisega.

Kõnealune rahaline toetus võrdub käesoleva määruse artiklite 48 ja 56 ja artikli 68 punkti a ning määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 3 kohaselt kindlaksmääratud toetusega.

▼M12

Sekkumisameti hinna ettemaks destilleerijatele, mille võib ette näha määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 30 osutatud destilleerimise korral, on sama suur kui teises lõigus sätestatud toetus.

▼B

2. Rahalise toetuse suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1258/1999 ([1]) artikleid 4 ja 6.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

▼B

II jagu: kangendatud vein

Artikkel 68

Töötlemine kangendatud veiniks

1. Käesoleva määruse alusel destilleeritavat veini võib kangendada. Sellistel juhtudel võib kõnealuse kangendatud veini destilleerimise teel valmistada üksnes veinipiiritust.

2. Veini võib destilleerimiseks kangendada üksnes ametliku järelevalve all.

Selleks:

a) märgitakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 alusel nõutava(te) sse dokumenti(desse) ja registri(te)sse tegeliku alkoholisisalduse tõus mahuprotsentides, esitades alkoholisisalduse enne ja pärast veinile destillaadi lisamist;

b) võetakse enne veini kangendamist veinist ametliku järelevalve all proov, selleks et ametlik labor või ametliku järelevalve all töötav labor saaks määrata kindlaks tegeliku alkoholisisalduse mahuprotsentides;

c) saadetakse punktis b nimetatud analüüsi kohta tehtud aruande kaks koopiat kangendatud veini valmistajale, kes edastab ühe koopia selle liikmesriigi sekkumisametile, kus vein kangendatakse.

3. Vein kangendatakse destilleerimiseks asjaomase destilleerimistoimingu puhul sätestatud tähtaja jooksul.

4. Liikmesriigid võivad piirata nende kohtade arvu, kus veini võib destilleerimiseks kangendada, kui see peaks olema vajalik selleks, et tagada kõige tõhusama järelevalvemeetodi kasutamine.

Artikkel 69

Kangendatud veini valmistamine

1. Juhul kui kasutatakse artikli 68 lõikes 1 nimetatud võimalust ja kui veini kangendajaks ei ole destilleerija ning seda ei tehta destilleerija nimel, sõlmivad tootjad kangendatud veini heakskiidetud valmistajaga tarnelepingu ja esitavad selle heakskiitmiseks pädevale sekkumisametile.

Tootjate puhul, kes on kangendatud veini valmistajatena heaks kiidetud ja kes kavatsevad kangendada veini destilleerimise jaoks ise, asendatakse esimeses lõigus nimetatud leping siiski tarnedeklaratsiooniga.

2. Lõikes 1 nimetatud lepingute ja deklaratsioonide suhtes kohaldatakse liikmesriikide poolt vastu võetud eeskirju.

3. Kangendatud veini valmistajad maksavad tootjatele tarnitud veini eest vähemalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklitega 27–30 ettenähtud destilleerimiste puhul kindlaksmääratud minimaalse kokkuostuhinna. Kõnealust hinda kohaldatakse pakkimata kauba suhtes:

a) kättesaadavaks tehtud valmistaja ettevõttes, kui tegemist on määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 lõike 9 kohase destilleerimisega;

b) muudel juhtudel väljaviimisel tootja ruumidest.

▼B

Destilleerimiseks kangendatud veini valmistajad peavad täitma samasid käesolevast jaotisest tulenevaid kohustusi kui destilleerijad, kui vajalikest muudatustest ei tulene teisiti.

Kangendatud veini valmistajatele makstav toetus määratakse kindlaks veini tegeliku alkoholisisalduse mahuprotsendi kohta hektoliitris järgmiselt:

— määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 27 ettenähtud destilleerimise puhul 0,2657 eurot,

— määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 28 ettenähtud destilleerimise puhul 0,6158 eurot,

— määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 29 ettenähtud destilleerimise puhul 0,1715 eurot.

▼M1

Kui kohaldatakse artikli 55 lõike 2 kohast võimalust muuta kokkuostuhinda, muudetakse vastavalt eelmise lõigu teises taandes nimetatud toetust.

▼B

Pädev sekkumisamet maksab toetuse kangendatud veini valmistajatele välja tingimusel, et nad esitavad tagatise, mis moodustab saadavast toetusest 120 %. Kui kõik toetuse maksmiseks vajalikud tingimused on juba täidetud, tagatist siiski ei nõuta.

Kui valmistaja kangendab veini seoses määruse (EÜ) nr 1493/1999 erinevate sätetega reguleeritud eri destilleerimistoimingute abil, võib kõnealuse kangendatud veini valmistaja esitada ühtse tagatise. Sellistel juhtudel moodustab tagatis 120 % kõikidest toetustest, mida makstakse nimetatud destilleerimistoimingutega seotud kangendamise puhul.

Sekkumisamet vabastab tagatise pärast seda, kui ettenähtud tähtaja jooksul on esitatud tõend selle kohta:

a) et kogu lepingus või deklaratsioonis märgitud destilleerimiseks kangendatud veinikogus on destilleeritud ettenähtud tähtaja jooksul ja

b) et määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklites 27, 28, 29 ja 30 nimetatud minimaalne ostuhind on makstud ettenähtud tähtaja jooksul.

Lõike 1 teise lõiguga hõlmatud juhtudel peavad tootjad esitama sekkumisametile üksnes punktis a nimetatud tõendi.

Artikkel 70

Destilleerimine teises liikmesriigis

1. Olenemata käesoleva määruse artikli 69 lõikest 4, võib juhul, kui kangendatud vein destilleeritakse mõnes teises liikmesriigis kui see, kus kiideti heaks leping või deklaratsioon, eri destilleerimistoimingute puhul antava toetuse maksta destilleerijatele, tingimusel et nad esitavad hiljemalt kaks kuud pärast asjaomase destilleerimistoimingu sooritamiseks sätestatud tähtaega taotluse selle liikmesriigi sekkumisametile, kus destilleerimine toimus.

2. Lõikes 1 nimetatud taotlustele lisatakse:

▼B

a) dokument, mille on kinnitanud selle liikmesriigi pädev asutus, mille territooriumil vein kangendati, ja millega toetuse saamise õigus läheb kangendatud veini valmistajalt üle destilleerijale ning kuhu on märgitud asjaomase kangendatud veini kogused ja vastava toetuse suurus;

b) artikli 69 lõikes 1 nimetatud ja pädeva sekkumisameti poolt heakskiidetud lepingu või deklaratsiooni koopia;

c) artiklis 68 nimetatud analüüsiaruande koopia;

d) tõend selle kohta, et tootjale on makstud veini minimaalne ostuhind;

e) määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 70 alusel nõutav dokument, mis käsitleb kangendatud veini vedu piiritustehasesse ja kuhu on märgitud tegeliku alkoholisisalduse tõus mahuprotsentides, esitades alkoholisisalduse enne ja pärast veinile destillaadi lisamist;

f) tõend asjaomase kangendatud veini destilleerimise kohta.

3. Lõikega 1 hõlmatud juhtudel ei pea kangendatud veini valmistajad esitama artikli 69 lõikega 4 ettenähtud tagatist.

4. Sekkumisamet maksab toetuse välja hiljemalt kolm kuud pärast taotluse ja lõikes 2 nimetatud dokumentide esitamist.

Artikkel 71

Erieeskirjad

1. Käesoleva määruse artikli 69 lõikega 1 hõlmatud juhtudel esitatakse destilleerimise jaoks kangendatud veini valmistamist käsitlev tarneleping või -deklaratsioon pädevale sekkumisametile heakskiitmiseks hiljemalt asjaomase veiniaasta 31. detsembriks. Sekkumisamet teatab tootjale heakskiitmismenetluse tulemusest 15 päeva jooksul alates lepingu või deklaratsiooni esitamisest.

2. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27 kohase destilleerimise korral ei tohi veini kangendada enne asjaomase veiniaasta 1. jaanuari või enne asjaomase lepingu või deklaratsiooni heakskiitmist.

3. Destilleerimiseks kangendatud veini valmistajad saadavad sekkumisametile hiljemalt iga kuu 10. kuupäevaks teate eelmise kuu jooksul neile tarnitud veinikoguste kohta.

4. Toetuse saamiseks peavad kangendatud veini valmistajad esitama pädevale sekkumisametile hiljemalt asjaomasele veiniaastale järgnevaks 30. novembriks taotluse, lisades tõendi artikli 69 lõikes 4 nimetatud tagatise esitamise kohta.

Toetus makstakse välja hiljemalt kolm kuud pärast eelmises lõigus nimetatud tagatise esitamise kohta tõendi esitamist. Toetust ei tohi maksta enne lepingu või deklaratsiooni heakskiitmist.

5. Kui käesoleva määruse artikli 69 lõikest 4 ei tulene teisiti, vabastatakse tagatis üksnes juhul, kui kõnealuses artiklis nimetatud dokumendid on esitatud pädevale sekkumisametile 12 kuu jooksul pärast taotluse esitamist.

6. Kui selgub, et kangendatud veini valmistaja ei ole tootjale ostuhinda maksnud, maksab sekkumisamet tootjale enne veini tarnimise

▼B

aastale järgneva veiniaasta 1. juunit toetusega võrdse summa, vajaduse korral selle liikmesriigi sekkumisameti kaudu, kus tootja asub.

III jagu: haldussätted

Artikkel 72

Vääramatu jõud

1. Kui destilleeritavat toodet ei saa vääramatu jõu tõttu osaliselt või täielikult destilleerida:

a) teavitab tootja viivitamata selle liikmesriigi sekkumisametit, kus veinikelder asub, kui vääramatu jõud mõjutas destilleeritavat toodet sel ajal, kui toode oli seaduslikult tootja valduses;

b) kõikidel muudel juhtudel teavitab destilleerija viivitamata selle liikmesriigi sekkumisametit, kus asub piiritustehas.

Esimeses lõigus nimetatud asjaoludel otsustab sekkumisamet kohe peale vastava teabe saamist, milliseid meetmeid ta peab asjaolusid arvestades vajalikuks. Sekkumisamet võib eelkõige tähtaegu edasi lükata.

2. Lõike 1 esimese lõigu punktis a nimetatud asjaoludel ja juhul, kui tootja veinikelder ja piiritustehas asuvad kahes erinevas liikmesriigis, teevad kahe asjaomase liikmesriigi sekkumisametid koostööd, vahetades lõike 1 rakendamiseks vajalikku teavet.

Lõike 1 esimese lõigu punktis b nimetatud asjaoludel võib sekkumisamet kohe pärast vastava teabe saamist lubada destilleerijatel anda oma õigused ja kohustused veel destilleerimata tootekoguse osas üle mõnele teisele destilleerijale, tingimusel et tootja on sellega destilleerimist töövõtuna sooritava destilleerija puhul nõus.

Artikkel 73

Järelevalve destilleerimistoimingute üle

1. Destilleerimiseks tarnitavate toodete omadusi, eelkõige kogust, värvust ja alkoholisisaldust, kontrollitakse:

a) määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 70 ettenähtud dokumendi alusel, mille põhjal toimub toodete vedu;

b) analüüsi põhjal, mis tehakse selle liikmesriigi ametiasutuse järelevalve all toote piiritustehasesse saabumisel võetud proovidele, kus asub piiritustehas. Proovide võtmine võib toimuda representatiivsete kohapealsete kontrollide kujul;

c) vajaduse korral käesoleva jaotise kohaselt sõlmitud lepingute alusel.

Analüüsi teevad määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 72 nimetatud heakskiidetud laborid, kes edastavad tulemused selle liikmesriigi sekkumisametile, kus toimub destilleerimine.

Kui punktis a nimetatud dokumenti pole ühenduse eeskirjade kohaselt koostatud, kontrollitakse destilleerimiseks ettenähtud toote omadusi punktis b nimetatud analüüsi alusel.

Ametiasutuse esindaja kontrollib destilleeritud toote kogust, destilleerimise kuupäeva ja saadud toodete omadusi.

▼M12

_____

▼B

3. Liikmesriigid võivad nõuda indikaatori kasutamist. Nad ei või takistada destilleerimiseks ettenähtud toodete või destilleerimisel saadud toodete liikumist oma territooriumil põhjendusel, et need sisaldavad indikaatoreid.

Juhul kui käesoleva määrusega hõlmatud tooteid tarnib destilleerimiseks rohkem kui üks tootja, võivad liikmesriigid näha ette selliste toodete veo pakkimata kujul. Sellistel juhtudel tehakse toodete omadusi käsitlevad artiklis 65 nimetatud kontrollid vastavalt asjaomase liikmesriigi poolt vastu võetud üksikasjalikele eeskirjadele.

4. Liikmesriigid, kes kasutavad lõikega 3 ettenähtud võimalust, teatavad sellest ja sel eesmärgil vastu võetud sätetest komisjonile. Kõnealuse lõike esimeses lõigus nimetatud juhtudel teavitab komisjon teisi liikmesriike.

Artikkel 74

Käesoleva jaotise rikkumine

1. Kui dokumentide kontrollimisel selgub, et tootja ei täida kõikide või osade tarnitud toodete puhul ühenduse eeskirjades asjaomase destilleerimistoimingu jaoks sätestatud nõudeid, teatab pädev sekkumisamet sellest asjaomasele destilleerijale ja tootjale.

2. Asjaomane destilleerija ei pea maksma lõikes 1 nimetatud toodete koguste puhul määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklites 27, 28, 29 ja 30 nimetatud hinda.

3. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 2 kohaldamist, kui tootja või destilleerija ei täida kõikide või osade destilleerimiseks tarnitud toodete puhul ühenduse eeskirjades asjaomase destilleerimistoimingu jaoks sätestatud nõudeid:

a) ei maksta asjaomaste koguste puhul toetust;

b) ei tohi destilleerija tarnida asjaomaste koguste destilleerimisel saadud tooteid sekkumisametile.

Kui toetus on juba välja makstud, nõuab sekkumisamet selle destilleerijalt sisse.

Kui destilleerimisel saadud tooted on juba tarnitud, nõuab sekkumisamet destilleerijalt sisse summa, mis võrdub asjaomase toimingu jaoks kindlaksmääratud toetusega.

Kui käesolevas määruses sätestatud tähtaegadest ei peeta kinni, võidakse teha otsus toetust vähendada.

▼M12

4. Sekkumisamet nõuab tootjalt tagasi summa, mis on võrdne destilleerijale makstud osa või kogu toetusega või ettemaksega, kui tootja ei vasta kõnealust destilleerimistoimingut käsitlevates ühenduse eeskirjades sätestatud nõuetele ühel järgnevatest põhjustest:

a) tootja ei ole esitanud sätestatud tähtaja jooksul saagi-, tootmis- või varude deklaratsioone;

▼M12

b) liikmesriigi pädev asutus on leidnud, et saagi-, tootmis- või varude deklaratsioon on puudulik või ebatäpne ning puuduv või ebatäpne teave on oluline asjaomaste meetmete kohaldamiseks;

c) ei ole täidetud määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 37 sätestatud kohustusi, rikkumine on avastatud või sellest on teatatud destilleerijale pärast miinimumhinna maksmist eelmiste deklaratsioonide alusel.

Esimese lõigu punktis a sätestatud juhul määratakse tagasinõutav summa komisjoni määruse (EÜ) nr 1282/2001 ([1]) artiklis 12 sätestatud korras.

Esimese lõigu punktis b sätestatud juhul määratakse tagasinõutav summa komisjoni määruse (EÜ) nr 1282/2001 artiklis 13 sätestatud korras.

Esimese lõigu punktis c sätestatud juhul nõutakse tagasi kogu destilleerijale makstud toetus või ettemaksed.

5. Kui selgub, et destilleerija ei ole tootjale ►M17 artikli 65 lõikes 7 sätestatud tähtaja jooksul, millele lisandub veel üks kuu ◄ ostuhinda maksnud, maksab sekkumisamet tootjale enne asjaomasele veiniaastale järgnevat 1. juunit toetuse või ettemaksega võrdse summa, vajaduse korral selle liikmesriigi sekkumisameti vahendusel, kus tootja asub. Sellisel juhul destilleerijale toetust ega ettemakset ei maksta.

▼B

Artikkel 75

Karistused

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral,

a) ei maksta toetust juhul, kui tootjad ei täida käesolevast jaotisest tulenevaid kohustusi või ei lase teha kontrolle;

b) vähendatakse toetust vastavalt rikkumise raskusastmele pädeva asutuse poolt kindlaksmääratud summa võrra, kui destilleerijad ei täida mõnda oma kohustust, välja arvatud punktis a osutatud kohustused.

2. Vääramatu jõu korral võtab sekkumisamet meetmeid, mida ta asjaolusid arvestades vajalikuks peab.

3. Juhul kui destilleerija ei täida kohustust ettenähtud tähtaja jooksul, vähendatakse toetust järgmiselt:

a) artikli 47 lõike 2, artikli 55 ja artikli 65 lõike 7 kohaselt tootjale ostuhinna maksmise puhul vähendatakse toetust ühe kuu jooksul 1 % iga viivitatud päeva kohta. Kuu möödudes toetust enam ei maksta;

b) kui kõne all on:

i) minimaalse ostuhinna maksmise kohta tõendi esitamine vastavalt artikli 60 lõikele 1 ja artikli 65 lõikele 8,

ii) toetusetaotluse ja maksetõendi esitamine vastavalt artikli 60 lõikele 1, artikli 64 lõike 2 teisele lõigule ja artikli 65 lõikele 8,

([1]) EÜT L 176, 29.6.2001, lk 14.

▼B

iii) alkoholi tarnimine vastavalt artikli 62 lõikele 1,

iv) destilleeritud toodete ja saadud toodete koguseid käsitleva teatise esitamine vastavalt artikli 61 lõikele 2,

v) kangendamiseks tarnitud toodete koguseid käsitleva teatise esitamine vastavalt artikli 71 lõikele 3,

vähendatakse toetust kahe kuu jooksul 0,5 % viivitatud päeva kohta.

Kahe kuu möödudes toetust enam ei maksta.

Juhul kui on tehtud toetuse ettemakse, vabastatakse vastav tagatis proportsionaalselt tegelikult makstava toetusega. Kui toetust ei maksta, jäädakse tagatisest ilma.

4. Liikmesriigi teatavad komisjonile lõike 1 kohaldamise juhtudest ja vääramatu jõu korral võetud meetmetest.

IV jagu: määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 32 sätestatud veini kokkuostuhinna alandamine

Artikkel 76

Teatavate rikastatud veinide kokkuostuhinna alandamine

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 29 ja 30 kohaseks destilleerimiseks tarnitud veini kokkuostuhinda alandatakse:

— 0,3626 eurot vööndis A,

— 0,3019 eurot vööndis B,

— 0,1811 eurot vööndis C.

Esimeses lõigus nimetatud kokkuostuhinna alandamist ei kohaldata:

a) veini suhtes, mille on tarninud tootjad, kes asuvad sellistes piirkondades, kus alkoholisisaldust võib tõsta üksnes viinamarjavirde lisamise teel ja kes asjaomasel veiniaastal loobuvad täielikult määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikliga 34 ettenähtud toetusest. Kõnealused tootjad peavad esitama destilleerijale koopia liikmesriigi määratud pädeva astutuse templit kandvast avaldusest, milles nad loobuvad õigusest asjaomasele toetusele;

b) veini suhtes, mis viiakse piiritustehasesse pärast määruse (EÜ) nr 1493/1999 V lisa punkti G alapunktis 7 eri viinamarjakasvatusvööndite jaoks kehtestatud tähtaegu ja mida tarnivad tootjad, kes esitavad pädevale asutusele piisavad tõendid selle kohta, et nad ei ole veiniaasta jooksul oma lauaveini alkoholisisaldust sahharoosi lisamise teel tõstnud ega esitanud taotlust oma toodangule kõnealuse määruse artiklis 34 nimetatud toetuse saamiseks;

c) veini ja veinikategooriate suhtes, mille alkoholisisaldust liikmesriigid ei ole lubanud või ei luba asjaomasel veiniaastal tõsta.

2. Tootjatele, kes esitavad ise või destilleerija kaudu pädevale asutusele taotluse enne 1. augustit ja kes ei ole asjaomase veiniaasta jooksul tõstnud oma lauaveinitoodangu alkoholisisaldust sahharoosi lisamise teel ega taotlenud oma toodangule määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 34 nimetatud toetust, makstakse lõikes 1 osutatud alandamisega võrdne

▼B

summa kõnealuses lõikes nimetatud destilleerimiseks tarnitud veinikoguse eest.

Tootjatele, kes esitavad taotluse enne 1. augustit ja kes on veiniaasta jooksul tõstnud alkoholisisaldust sahharoosi lisamise teel või kes on taotlenud nimetatud toetust väiksemale lauaveinitoodangu kogusele kui see, mille ta veiniaasta jooksul kõikideks asjaomasteks destilleerimistoiminguteks tarnis, makstakse esimeses lõigus osutatud summa tõstetud alkoholisisaldusega lauaveinikoguse ja destilleerimiseks tarnitud koguse vahe eest.

Taotluse kehtivuse tõestamiseks võivad liikmesriikide pädevad asutused nõuda kõnealustelt tootjatelt mis tahes tõendeid.

Artikkel 77

Artiklis 81 nimetatud toetuse vähendamine

Kui vein tarnitakse käesoleva määruse artiklis 76 nimetatud destilleerimiseks ja kui sellise veini suhtes on kohaldatud alandamist, vähendatakse

a) destilleerijale makstavat toetust;

b) määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 30 alusel destilleerijale sekkumisametile tarnimise eest makstavat hinda; ja

c) EAGGFi toetust määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 30 alusel alkoholi ülevõtmisel sekkumisametile tekkinud kulude kandmiseks

artiklis 76 märgitud alandamisele vastava summa võrra.

IV PEATÜKK

KÄESOLEVA JAOTISE I PEATÜKI JA VAJADUSE KORRAL MÄÄRUSE (EÜ) NR 1493/1999 ARTIKLI 30 KOHASEL DESTILLEERIMISEL SAADUD ALKOHOLI MÜÜK

Artikkel 78

Eesmärk ja määratlused

1. Käesolevas jaos sätestatakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 27, 28 ja 30 kohasel destilleerimisel saadud alkoholi (edaspidi “alkohol”) müügi üksikasjalikud eeskirjad.

Alkoholi võib müüa kas uuteks tööstuslikeks kasutusteks (I alajagu), kasutamiseks kolmandates riikides üksnes kütusesektoris (II alajagu) või bioetanoolina kasutamiseks ühenduses (III alajagu).

2. Käesoleva jao kohaldamisel tähendab “pakkumismenetlus” huvitatud pooltele konkursi korraldamist pakkumiste esitamise või muu sarnase menetluse vormis, ja leping sõlmitakse selle poolega, kes esitab kõige soodsama käesolevas määruses sätestatud eeskirjadele vastava pakkumise.

▼B

I alajagu: alkoholi müük uuteks tööstuslikeks kasutusteks

Artikkel 79

Uute tööstuslike kasutuste määratlus

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 31 lõike 2 kohaldamist, võib komisjon korraldada pakkumismenetlusi selliste väikesemahuliste projektide läbiviimiseks ühenduses, mis on seotud järgmiste uute tööstuslike kasutustega:

a) kasvuhoonete kütmine;

b) sööda kuivatamine;

c) küttesüsteemide, sealhulgas tsementitehaste kütus,

ning töötlemiseks tööstuslikul eesmärgil eksporditavateks toodeteks selliste ettevõtjate poolt, kes on eelneva kahe aasta jooksul vähemalt korra kasutanud seestöötlemise korda, mis ei ole seisnenud alkoholi redestilleerimises, rektifitseerimises, dehüdraatimises, puhastamises või denatureerimises.

Kui alkoholi kavandatud kasutus on eksport kolmandatesse riikidesse töödeldud kaubana, tuleb esitada tõend selle kohta, et kahe eelneva aasta jooksul on antud luba kolmandate riikide alkoholi kasutamiseks sama kauba kui eksporditava kauba valmistamiseks seestöötlemise korra alusel.

Artikkel 80

Pakkumismenetluse alustamine

Komisjon kuulutab määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras välja pakkumismenetluse kõnealuse määruse artiklite 27, 28 ja 30 kohasel destilleerimisel saadud alkoholi müügiks uuteks tööstuslikeks kasutusteks. Selliste pakkumismenetluste raames müüdavad alkoholikogused ei tohi ületada 400 000 hektoliitrit 100protsendilist alkoholi aastas.

Artikkel 81

Pakkumismenetluse teadaanne

Pakkumismenetluste teadaanded avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Kõnealustes teadaannetes märgitakse:

a) pakkumismenetluse suhtes kohaldatavad erieeskirjad ning asjaomaste sekkumisametite nimed ja aadressid;

b) pakkumismenetlusega hõlmatud alkoholikogus, mis on väljendatud 100protsendilise alkoholi hektoliitrites;

c) üks või mitu vaati, mis moodustavad liikmesriigis partii;

d) miinimumhind, mida võib pakkuda ja mis on vajaduse korral diferentseeritud vastavalt lõppkasutusele;

e) artikli 82 lõike 5 alusel nõutava pakkumistagatise ja artikli 84 lõike 3 punkti b alusel nõutava täitmistagatise suurus.

▼B

Artikkel 82

Pakkumiste suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Lisaks käesoleva määruse artiklis 97 sätestatud teabele, tuleb pakkumistesse märkida:

a) pakkumisega seotud alkoholikogus vaatidena, väljendatud 100protsendilise alkoholi hektoliitrites;

b) nende vaatide arv, milles asjaomast alkoholi säilitatakse ja mis kõik asuvad samas liikmesriigis;

c) alkoholi täpne tööstuslik kasutus;

d) eksporditava kauba liik, kui alkohol on ettenähtud eksportimiseks kolmandatesse riikidesse töödeldud kaubana.

2. Pakkumistesse võib märkida, et pakkumine kehtib üksnes juhul, kui pakkumismenetluse raames müüdav kogus vastab tervele pakkumises märgitud kogusele.

3. Pakkujad võivad esitada iga alkoholiliigi, lõppkasutuse ja pakkumismenetluse kohta üksnes ühe pakkumise. Kui pakkuja esitab alkoholiliigi, lõppkasutuse ja pakkumismenetluse kohta rohkem kui ühe pakkumise, ei võeta vastu ühtegi neist pakkumistest.

4. Pakkumised peavad jõudma asjaomase liikmesriigi sekkumisametisse hiljemalt kell 12.00 (Brüsseli aja järgi) pakkumismenetluse teadaandes sätestatud pakkumiste esitamise tähtpäeval. Kõnealune tähtpäev peab olema pakkumismenetluse teadaande avaldamisele järgneva 15. ja 25. kuupäeva vahel.

5. Pakkumised kehtivad üksnes juhul, kui enne pakkumiste esitamise tähtpäeva esitatakse tõend asjaomasele sekkumisametile pakkumistagatise esitamise kohta.

6. Asjaomane sekkumisamet edastab komisjonile pakkumiste esitamise tähtpäevale järgneva kahe tööpäeva jooksul loetelu nende pakkujate nimedest, kelle pakkumised on käesoleva määruse artikli 97 kohaselt tingimustele vastavad, pakutud hindadest, taotletud kogustest, asjaomase alkoholi asukohtadest ja liikidest ning alkoholi tulevastest täpsetest otstarvetest.

Artikkel 83

Lepingute sõlmimine

1. Komisjon teeb otsuse lepingute sõlmimise kohta vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklile 75, pidades silmas esitatud pakkumisi ja vajaduse korral alkoholi kavandatud lõppkasutust.

2. Komisjon koostab loetelu vastuvõetud pakkumistest, loetledes pakutud hinnad kahanevas järjekorras, kuni sõlmitud lepingud hõlmavad kogu pakkumismenetluse teadaandes täpsustatud alkoholikoguse.

3. Kui mitu tingimustele vastavat pakkumist käsitlevad täielikult või osaliselt samu vaate, määrab komisjon kõnealuse alkoholikoguse pakkujale, kes esitab absoluutväärtuselt kõrgeima pakkumise.

Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud otsuse tegemisel võib komisjon esimeses lõigus nimetatud juhul teha pakkujatele, kelle pakkumisi ei saa vastu võtta, ettepaneku asendada kõnealune alkoholikogus mõne

▼B

muu sama liiki alkoholikogusega. Sellistel juhtudel käsitatakse asjakohaseid pakkumisi vastuvõetuna, tingimusel et kõnealused pakkujad ei teata asjaomasele sekkumisametile kirjalikult 10 tööpäeva jooksul alates käesoleva artikli lõike 5 punktis a nimetatud komisjoni otsusest teatamise kuupäevast, et nad ei nõustu sellise asendusega.

Sel eesmärgil märgitakse komisjoni otsuses asjaomase sekkumisameti nõusolekul vaat, milles alkoholi asenduskogust säilitatakse.

4. Kui mitmes pakkumises pakutakse sama hinda, nii et pakutud alkoholikogus ületab pakkumismenetlusega hõlmatud koguse, määrab asjaomane sekkumisamet kõnealuse koguse:

a) kas proportsionaalselt asjaomastes pakkumistes täpsustatud kogustega;

b) või jagades kõnealuse koguse pakkujate vahel nende nõusolekul;

c) või liisuheitmisega.

5. Komisjon:

a) teatab käesoleva artikli alusel võetud otsustest üksnes nendele alkoholi oma valduses hoidvatele liikmesriikidele ja sekkumisametitele, kelle pakkumised on vastu võetud;

b) avaldab pakkumismenetluse tulemused lihtsustatud kujul *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 84

Pakkumise vastuvõtmine

1. Sekkumisamet teatab pakkujatele viivitamata ja kirjalikult kättesaamistõendi vastu tema pakkumise suhtes tehtud otsusest.

2. Sekkumisamet peab tagama igale edukale pakkujale pakkumise vastuvõtmise teate kättesaadavuse.

Kui komisjon pakub artikli 83 lõike 3 kohast asendust ja pakkuja ei ole selle vastu, annab asjaomane sekkumisamet esimeses lõigus nimetatud pakkumise vastuvõtmise teate välja artikli 83 lõike 3 teises lõigu viimases lauses kindlaksmääratud tähtaja lõpule järgneval tööpäeval.

3. Kahe nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud pakkumise vastuvõtmise teate saamise kuupäeva ja lõike 2 teise lõigu kohaldamisel kahe nädala jooksul pärast pakkumise vastuvõtmise teate väljaandmist, iga edukas pakkuja:

a) saab sekkumisametilt lõikes 2 nimetatud pakkumise vastuvõtmise teate;

b) esitab asjaomasele sekkumisametile tõendi täitmistagatise esitamise kohta, et tagada kõnealuse alkoholi tegelik kasutamine tema pakkumises täpsustatud otstarbel.

▼B

Artikkel 85

Alkoholi äraviimine

1. Alkoholi äraviimiseks tuleb esitada väljaviimiskorraldus, mille sekkumisamet annab välja pärast äraviidava koguse eest maksmist. Kõnealune kogus määratakse 100protsendilise alkoholi hektoliitrites hektoliitri täpsusega.

2. Väljaviimiskorraldusega hõlmatud alkoholi omand läheb üle korralduses märgitud kuupäeval, mis ei või olla hilisem kui viis päeva pärast korralduse väljaandmist, ning asjaomaseid koguseid käsitatakse kõnealusel kuupäeval äraviiduna. Kõnealusest hetkest alates vastutab äraviimist ootava alkoholi mis tahes varguse, kao ja hävimise ning laokulude eest ostja.

3. Väljaviimiskorralduses märgitakse kuupäev, mil alkohol peab olema asjaomase sekkumisameti ladudest ära viidud.

4. Kogu alkohol tuleb ära viia nelja kuu jooksul alates pakkumise vastuvõtmise teate saamisest.

5. Alkohol tuleb täielikult kasutada kahe aasta jooksul alates esimese äraviimise kuupäevast.

II alajagu: alkoholi müük kasutamiseks kolmandates riikides üksnes kütusesektoris

▼M12

Artikkel 86

Pakkumismenetluse alustamine

Komisjon võib määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras igas kvartalis kuulutada välja ühe või mitu pakkumismenetlust, mis käsitlevad üksnes kütusesektori jaoks ettenähtud eksporti teatavatesse kolmandatesse riikidesse. Asjaomane alkohol tuleb importida kolmandasse riiki ja veetustada kolmandas riigis kasutamiseks üksnes kolmanda riigi kütusesektoris.

▼B

Artikkel 87

Pakkumismenetluse teadaanne

1. Pakkumismenetluse teadaanded avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Kõnealustes teadaannetes märgitakse:

a) pakkumiste esitamise formaalsused;

b) alkoholi jaoks kavandatud lõppkasutus ja/või sihtkoht;

c) miinimumhind, mida võib pakkuda;

d) komisjoni talitus, kuhu pakkumised tuleks saata;

e) käesoleva määruse artikli 91 lõikes 10 nimetatud alkoholi äraviimise tähtaeg;

▼B

f) näidiste saamise formaalsused;

g) maksetingimused;

h) kas alkohol tuleb denatureerida.

2. Iga pakkumismenetluse teadaanne käsitleb üht partiid, kuigi selles partiis sisalduv alkohol võib asuda mitmes liikmesriigis.

3. Pakkumismenetluse teadaannetes võidakse välistada mõned artikli 86 punktis 1 nimetatud sihtkohtadest.

Artikkel 88

Pakkumised

1. Pakkujad võivad esitada iga käesoleva alajao kohase pakkumismenetluse raames ainult ühe pakkumise; kui pakkuja esitab rohkem kui ühe pakkumise, ei võeta vastu ühtegi neist pakkumistest.

2. Selleks et pakkumisi saaks arvesse võtta, tuleb neisse märkida pakkumismenetluse teel müüdava alkoholi lõppsihtkoht ja pakkuja kohustus tarnida tooted kõnealusesse sihtkohta.

3. Pakkumised peavad samuti sisaldama pärast pakkumismenetluse teadaande väljaandmist saadud tõendit selle kohta, et pakkujal on ühes käesoleva määruse artiklis 86 nimetatud kolmandas riigis siduvaid kohustusi sellise kütusesektori ettevõtja ees, kes on kohustunud dehüdraatima pakkumismenetluse teel müüdud alkoholi ühes kõnealustest riikidest ja eksportima selle kasutamiseks üksnes kütusesektoris.

4. Pakkumised peavad jõudma pädevasse komisjoni talitusse hiljemalt kell 12.00 (Brüsseli aja järgi) pakkumismenetluse teadaandes sätestatud pakkumiste esitamise tähtpäeval.

5. Pakkumised kehtivad üksnes juhul, kui enne pakkumiste esitamise tähtpäeva esitatakse tõend igale asjaomasele sekkumisametile pakkumistagatise esitamise kohta.

Kõnealune pakkumistagatis on 4 eurot 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta ja see esitatakse kogu müügiks pandud koguse kohta.

6. Lõike 5 kohaldamisel, asjaomased sekkumisametid:

a) annavad pakkujatele viivitamata tõendi pakkumistagatise esitamise kohta nende koguste puhul, mille eest iga sekkumisamet vastutab;

b) edastavad komisjonile hiljemalt kahe tööpäeva jooksul pärast pakkumiste esitamise tähtpäeva loetelu kontrollitud ja heakskiidetud pakkumistagatistest.

7. Pakkumistagatise kohaldamisel on komisjoni määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklis 20 määratletud esmajärgulised nõuded keeld pakkumisi pärast pakkumiste esitamise tähtpäeva tagasi võtta ning ekspordi tagamiseks ettenähtud tagatise ja/või täitmistagatise esitamine.

▼B

Artikkel 89

Lepingute sõlmimine

1. Komisjon teeb määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras võimalikult kiiresti otsuse lepingute sõlmimise kohta, pidades silmas esitatud pakkumisi.

2. Kui leping sõlmitakse, võtab komisjon vastu kõige soodsama pakkumise. Kui kahes või enamas pakkumises pakutakse sama hinda, sõlmib komisjon lepingu liisuheitmise teel.

3. Komisjon:

a) teavitab pakkujaid kirjalikult kättesaamistõendi vastu, kui nende pakkumisi ei ole vastu võetud;

b) teatab alkoholi oma valduses hoidvatele liikmesriikidele ja edukale pakkujale oma otsusest alkohol müüa;

c) avaldab pakkumismenetluse tulemused lihtsustatud kujul *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

4. Käesoleva määruse artikli 88 lõike 5 alusel nõutavad pakkumistagatised vabastatakse, kui pakkumisi ei võeta vastu või pärast seda, kui edukas pakkuja on esitanud asjaomase pakkumismenetluse kohta täielikult nii eksporditagatise kui täitmistagatise.

Artikkel 90

Pakkumise vastuvõtmine

Sekkumisamet peab tagama edukatele pakkujatele pakkumise vastuvõtmise teate kättesaadavuse.

Kõnealused teated tuleb välja anda hiljemalt 20 päeva pärast käesoleva määruse artikli 89 lõikes 3 nimetatud komisjoni teate kättesaamist.

Artikkel 91

Alkoholi äraviimine

1. Alkoholi oma valduses hoidev sekkumisamet ja edukas pakkuja lepivad kokku esialgses alkoholi äraviimise ajakavas.

2. Edukad pakkujad esitavad enne alkoholi äraviimist ja hiljemalt väljaviimiskorralduse väljaandmise kuupäeval sekkumisametile kaks tagatist: ühe selleks, et tagada alkoholi eksport ettenähtud tähtaja jooksul, ja teise täitmistagatisena.

3. Täitmistagatis on 30 eurot 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta.

4. Eksporditagatis on 3 eurot 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta ja see esitatakse iga väljaviimiskorraldusega hõlmatud alkoholikoguse kohta.

5. Enne pakkumismenetluse teel müüdud alkoholi äraviimist võtavad sekkumisamet ja edukas pakkuja standardproovi ja analüüsivad seda, et kontrollida alkoholi mahuprotsentides väljendatud alkoholisisaldust.

▼B

Kui kõnealuse proovi analüüsimise lõpptulemus viitab erinevusele äraviidava alkoholi mahuprotsentides väljendatud alkoholisisalduse ja pakkumismenetluse teadaandes märgitud alkoholi minimaalse mahuprotsentides väljendatud alkoholisisalduse vahel, kohaldatakse järgmiseid eeskirju:

a) sekkumisamet teatab sellest komisjonile, ladustajale ja edukale pakkujale samal päeval;

b) edukas pakkuja võib:

i) kas nõustuda võtma partii üle analüüsimisel kindlaksmääratud omadustega, kui komisjon on sellega nõus,

ii) või keelduda asjaomase partii ülevõtmisest.

Mõlemal juhul teavitab edukas pakkuja sekkumisametit ja komisjoni samal päeval käesoleva määruse V lisas kindlaksmääratud viisil.

Pärast kõnealuse nõude täitmist vabastatakse edukas pakkuja, kes keeldub asjaomase partii ülevõtmisest, viivitamata kõikidest kõnealuse partiiga seotud kohustustest.

6. Kui edukas pakkuja loobub kaubast vastavat lõikele 5, tarnib asjaomane sekkumisamet talle kaheksa päeva jooksul ilma lisakuludeta teise alkoholikoguse, millel on nõutav kvaliteet.

7. Alkoholi äraviimiseks tuleb esitada väljaviimiskorraldus, mille alkoholi oma valduses hoidev sekkumisamet annab välja pärast äraviidava koguse eest maksmist. Kõnealune kogus määratakse 100protsendilise alkoholi hektoliitrites hektoliitri täpsusega.

Iga väljaviimiskorraldus hõlmab vähemalt 2 500 hektoliitri suurust kogust, välja arvatud juhul, kui tegemist on viimase äraviimisega igas liikmesriigis.

▼M12

Väljaviimiskorralduses määratakse kindlaks tähtpäev, mil alkohol peab olema asjaomase sekkumisameti laost ära viidud. Väljaviimise tähtaeg ei tohi olla pikem kui kaheksa päeva alates väljaviimiskorralduse tegemise kuupäevast. Kui väljaviimiskorraldus hõlmab rohkem kui 25 000 hektoliitrit, võib tähtaeg olla pikem kui kaheksa päeva, kuid mitte üle viieteistkümne päeva.

▼M14

8. Väljaviimiskorraldusega hõlmatud alkoholi omand läheb üle korralduses märgitud kuupäeval, mis ei või olla hilisem kui vastavalt lõike 7 kolmandale lõigule määratud kuupäev.

9. Kui alkoholi ei ole eduka pakkuja süül võimalik ära viia enne väljaviimiskorraldusele märgitud kuupäeva, maksab ta laokulud ning alkoholi varastamine, kadumine või hävimine jääb tema vastutusele.

Kui alkoholi ei ole sekkumisameti süül võimalik ära viia enne väljaviimiskorraldusele märgitud kuupäeva, hüvitab pakkuja kahjud liikmesriik.

▼M12

10. Alkohol tuleb iga asjaomase sekkumisameti laost välja viia tähtpäevaks, mis määratakse pakkumismenetluse väljakuulutamisel määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras.

▼B

11. Alkohol tuleb täielikult kasutada kahe aasta jooksul alates esimese äraviimise kuupäevast.

▼M5

12. Asjaomane sekkumisamet vabastab eksporditagatise iga sellise alkoholikoguse puhul, mille kohta on esitatud tõend, et see on ettenähtud tähtaja jooksul eksporditud. Olenemata määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklist 23 ja välja arvatud vääramatu jõu korral, kaotatakse juhul, kui ekspordi tähtaega ületatakse, eksporditagatisest, mis on 3 eurot 100-protsendilise alkoholi hektoliitri kohta:

a) 15 % kõikidel juhtudel;

b) 0,33 % pärast 15 % mahaarvamist alles jäänud summast iga eksporditähtaega ületava päeva kohta.

▼B

13. Täitmistagatis vabastatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 100 lõike 3 punktile b.

III alajagu: müük kasutamiseks ühenduses bioetanoolina

▼M19

Artikkel 92

Pakkumismenetluse alustamine

1. Komisjon võib määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 75 sätestatud korras kord kvartalis välja kuulutada pakkumismenetluse Euroopa Ühenduses mootorikütuste sektoris kasutatava bioetanooli müügiks.

Selliste pakkumismenetluste raames müüdavad alkoholikogused ei tohi ületada 700 000 hektoliitrit 100protsendilist alkoholi aastas.

2. Alkohol müüakse Euroopa Ühenduses asuvatele äriühingutele ja seda tuleb kasutada kütusesektoris.

Sel eesmärgil kiidavad liikmesriigid heaks äriühingud, keda nad käsitavad nõuetele vastavatena ja kes on esitanud taotluse koos järgmise teabega:

a) äriühingu avaldus selle kohta, et ta suudab kasutada vähemalt 50 000 hl alkoholi aastas;

b) äriühingu halduskeskuse asukoht;

▼M21

c) ettevõtte tegevuskoht ja koopia selle ettevõtte skeemist, kus alkohol töödeldakse absoluutseks alkoholiks, ning märge aastase töötlemismahu kohta;

▼M19

d) ettevõtte käitamiseks asjaomase liikmesriigi pädeva ametiasutuse antud loa koopia; ning

▼M21

e) ettevõtte kohustus tagada, et alkoholi lõppostja kasutab alkoholi üksnes ühenduses kütuse tootmiseks bioetanoolina.

▼M19

3. Liikmesriigi heakskiitev otsus kehtib kogu ühenduses.

4. Äriühingud, keda komisjon on 1. märtsiks 2005 heaks kiitnud, loetakse käesoleva määruse tähenduses heaks kiidetuks.

▼M21

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni viivitamatult igast uuest heakskiitmise otsusest või selle tühistamisest, märkides otsuse täpse kuupäeva.

▼M19

6. Komisjon avaldab liikmesriikide heakskiidetud äriühingute loetelu regulaarselt.

Artikkel 93

Pakkumismenetluse teadaanne

Pakkumismenetluse teadaanne avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kõnealustes teadaannetes märgitakse:

a) pakkumismenetluse suhtes kohaldatavad erieeskirjad ning asjaomaste sekkumisametite nimed ja aadressid;

b) pakkumismenetlusega hõlmatud alkoholikogus, mis on väljendatud 100protsendilise alkoholi hektoliitrites ja;

c) partiid;

d) maksetingimused;

e) näidiste saamise formaalsused;

f) artikli 94 lõikes 4 osutatud pakkumistagatise ning artikli 94c lõikes 3 osutatud täitmistagatise suurus.

Artikkel 94

Pakkumiste suhtes kohaldatavad eeskirjad

▼M21

1. Pakkumise peab esitama pakkumismenetluse teadaande kuupäevaks heakskiidetud ettevõte.

2. Pakkuja võib teha iga pakkumismenetluse kaudu müüdava partii kohta vaid ühe pakkumise. Kui pakkuja esitab partii kohta rohkem kui ühe pakkumise, ei võeta vastu ühtegi neist pakkumistest.

▼M19

3. Pakkumised peavad jõudma asjaomase liikmesriigi sekkumisametini hiljemalt kell 12.00 (Brüsseli aja järgi) pakkumismenetluse teadaandes sätestatud pakkumiste esitamise tähtpäeval.

4. Pakkumised kehtivad üksnes juhul, kui enne pakkumiste esitamise tähtpäeva esitatakse tõend igale asjaomasele sekkumisametile pakkumistagatise esitamise kohta, mis on 4 eurot 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta ja see esitatakse kogu müügiks pandud koguse kohta.

Seetõttu annavad asjaomased sekkumisametid pakkujatele viivitamata tõendi pakkumistagatise esitamise kohta nende koguste puhul, mille eest iga sekkumisamet vastutab.

5. Pakkumistagatise kohaldamisel on määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklis 20 määratletud esmajärgulised nõuded keeld pakkumisi pärast pakkumiste esitamise tähtpäeva tagasi võtta ning täitmistagatise esitamine.

▼M19

Artikkel 94a

Pakkumisi käsitlev teatis

Asjaomane sekkumisamet esitab komisjonile pakkumiste esitamise tähtpäevale järgneva kahe tööpäeva jooksul anonüümse nimekirja iga pakkumise kohta, mis talle esitati:

a) pakutud hinnad,

b) taotletud partii.

▼M21

_____

▼M19

Artikkel 94b

Lepingute sõlmimine

1. Pidades silmas esitatud pakkumisi, teeb komisjon võimalikult lühikese aja jooksul otsuse lepingute sõlmimise kohta vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 75 lõikes 2 ettenähtud korrale.

2. Kui leping sõlmitakse, võtab komisjon vastu kõige soodsama pakkumise. Kui kahes või enamas pakkumises pakutakse sama hinda, sõlmib komisjon lepingu liisuheitmise teel.

▼M21

3. Komisjon teatab käesoleva artikli alusel võetud otsustest nendele alkoholi oma valduses hoidvatele liikmesriikidele ja sekkumisametitele, kellele on esitatud pakkumised.

▼M19

4. Komisjon avaldab pakkumismenetluse tulemused lihtsustatud kujul *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼M21

Artikkel 94c

Pakkumise vastuvõtmine ja komisjoni teavitamine

1. Sekkumisamet teatab pakkujatele tema pakkumise suhtes tehtud otsusest viivitamata ja kirjalikult kättesaamistõendi vastu.

2. Sekkumisamet edastab komisjonile artikli 94b lõikes 3 osutatud teatise kättesaamisele järgneva viie tööpäeva jooksul iga esitatud pakkumise asjaomase pakkuja nime ja aadressi.

3. Kahe nädala jooksul pärast lõikes 1 nimetatud pakkumise vastuvõtmise teate saamise kuupäeva saab iga edukas pakkuja sekkumisametilt pakkumise vastuvõtmise teate.

4. Kahe nädala jooksul pärast lõikes 1 nimetatud pakkumise vastuvõtmise teate saamise kuupäeva esitab iga edukas pakkuja asjaomasele sekkumisametile tõendi, et nad on esitanud täitmistagatise, mis on 40 eurot 100 %-lise alkoholi hektoliitri kohta, et tagada kõnealuse alkoholi tegelik kasutamine artikli 92 lõikega 1 täpsustatud otstarbel.

▼M19

Artikkel 94d

Alkoholi äraviimine

1. Alkoholi oma valduses hoidev sekkumisamet ja edukas pakkuja lepivad kokku esialgses alkoholi äraviimise ajakavas.

2. Alkoholi äraviimiseks tuleb esitada väljaviimiskorraldus, mille sekkumisamet annab välja pärast äraviidava koguse eest maksmist. Kõnealune kogus määratakse 100protsendilise alkoholi hektoliitrites hektoliitri täpsusega.

Iga väljaviimiskorraldus hõlmab vähemalt 2 500 hektoliitri suurust kogust, välja arvatud juhul, kui tegemist on viimase äraviimisega igas liikmesriigis.

Väljaviimiskorralduses märgitakse kuupäev, mil alkohol peab olema asjaomase sekkumisameti ladudest ära viidud. Äraveo tähtaeg ei tohi ületada kaheksat päeva alates väljaviimiskorralduse väljaandmise kuupäevast. Siiski juhul, kui väljaviimiskorralduses märgitud alkoholikogus ületab 25 000 hektoliitrit, võib tähtaeg olla üle kaheksa päeva, kuid mitte üle viieteistkümne päeva.

3. Väljaviimiskorraldusega hõlmatud alkoholi omand läheb üle korralduses märgitud kuupäeval, mis ei või olla hilisem kui kaheksa päeva pärast korralduse väljaandmist, ning asjaomaseid koguseid käsitatakse kõnealusel kuupäeval äraviiduna. Kõnealusest hetkest alates vastutab äraviimist ootava alkoholi mis tahes varguse, kao ja hävimise ning laokulude eest ostja.

4. Kogu alkohol tuleb ära viia kuue kuu jooksul alates pakkumise vastuvõtmise teate saamisest.

5. Alkohol tuleb täielikult kasutada kahe aasta jooksul alates esimese äraviimise kuupäevast.

▼B

IV alajagu: üldsätted ja kontrollikord

Artikkel 95

Alkoholi suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Pakkumismenetluse ja avaliku müügi teadaannete koostamiseks palub komisjon kõikidelt asjaomastelt liikmesriikidelt järgmist teavet:

a) 100protsendilise alkoholi kogus hektoliitrites, mida võib müügiks pakkuda;

b) asjaomase alkoholi liik;

c) alkoholipartiide kvaliteet, märkides käesoleva määruse artikli 96 lõike 4 punkti d alapunktides i ja ii nimetatud näitajate ülem- ja alammäärad.

Asjaomased liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 12 päeva pärast nimetatud palve saamist nende eri alkoholivaatide täpse asukoha ja viited, mis vastavad kvaliteedinõuetele ja sisaldavad vähemalt käesoleva lõike esimese lõigu punktis a nimetatud üldkoguse alkoholi.

▼B

2. Pärast lõike 1 teises lõigus nimetatud teabe komisjonile edastamist ei tohi asjaomastes vaatides olevat alkoholi teisaldada enne seda käsitleva väljaviimiskorralduse väljaandmist.

▼M5

Kõnealune keeld ei kehti sellistes vaatides oleva alkoholi kohta, mida ei ole käsitletud asjaomastes pakkumismenetluse või avaliku müügi teadaannetes või käesoleva määruse artiklites 83–93 nimetatud komisjoni otsuses.

Sekkumisametid, kelle valduses on käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud liikmesriikide teadaannetes käsitletud alkoholivaadid, võivad eelkõige logistilistel põhjustel asendada asjaomase alkoholi muu sama liiki alkoholiga või segada seda sekkumisametisse tarnitud muu alkoholiga kuni asjaomast alkoholi käsitleva väljaviimiskorralduse väljaandmiseni. Liikmesriikide sekkumisametid annavad komisjonile alkoholi asendamisest teada.

▼M12 _____

▼B

Artikkel 96

Partiide suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. Alkohol müüakse partiidena.

2. Partii koosneb piisavalt ühtlase kvaliteediga alkoholikogusest, mida võidakse säilitada mitmes vaadis, mitmes asukohas ja mitmes liikmesriigis.

3. Iga partii nummerdatakse. Partiide numbrite ette märgitakse tähed "EÜ".

4. Igat partiid kirjeldatakse. Esitatakse vähemalt järgmised andmed:

a) partii asukoht, sealhulgas viide iga alkoholi sisaldava vaadi identifitseerimiseks, ja igas vaadis sisalduv alkoholikogus;

b) üldkogus 100protsendilise alkoholi hektoliitrites. Kogus võib varieeruda 1 % piires;

c) igas vaadis sisalduva alkoholi minimaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides;

d) võimaluse korral partii kvaliteet, täpsustades järgmiste näitajate ülem- ja alammäärad:

   i) happesus äädikhappe grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta,

   ii) metanoolisisaldus grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta;

e) viide sekkumismeetmele, mis oli alkoholi tootmise aluseks, nimetades määruse (EÜ) nr 1493/1999 asjakohased artiklid.

5. Kui pakkumismenetlus hõlmab rohkem kui kahte partiid, kirjeldatakse lõike 4 kohaselt üksnes esimest või kahte esimest partiid, mille suurus on miljon hektoliitrit 100protsendilist alkoholi.

▼B

Artikkel 97

Pakkumiste suhtes kohaldatavad üldeeskirjad

▼M19

1. Selleks et pakkumisi saaks arvesse võtta, tuleb pakkumised esitada kirjalikult ja need peavad sisaldama lisaks I, II või III alajaos nimetatud eriteabele:

▼B

a) pakkumismenetluse teadaande viitenumbrit;

b) pakkuja nime ja aadressi;

c) pakutavat hinda eurodes 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta;

d) pakkuja kohustust järgida kõiki asjaomase pakkumismenetluse suhtes kohaldatavaid eeskirju;

e) pakkuja avaldust, milles ta:

i) loobub kõikidest nõuetest talle määratud alkoholi kvaliteedi ja omaduste suhtes,

ii) nõustub kõikide alkoholi sihtkohta ja kasutust käsitlevate kontrollidega,

iii) tunnistab oma kohustust tõendada, et alkoholi kasutatakse pakkumismenetluse teadaandes määratletud otstarbel.

2. Pakkumised kehtivad üksnes juhul, kui:

a) pakkuja asub ühenduses;

b) pakkumised käsitlevad kogu partiid.

3. Tingimustele vastavaid pakkumisi ei tohi tagasi võtta.

4. Pakkumised võidakse tagasi lükata, kui pakkuja ei esita kõiki oma kohustuste täitmisega seotud vajalikke tagatisi.

Artikkel 98

Näidised

▼M19

1. Pärast pakkumismenetluse teadaande avaldamist ja kuni kõnealuse pakkumismenetlusega seotud pakkumiste esitamise tähtpäevani võivad kõik huvitatud pooled saada müügiks pakutud alkoholi näidiseid, makstes nende eest kümme eurot liitri kohta. Kogus, mille iga huvitatud pool saab, ei tohi ületada viit liitrit vaadi kohta.

2. Pärast pakkumiste esitamise tähtpäeva võib pakkuja või artiklis 92 nimetatud heakskiidetud äriühing saada müüdava alkoholi näidiseid.

Pärast pakkumiste esitamise tähtpäeva võib pakkuja, kellele pakutakse käesoleva määruse artikli 83 lõike 3 teise lõigu alusel asenduskogust, saada pakutava asendusalkoholi näidiseid.

Sellised näidised võidakse saada sekkumisametilt, makstes kümme eurot liitri kohta, ja nende kogus ei või ületada viit liitrit vaadi kohta.

▼B

3. Selle liikmesriigi sekkumisamet, mille territooriumil alkoholi säilitatakse, võtab vajalikud meetmed, et võimaldada huvitatud pooltel kasutada lõikes 2 nimetatud õigust.

4. Kui edukas pakkuja või heakskiidetud äriühing leiab enne käesoleva määruse artiklis 92, 85, 91 või 94 asjaomase alkoholi äraviimiseks sätestatud kuupäeva ja asjaomane sekkumisamet seda kinnitab, et müüdud alkoholikogus ei sobi kavandatud kasutuseks varjatud puuduste tõttu, mida ei olnud nende olemuse tõttu võimalik alkoholi müümisele eelneva kontrolli käigus avastada, võib komisjon määrata asjaomase sekkumisameti nõusolekul asenduskoguse. Vaat, milles asenduskogust säilitatakse, määratakse kooskõlas asjaomase sekkumisametiga. Kui pakkuja ei esita sellise asenduse suhtes asjaomasele sekkumisametile vastuväiteid kirjalikult kümne tööpäeva jooksul alates asenduskoguse määramist käsitlevast komisjoni otsusest teatamise kuupäevast, peetakse teda kõnealuse asendusega nõus olevaks.

Artikkel 99

Denatureerimise ja/või märgistamise suhtes kohaldatavad nõuded

1. Kui alkohol tuleb denatureerida, peab denatureerimine toimuma asjaomaste liikmesriikide järelevalve all väljaviimiskorralduse üleandmise ja alkoholi äraviimise vahelisel ajal. Sellise denatureerimise kulud kannab edukas pakkuja.

2. Denatureerimisel lisatakse 100protsendilise alkoholi kogusele bensiini suhtes 1 : 100.

3. Denatureerimine võidakse läbi viia selleks ette nähtud vaadis.

Artikkel 100

Tagatiste suhtes kohaldatavad nõuded

Käesoleva määruse kohaldamisel:

1) a) on pakkumistagatise puhul määruse (EMÜ) nr 2220/85 artikli 20 tähenduses esmanõudeks see, et pakkumisi ei tohi pärast nende esitamise tähtpäeva tagasi võtta ja et tuleb esitada täitmistagatis;

   b) on täitmistagatise puhul määruse (EMÜ) nr 2220/85 artikli 20 tähenduses esmanõudeks see, et äraviidud alkoholi kasutatakse tegelikult asjaomases pakkumismenetluses kindlaksmääratud otstarbel ja et kogu alkoholikogus viiakse asjaomaste sekkumisametite ladudest ära ettenähtud tähtaja jooksul;

2) a) tuleb kogu müüdud alkoholi kasutada asjaomases pakkumismenetluses kindlaksmääratud otstarbel, välja arvatud alkoholi veol või alkoholi lõppkasutuse jaoks vajalikul töötlemisel tekkinud võimalikud kaod.

   Alkoholi kadu tunnistatakse üksnes juhul, kui seda on kontrollitud lõppsihtkohas või ekspordiks ettenähtud alkoholi puhul ühenduse tolliterritooriumilt lahkumise kohas ning kui kadu tõendab pädev kontrolliasutus ja/või rahvusvaheline järelevalveasutus, kui selline asutus on artikli 102 alusel määratud, tingimusel et selline kadu jääb punktis b määratletud piiridesse;

   b) välja arvatud vääramatu jõu korral, peetakse täitmistagatisest kinni 96 eurot hektoliitri kohta, kui eespool nimetatud toimingutega seoses tekkinud alkoholikaod ületavad järgmisi piirnorme;

▼B

i) 0,05 % ladustatud alkoholikogustest kuus, kui alkoholi kadu tuleneb aurumisest,

ii) 0,4 % laost äraviidud alkoholikogustest, kui alkoholi kadu tuleneb ühest või mitmest maismaatranspordist,

iii) 1 % laost äraviidud alkoholikogustest, kui alkoholi kadu tuleneb ühe või mitme mere- või siseveetranspordiga kombineeritud ühest või mitmest maismaatranspordist,

iv) 2 % laost äraviidud alkoholikogustest, kui alkoholi kadu tuleneb maismaa- ja meretranspordist, mida nõutakse seoses pakkumismenetlusega, mis käsitleb alkoholi eksporti ühte käesoleva määruse artiklis 86 nimetatud kolmandasse riiki,

v) 0,9 % rektifitseeritud alkoholi kogustest, kui alkoholi kadu tuleneb ühenduses rektifitseerimisest,

vi) 0,9 % dehüdraaditud alkoholi kogustest, kui alkoholi kadu tuleneb ühenduses dehüdraatimisest,

vii) 1,2 % rektifitseeritud alkoholi kogustest, kui alkoholi kadu tuleneb rektifitseerimisest ühes käesoleva määruse artiklis 86 nimetatud kolmandas riigis,

viii) 1,2 % dehüdraaditud alkoholi kogustest, kui alkoholi kadu tuleneb dehüdraatimisest ühes käesoleva määruse artiklis 86 nimetatud kolmandas riigis.

▼M2

Viienda ja/või kuuenda protsendimäära võib lisada teisele ja kolmandale protsendimäärale.

Seitsmenda ja/või kaheksanda protsendimäära võib lisada neljandale protsendimäärale.

▼B

Eespool nimetatud protsendimäärade kohaldamisel määratakse alkoholi kogused kindlaks mõõdukirja või pädevate kontrolliasutuste poolt välja antud samalaadsete dokumentide põhjal;

▼M19

c) alkoholi puhul, mis on müüdud uuteks tööstuslikeks kasutusteks ja Euroopa Ühenduses bioetanoolina kütuse sektoris kasutamiseks pakkumismenetluse kaudu ning mis tuleb enne kavandatud lõppkasutust rektifitseerida, peetakse äraviidud alkoholi täielikult kasutatuks määratletud otstarbel, kui vähemalt 90 % pakkumismenetluse alusel äraviidud alkoholi üldkogusest on kasutatud nimetatud otstarbel.

Pakkuja, kes nõustus alkoholi ostma, teavitab komisjoni rektifitseeritud toodete kogusest, sihtkohast ja kasutusotstarbest.

Kaod ei või ületada punktis b määratletud piirnorme;

▼B

3) a) vabastatakse pakkumistagatis viivitamata, kui pakkumist ei ole vastu võetud või kui edukas pakkuja on täitnud lõike 1 punktis a sätestatud tingimused;

b) vabastavad kõik alkoholi oma valduses hoidvad sekkumisametid täitmistagatise viivitamata, kui edukas pakkuja esitab neile asjao-

▼B

mase äraviidud koguse kohta punktides 2 ja 3 ning määruse (EMÜ) nr 2220/85 V jaotises nõutavad tõendid;

c) olenemata määruse (EMÜ) nr 2220/85 artiklist 27, peetakse täitmistagatisest kinni 10 %, kuni edukas pakkuja esitab igale asjaomasele sekkumisametile tõendi selle kohta, et asjaomane äraviidud alkoholikogus on kasutatud, märkides ära seoses asjaomase pakkumismenetlusega tekkinud võimalikud kaod. Kui sellist tõendit ei esitata 12 kuu jooksul alates alkoholi lõppkasutuseks kindlaksmääratud kuupäevast, peetakse igalt hektoliitrilt kinni 96 eurot nende kaotatud alkoholikoguste puhul, mis ületavad lõikes 2 määratletud piire.

Artikkel 101

Kontrollikord

1. Asjaomased liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada käesolevas peatükis sätestatud toimingute tegemist ja tagada kohaldatavate ühenduse eeskirjade järgimine. Nad määravad ühe või mitu asutust, kes vastutavad kõnealuste eeskirjade järgimise kontrollimise eest.

Kontrollid peavad olema vähemalt samaväärsed kodumaise alkoholi üle järelevalve teostamisel kasutatavate kontrollidega, kuid peavad sisaldama järgmist:

a) veetud alkoholi koguse füüsiline kontrollimine;

b) alkoholi kasutamise kontrollimine korduvate pisteliste kontrollide teel vähemalt kord kuus;

c) raamatupidamise, dokumentatsiooni, kasutusotstarvete ja varude kontrollimine.

Kui alkohol on denatureeritud, toimub kontrollimine vähemalt kord kahe kuu jooksul.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks, millised dokumendid ja muud tõendusmaterjalid või andmed edukas pakkuja peab esitama. Nad teatavad komisjonile lõike 1 kohaldamiseks kehtestatud kontrollidest. Komisjon saadab asjaomasele liikmesriigile tõhusate kontrollide tagamiseks omapoolsed märkused.

3. Liikmesriikide võetud meetmetest teatatakse komisjonile enne mis tahes kontrollide algust.

▼M12

4. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, kui alkohol eksporditakse kolmandatesse riikidesse kütusesektoris kasutamiseks, kontrollitakse selle tegelikku kasutamist, kuni alkohol sihtriigis denaturandiga segatakse.

Kui alkohol müüakse ühenduses bioetanoolina kasutamiseks, kontrollitakse kasutamist, kuni alkohol antakse üle bioetanooli kasutavale kütuseettevõttele või artiklis 92 nimetatud heakskiidetud äriühingule, kus on tagatud kolmandas lõigus osutatud järelevalve alates alkoholi üleandmisest kõnealusele heakskiidetud äriühingule.

Esimeses ja teises lõigus osutatud juhtudel peab asjaomane alkohol jääma sellise ametiasutuse järelevalve alla, kes tagab selle kasutamise kütusesektoris, kus kehtib maksustamise erikord, millega on ette nähtud alkoholi kasutamine kõnealusel eesmärgil.

▼B

Artikkel 102

Järelevalveasutuste teenuste kasutamine

Pakkumismenetluse teadaandes võidakse sätestada, et pakkumismenetluse nõuetekohase läbiviimise ning eriti alkoholi lõppsihtkohtade ja/või lõppkasutuste kontrollimiseks tuleb kasutada rahvusvahelise järelevalveasutuse teenuseid. Selliste teenuste ning käesoleva määruse artikli 99 kohase analüüsi ja kontrollimise kulud kannab edukas pakkuja.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

▼M12

Artikkel 102a

Maksetähtaegade erandid

Liikmesriikide pädevatele asutustele lubatakse erandeid käesoleva määruse kohaselt kehtestatud maksetähtaegu reguleerivatest sätetest, kui neil on põhjendatud kahtlusi toetusesaaja toetusekõlblikkuse suhtes; sellisel juhul peab kõnealune asutus tegema vajaliku kontrolli ja makseid ei tehta enne toetusekõlblikkuse kinnitamist.

▼M17

Artikkel 102b

Teave pädevate asutuste kohta

Liikmesriigid koostavad heakskiidetud destilleerijatest ja käesoleva määruse kohaldamiseks kavandatud asutustest loetelu, mille nad edastavad elektrooniliselt komisjonile. Nad edastavad ka viivitamatult kõik selle loetelu hilisemad muudatused.

Komisjon avaldab selle teabe oma veebilehel.

▼M12

Artikkel 103

Komisjoni teavitamine

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 III jaotise I peatüki alusel veini ja viinamarjavirde eraladustusabi andmise kohta teatavad liikmesriigid:

a) hiljemalt lepingute sõlmimise aastale järgneva veiniaasta 31. detsembriks lepingu kehtivusajal kontsentreeritud viinamarjavirdeks või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdeks töödeldud viinamarjavirde kogused ja kõnealusel teel saadud kogused;

b) hiljemalt jooksva veiniaasta 5. märtsiks toodete kogused, mis on ettenähtud 16. veebruaril kehtivate lepingutega.

▼M19

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 27, 28 ja 30 kohase destilleerimise puhul iga kuu lõpuks:

a) veini, veinisette ja kangendatud veini eelneva kuu kogused;

b) alkoholikogused, mis on töödeldud neutraalseks alkoholiks, toorpiirituseks ja piirituseks ning mis on:

— toodetud eelmise kuu jooksul,

▼M19

— sekkumisametite eelmise kuu jooksul üle võetud kogused,

— sekkumisametite eelmise kuu jooksul müüdud kogused, lisaks nende koguste eksporditud osa ja müügihinnad,

— eelmise kuu lõpus sekkumisametite valduses olnud kogused.

▼M12

3. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 31 käsitletud, sekkumisametite poolt vastu võetud alkoholi müügi kohta teatavad liikmesriigid iga kuu lõpus:

a) eelmise kuu jooksul pakkumismenetluse raames välja viidud alkoholi kogused;

b) eelmise kuu jooksul avaliku müügi raames välja viidud alkoholi kogused.

4. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 29 käsitletud destilleerimise kohta teatavad liikmesriigid iga kuu lõpus:

a) eelmise kuu jooksul destilleeritud veini kogused;

b) alkoholi kogused, mille jaoks on eelmise kuu jooksul antud kõrvaltoetust.

5. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklis 34 sätestatud rikastamiseks kasutatud kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde jaoks antud toetuse kohta teatavad liikmesriigid hiljemalt jooksvale aastale järgneva veiniaasta 31. detsembriks:

a) toetust saanud tootjate arvu;

b) rikastatud veini kogused;

c) rikastamiseks kasutatud kontsentreeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde kogused, mis väljendatakse võimaliku alkoholisisaldusena mahuprotsentides hektoliitri kohta nende viinamarjakasvatusvööndite kaupa, kust virre on pärit.

6. Eelmisel veiniaastal viinamarjamahla ja sellest mahlast muude toiduainete tootmiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 alapunktile a antud toetuse kohta teatavad liikmesriigid hiljemalt 30. aprilliks:

a) toetusetaotlustega hõlmatud tooraine kogused liikide kaupa;

b) tooraine kogused, mille jaoks on toetust antud, liikide kaupa.

7. Eelmisel veiniaastal vastavalt määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 35 lõike 1 alapunktidele b ja c teatavate toodete valmistamiseks Ühendkuningriigis ja Iirimaal antud toetuse kohta teatavad liikmesriigid hiljemalt 30. aprilliks:

a) viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde kogused, mille jaoks on toetust taotletud, nende viinamarjakasvatusvööndite kaupa, kust virre on pärit;

b) viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde kogused, mille jaoks on toetust antud, nende viinamarjakasvatusvööndite kaupa, kust virre on pärit;

▼M12

c) hinnad, mis töötlejad ja ettevõtjad on viinamarjavirde ja kontsentreeritud viinamarjavirde eest maksnud.

8. Liikmesriigid teatavad:

a) hiljemalt 30. aprilliks eelmise veiniaasta juhtumid, mil destilleerijad ja destilleerimise jaoks kangendatud veini valmistajad ei ole suutnud oma kohustusi täita, ja selle tagajärjel võetud meetmed;

b) 10 päeva enne iga kvartali lõppu meetmed, mis on võetud seoses vääramatu jõuga esitatud taotlustega, ja abinõud, mida pädevad asutused sel puhul on käesolevas määruses käsitletud juhtumite suhtes tarvitanud.

▼B

Artikkel 104

Kuupäevad ja tähtajad

Käesolevas määruses nimetatud ajavahemikud, kuupäevad ja tähtajad määratakse kindlaks vastavalt määrusele (EMÜ, Euratom) nr 1182/71. Kõnealuse määruse artikli 3 lõiget 4 ei kohaldata siiski käesoleva määruse II jaotises sätestatud ladustusaja kindlaksmääramisel.

Artikkel 105

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EMÜ) nr 2682/77, nr 1059/83, nr 3461/85, nr 441/88, nr 2598/88, nr 2640/88, nr 2641/88, nr 2721/88, nr 2728/88, nr 3105/88, nr 1238/92, nr 377/93 ja nr 2192/93 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 106

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. augustist 2000.

1999/2000. veiniaastast pärit toodete suhtes kohaldatakse järgmisi määruseid siiski kuni 31. augustini 2000:

— määrus (EMÜ) nr 1059/83,

— määrus (EMÜ) nr 2640/88,

— määrus (EMÜ) nr 2641/88,

— määrus (EMÜ) nr 2721/88,

— määrus (EMÜ) nr 2728/88,

— määrus (EMÜ) nr 3105/88.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

▼M12

Võimaliku alkoholisisalduse ja määruse (EMÜ) nr 558/93 lisas osutatud meetodil 20 °C juures saadud refraktomeetri näitude vastavustabel

▼B

(Käesoleva määruse artikkel 13)

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
50,9	34,62	
51,0	34,69	
51,1	34,76	
51,2	34,82	
51,3	34,89	
51,4	34,96	
51,5	35,06	
51,6	35,16	
51,7	35,25	
51,8	35,35	
51,9	35,45	39,07
52,0	35,55	39,17
52,1	35,63	39,26
52,2	35,70	39,35
52,3	35,77	39,45
52,4	35,85	39,54
52,5	35,95	39,63
52,6	36,05	39,73
52,7	36,14	39,83
52,8	36,23	39,93
52,9	36,32	40,02
53,0	36,41	40,12
53,1	36,49	40,22
53,2	36,56	40,30
53,3	36,63	40,40
53,4	36,71	40,50
53,5	36,81	40,59
53,6	36,91	40,69
53,7	37,01	40,79
53,8	37,11	40,89
53,9	37,20	40,99
54,0	37,30	41,09
54,1	37,38	41,18
54,2	37,45	41,28
54,3	37,53	41,37
54,4	37,60	41,47

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
54,5	37,69	41,56
54,6	37,78	41,66
54,7	37,87	41,76
54,8	37,94	41,86
54,9	38,02	41,95
55,0	38,09	42,04
55,1	38,16	42,14
55,2	38,26	42,23
55,3	38,36	42,33
55,4	38,46	42,44
55,5	38,56	42,54
55,6	38,66	42,64
55,7	38,76	42,74
55,8	38,86	42,83
55,9	38,95	42,93
56,0	39,06	43,04
56,1	39,12	43,13
56,2	39,19	43,23
56,3	39,26	43,32
56,4	39,32	43,42
56,5	39,42	43,52
56,6	39,52	43,62
56,7	39,62	43,72
56,8	39,72	43,81
56,9	39,82	43,92
57,0	39,92	44,02
57,1	39,99	44,12
57,2	40,07	44,22
57,3	40,14	44,31
57,4	40,21	44,41
57,5	40,31	44,51
57,6	40,41	44,61
57,7	40,51	44,71
57,8	40,60	44,81
57,9	40,69	44,91
58,0	40,78	45,01
58,1	40,85	45,11
58,2	40,93	45,21
58,3	40,99	45,30
58,4	41,08	45,40
58,5	41,17	45,50

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
58,6	41,27	45,61
58,7	41,37	45,71
58,8	41,47	45,80
58,9	41,57	45,91
59,0	41,67	46,01
59,1	41,77	46,11
59,2	41,87	46,22
59,3	41,97	46,32
59,4	42,06	46,43
59,5	42,14	46,53
59,6	42,23	46,64
59,7	42,31	46,74
59,8	42,38	46,83
59,9	42,46	46,93
60,0	42,53	47,03
60,1	42,63	47,12
60,2	42,73	47,23
60,3	42,83	47,34
60,4	42,93	47,44
60,5	43,03	47,55
60,6	43,12	47,65
60,7	43,20	47,75
60,8	43,27	47,85
60,9	43,35	47,94
61,0	43,42	48,04
61,1	43,51	48,14
61,2	43,60	48,25
61,3	43,69	48,36
61,4	43,79	48,46
61,5	43,89	48,57
61,6	43,99	48,67
61,7	44,08	48,79
61,8	44,18	48,89
61,9	44,28	48,99
62,0	44,38	49,10
62,1	44,48	49,20
62,2	44,58	49,30
62,3	44,65	49,40
62,4	44,73	49,50
62,5	44,80	49,60
62,6	44,88	49,71

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
62,7	44,97	49,81
62,8	45,05	49,91
62,9	45,14	50,02
63,0	45,24	50,12
63,1	45,34	50,23
63,2	45,44	50,34
63,3	45,54	50,45
63,4	45,64	50,56
63,5	45,74	50,67
63,6	45,84	50,77
63,7	45,94	50,88
63,8	46,03	50,99
63,9	46,11	51,08
64,0	46,18	51,18
64,1	46,26	51,29
64,2	46,33	51,39
64,3	46,42	51,49
64,4	46,51	51,60
64,5	46,60	51,71
64,6	46,70	51,81
64,7	46,80	51,92
64,8	46,90	52,03
64,9	46,99	52,14
65,0	47,09	52,25
65,1	47,21	52,36
65,2	47,31	52,46
65,3	47,41	52,57
65,4	47,51	52,68
65,5	47,61	52,79
65,6	47,71	52,90
65,7	47,82	53,01
65,8	47,92	53,12
65,9	48,02	53,22
66,0	48,12	53,34
66,1	48,21	53,44
66,2	48,30	53,54
66,3	48,40	53,64
66,4	48,49	53,75
66,5	48,58	53,86
66,6	48,67	53.96
66,7	48,76	54,08

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
66,8	48,86	54,18
66,9	48,95	54,29
67,0	49,04	54,40
67,1	49,14	54,51
67,2	49,23	54,62
67,3	49,33	54,73
67,4	49,42	54,83
67,5	49,52	54,95
67,6	49,61	55,06
67,7	49,71	55,17
67,8	49,81	55,28
67,9	49,90	55,40
68,0	50,00	55,50
68,1	50,10	55,61
68,2	50,20	55,72
68,3	50,30	55,83
68,4	50,40	55,94
68,5	50,50	56,06
68,6	50,60	56,16
68,7	50,70	56,28
68,8	50,80	56,38
68,9	50,90	56,50
69,0	50,99	56,61
69,1	51,09	56,72
69,2	51,19	56,83
69,3	51,28	56,94
69,4	51,38	57,06
69,5	51,47	57,17
69,6	51,57	57,28
69,7	51,66	57,39
69,8	51,76	57,51
69,9	51,86	57,62
70,0	51,95	57,72
70,1	52,05	57,84
70,2	52,14	57,95
70,3	52,24	58,07
70,4	52,33	58,18
70,5	52,43	58,29
70,6	52,53	58,41
70,7	52,62	58,52
70,8	52,72	58,63

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
70,9	52,81	58,74
71,0	57,91	58,86
71,1	53,01	58,97
71,2	53,11	59,09
71,3	53,21	59,20
71,4	53,31	59,31
71,5	53,41	59,42
71,6	53,51	59,53
71,7	53,61	59,65
71,8	53,71	59,76
71,9	53,81	59,88
72,0	53,91	59,99
72,1	54,00	60,11
72,2	54,10	60,22
72,3	54,20	60,33
72,4	54,30	60,45
72,5	54,40	60,56
72,6	54,50	60,68
72,7	54,60	60,79
72,8	54,70	60,91
72,9	54,80	61,02
73,0	54,90	61,14
73,1	55,00	61,25
73,2	55,10	61,37
73,3	55,20	61,48
73,4	55,30	61,60
73,5	55,40	61,72
73,6	55,50	61,83
73,7	55,60	61,94
73,8	55,70	62,06
73,9	55,80	62,18
74,0	55,90	62,28
74,1	56,00	62,41
74,2	56,09	62,52
74,3	56,19	62,64
74,4	56,29	62,76
74,5	56,39	62,87
74,6	56,49	62,99
74,7	56,59	63,10
74,8	56,69	63,23
74,9	56,79	63,33

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
75,0	56,89	63,46
75,1		63,58
75,2		63,69
75,3		63,81
75,4		63,93
75,5		64,05
75,6		64,16
75,7		64,28
75,8		64,41
75,9		64,54
76,0		64,66
76,1		64,78
76,2		64,89
76,3		65,02
76,4		65,13
76,5		65,25
76,6		65,37
76,7		65,49
76,8		65,61
76,9		65,74
77,0		65,87
77,1		65,99
77,2		66,09
77,3		66,21
77,4		66,31
77,5		66,45
77,6		66,58
77,7		66,71
77,8		66,82
77,9		66,94
78,0		67,06
78,1		67,19
78,2		67,29
78,3		67,41
78,4		67,52
78,5		67,65
78,6		67,77
78,7		67,89
78,8		68,02
78,9		68,14
79,0		68,26

▼B

Refraktomeetri näit protsentides (p/p)	Võimalik alkoholisisaldus	
	Kontsentreeritud viinamarjavirre	Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre
79,1		68,38
79,2		68,51
79,3		68,62
79,4		68,75
79,5		68,87
79,6		69,00
79,7		69,12
79,8		69,24
79,9		69,35

▼B

II LISA

Käesoleva määruse artikli 27 punkti b alapunktis i sätestatud lauaveinide minimaalsed kvaliteedinõuded

I. *Valged veinid*

a) minimaalne tegelik alkoholisisaldus: 10,5 mahuprotsenti;

b) maksimaalne lenduvate hapete sisaldus: 9 milliekvivalenti liitri kohta;

c) maksimaalne vääveldioksiidi sisaldus: 155 milligrammi liitri kohta.

II. *Punased veinid*

a) minimaalne tegelik alkoholisisaldus: 10,5 mahuprotsenti;

b) maksimaalne lenduvate hapete sisaldus: 11 milliekvivalenti liitri kohta;

c) maksimaalne vääveldioksiidi sisaldus: 115 milligrammi liitri kohta.

Roosad veinid peavad vastama eespool punaste veinide jaoks sätestatud nõuetele, välja arvatud vääveldioksiidisisaldus, mis peab vastama valgete veinide puhul kindlaks määratud maksimummääradele.

“Portugieser” tüüpi viinamarjasortidest valmistatud punased veinid ning “Sylvaneri”, “Müller-Thurgau” ja “Rieslingi” viinamarjasortidest valmistatud valged veinid ei pea siiski vastama eespool esitatud punktidele a ja c.

▼B

III LISA

Käesoleva määruse artiklis 43 nimetatud neutraalse alkoholi määratlus

1. Organoleptilised omadused		Toorainel ei tohi esineda kõrvallõhna ega -maitset
2. Minimaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides:		96 mahuprotsenti
3. Jääkelementide ülemmäärad:		
— Üldhappesus		1,5
	äädikhappe grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Estrid		1,3
	etüülatsetaadi grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Aldehüüdid		0,5
	atseetaldehüüdi grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Kõrgemad alkoholid		0,5
	isobutanooli grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Metanool		50
	grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Kuivekstrakt		1,5
	grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Lämmastikku sisaldavad lenduvad alused		0,1
	lämmastiku grammides 100protsendilise alkoholi hektoliitri kohta	
— Furfuraal		Ei esine

▼M12

IV LISA

Ühenduse analüüsimeetod neutraalse alkoholi jaoks

I. *ÜLDIST*

Käesolevas lisas tähendab:

a) *korratavuse piirnorm* – näitaja, millest allpool samadel tingimustel (sama sooritaja, samad vahendid, sama labor ja lühike ajavahemik) läbi viidud kahe üksikkatse tulemuste absoluutne erinevus jääb teatava tõenäosuse piiresse;

b) *reprodutseeritavuse piirnorm* – näitaja, millest allpool eri tingimustel (eri sooritajad, eri vahendid ja/või eri labor ja/või eri aeg) läbi viidud kahe üksikkatse tulemuste absoluutne erinevus jääb teatava tõenäosuse piiresse.

Termin "üksikkatse tulemus" tähendab näitajat, mis on saadud standarditud katsemeetodi täielikul ja ühekordsel kohaldamisel üksiku proovi suhtes. Kui ei ole ette nähtud teisiti, on usaldusnivoo 95 %.

II. *MEETODID*

Sissejuhatus

1. PROOVI ETTEVALMISTAMINE ANALÜÜSIKS

1.1. Üldist

Analüüsitava laboriproovi maht peab tavaliselt olema 1,5 l, kui erimääramise jaoks ei nõuta suuremat kogust.

1.2. Proovi valmistamine

Proov tuleb enne analüüsimist ühtlustada.

1.3. Konserveerimine

Ettevalmistatud proovi säilitatakse alati õhu- ja niiskusekindlas mahutis nii, et selle riknemine oleks välistatud; eriti ei tohiks korgist, kummist ja plastikust korgid puutuda alkoholiga otseselt kokku ning vaha kasutamine on selgesõnaliselt keelatud.

2. REAKTIIVID

2.1. Vesi

2.1.1. Kui seoses lahustamise, lahjendamise või pesemisega nimetatakse vett, kasutatakse destilleeritud või vähemalt samaväärse puhtusastmega demineraliseeritud vett.

2.1.2. Kui lahuse valmistamisele või lahjendamisele viidatakse ilma lahustit märkimata, peetakse silmas vesilahust.

2.2. Kemikaalid

Kõik kemikaalid peavad olema analüütiliselt puhtad ained, kui ei ole ette nähtud teisiti.

3. VAHENDID

3.1. Seadmete loetelu

Vahendite loetelu sisaldab üksnes spetsiaalseks kasutuseks mõeldud ja erinõuetele vastavaid vahendeid.

3.2. Analüütilised kaalud

Analüütilised kaalud on kaalud, mille tundlikkus on vähemalt 0,1 mg.

4. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

4.1. Tulemused

Analüüsi aruandes sõnastatud tulemus on vähemalt kahe rahuldava korratavusega (r) määramise keskväärtus.

4.2. Tulemuste arvutamine

Tulemused arvutatakse grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta, kui ei ole ette nähtud teisiti.

▼M12

4.3. Tüvenumbrite arv

Tulemus ei sisalda rohkem tüvenumbreid, kui kasutatud analüüsimeetodi täpsus nõuab.

1. meetod: Alkoholisisalduse määramine

Alkoholisisaldus mahuprotsentides määratakse olemasolevate siseriiklike sätete kohaselt või vaidluse korral nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivis 76/765/EMÜ (alkoholomeetreid ja alkoholiareomeetreid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ([1]) määratletud alkoholomeetrite või alkoholiareomeetrite abil.

Alkoholisisaldus väljendatakse mahuprotsentides vastavalt nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivile 76/766/EMÜ alkoholisisaldustabeleid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta. ([2])

2. meetod: Värvuse ja/või läbipaistvuse hindamine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesolev meetod võimaldab hinnata neutraalse alkoholi värvust ja/või läbipaistvust.

2. MÄÄRATLUS

Värvus ja/või läbipaistvus: kindlaksmääratud menetluse teel hinnatud värvus ja/või läbipaistvus.

3. PÕHIMÕTE

Värvust ja läbipaistvust hinnatakse visuaalselt, võrreldes veega valge ja musta fooni põhjal.

4. SEADMED

Värvusetud vähemalt 40 cm kõrgused klaassilindrid.

5. TÖÖ KÄIK

Asetada kaks klaassilindrit (punkt 4) valgele või mustale foonile ning täita üks silindritest umbes 40 cm ulatuses prooviga ja teine samas ulatuses veega.

Vaadelda proovi ülalt, s.o piki silindrit, ja võrrelda seda võrdlussilindriga.

6. TÕLGENDAMINE

Hinnata proovi värvust ja/või läbipaistvust punktis 5 sätestatud vaatlusel.

3. meetod: Permanganaadilahuse valastumisaja määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse neutraalse alkoholi permanganaadilahuse valastumisaeg.

2. MÄÄRATLUS

Kindlaksmääratud meetodi abil määratud permanganaadilahuse valastumisaeg on minutite arv, mis kulub proovi värvuse muutumiseks standardvärvusele vastavaks pärast seda, kui 10 ml proovile on lisatud 1 ml 1 mmol/l kaaliumpermanganaadilahust.

3. PÕHIMÕTE

Määratakse aeg, mis kulub pärast kaaliumpermanganaadi lisamist proovi värvuse muutumiseks standardvärvusele vastavaks, ning määratletakse see permanganaadilahuse valastumisajana.

4. REAKTIIVID

4.1. Kaaliumpermanganaadilahus, 1 mmol/l. Valmistada vahetult enne kasutamist.

4.2. Värvilahus A (punane)

— Kaaluda täpselt 59,50 g $CoCl_2.6H_2O$,

([1]) EÜT L 262, 27.9.1976, lk 143.
([2]) EÜT L 262, 27.9.1976, lk 149.

▼**M12**

— valmistada segu 25 ml soolhappest (ρ^{20} = 1,19 g/ml) ja 975 ml veest,

— panna kaalutud koobaltkloriid ja osa HCl ja vee segust 1 000milliliitrisesse mõõtekolbi ning täita see 20 °C juures kuni märgini ülejäänud seguga.

4.3. Värvilahus B (kollane)

— Kaaluda täpselt 45,00 g $FeCl_3.6H_2O$,

— valmistada segu 25 ml soolhappest (ρ^{20} = 1,19 g/ml) ja 975 ml veest ning seejärel lisada kaalutud kogus raudtrikloriidi samal viisil kui värvilahuse A puhul.

4.4. Värvuse standardlahus

Pipettida 13 ml värvilahust A ja 5,5 ml värvilahust B 100milliliitrisesse mõõtekolbi ning täita see 20 °C juures veega kuni märgini.

Märkus:

Värvilahuseid A ja B võib säilitada pimedas 4 °C juures mitu kuud; värvusstandardit tuleks aeg-ajalt uuesti valmistada.

5. SEADMED

5.1. Värvusetust läbipaistvast klaasist 100milliliitrised lihvkorgiga Nessleri torud mõõtskaalaga kuni 50 milliliitrit või värvusetud umbes 20millimeetrise läbimõõduga katseklaasid.

5.2. Pipetid, 1, 2, 5, 10 ja 50 ml.

5.3. Termomeeter näiduga kuni 50 °C, jagatuna 0,1- või 0,2kraadisteks ühikuteks.

5.4. Analüütilised kaalud.

5.5. Termostaatiliselt temperatuurile 20 ± 0,5 °C seatud veevann.

5.6. 100- ja 1 000milliliitrised lihvkorkidega mõõtekolvid.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. — Pipettida 10 ml proovi katseklaasi või 50 ml proovi Nessleri torusse,

— asetada veevanni temperatuuriga 20 °C,

— lisada olenevalt kasutatud proovi kogusest 1 ml või 5 ml 1 mmol/l $KMnO_4$ lahust, segada ja jätta veevanni temperatuuriga 20 °C,

— märkida alustamisaeg,

— pipettida 10 ml standardvärvi sama läbimõõduga katseklaasi või 50 ml standardvärvi Nessleri torusse,

— vaadelda proovi värvuse muutumist ja võrrelda seda aeg-ajalt valge fooni põhjal standardvärvusega,

— märkida aeg, mil proovi värvus muutub standardvärvusega samaks.

Märkus:

Hoolitseda selle eest, et proovilahus ei puutuks testi jooksul kokku otsese päiksevalgusega.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valastumisaeg on aeg, mis kulub proovi värvuse muutumiseks standardvärvusele vastavaks.

Neutraalse alkoholi puhul peab see aeg 20 °C juures olema vähemalt 18 minutit.

7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete valastumisaegade vahe ei tohi olla üle kahe minuti.

▼M12

8. MÄRKUSED

8.1. Mangaandioksiidi jälgedel on reaktsioonile katalüütiline toime: tuleb tagada, et kasutatavad pipetid ja katseklaasid oleksid hoolikalt puhastatud ja et neid kasutataks üksnes kõnealusel eesmärgil. Neid tuleb puhastada soolhappega ja loputada põhjalikult veega, klaasil ei tohi olla pruuni värvust.

8.2. Lahjendatud permanganaadilahuse (punkt 4.1) valmistamiseks kasutatava vee kvaliteeti jälgitakse hoolikalt; see ei tohi tarbida permanganaati. Kui nõutavat kvaliteeti ei ole võimalik saavutada, tuleb destilleeritud vesi keema lasta ja lisada sellele õrnalt roosaka värvuse saamiseks väike kogus permanganaati. Seejärel tuleb lahus jahutada, et seda võiks kasutada lahjendamiseks.

8.3. Mõnede proovide puhul võib valastumine toimuda ilma võrdluslahuse täpse tooni esinemiseta.

8.4. Permanganaadi test võib moonduda, kui analüüsitavat alkoholiproovi ei ole säilitatud täiesti puhtas klaaspudelis, mis on suletud alkoholis loputatud lihvkorgi või mõne muu tina või alumiiniumiga kaetud korgiga.

4. meetod: Aldehüüdide määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse atseetaldehüüdidena väljendatud aldehüüdid neutraalses alkoholis.

2. MÄÄRATLUS

Aldehüüdide sisaldus: kindlaksmääratud meetodi abil määratud atseetaldehüüdidena väljendatud aldehüüdide sisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Värvust, mis on saadud pärast proovi reageerimist Schiffi reagendiga, võrreldakse standardlahustega, mille atseetaldehüüdisisaldus on teada.

4. REAKTIIVID

p-rosaniliin hüdrokloriid

naatriumsulfit või veevaba naatriummetavesiniksulfit

soolhape, tihedus ρ^{20} = 1,19 g/ml

pulbriline aktiivsüsi

tärkliselahus, valmistatud 1 g lahustuvast tärklisest ja 5 mg HgI_2 (säilitusaine), mis suspendeeritakse väikeses koguses külmas vees, segatakse 500 ml keeva veega, keedetakse 5 minutit ja jahtunult filtreeritakse

joodilahus, 0,05 mol/l

1-aminoetanool $CH_3.CH(NH_2)OH$ (molekulmass 61,08)

Schiffi reagent

— Lahustada 2 000milliliitrises mõõtekolbis 5,0 g pulbristatud p-rosaniliin hüdrokloriidi umbes 1 000 ml kuumas vees,

— vajaduse korral jätta veevanni kuni täieliku lahustumiseni,

— lahustada 30 g veevaba naatriumsulfitit (või samaväärne kogus naatriummetavesiniksulfitit) umbes 200 ml vees ja lisada jahtunud p-rosaniliinilahusesse,

— jätta umbes 10 minutiks seisma,

— lisada 60 ml soolhapet (ρ^{20} = 1,19 g/ml),

— kui lahus on värvusetu (kerge pruunikas värvus võib esineda), täita kolb veega kuni märgini,

— vajaduse korral filtreerida vähese aktiivsöega läbi kurdfiltri, et lahus muutuks värvusetuks.

▼**M12**

Märkused:

1) Schiffi reagent tuleb valmistada vähemalt 14 päeva enne kasutamist.

2) Reagendi vaba SO_2-sisaldus peab olema 2,8–6,0 mmol/100 ml, pH peab olema 1.

Vaba SO_2 määramine

— Pipettida 10 ml Schiffi reagenti 250milliliitrisesse Erlenmeyeri kolbi,

— lisada 200 ml vett,

— lisada 5 ml tärkliselahust,

— tiitrida 0,05 mol/l joodilahusega kuni tärklise värvus muutub,

kui vaba SO_2-sisaldus ei jää märgitud vahemikku, tuleks seda:

— tõsta naatriummetavesiniksulfiti väljaarvutatud kogusega (0,126 g Na_2SO_3/100 ml reagenti ühe mmol SO_2 vajaku kohta) või

— vähendada reagendi barboteerimise teel.

Vaba SO_2 arvutamine reagendis:

mmol vaba SO_2/100 ml reagenti

$$= \frac{\text{tarbitud joodilahus (0,05 mol/l) ml} \cdot 3{,}2 \cdot 100}{64 \cdot 10}$$

$$= \frac{\text{tarbitud joodilahus (0,05 mol/l) ml}}{2}$$

Oluline:

Kui Schiffi reagendi valmistamiseks kasutatakse muid meetodeid, tuleks reagendi tundlikkust kontrollida nii, et testi ajal:

— aldehüüdivaba võrdlusalkohol ei värvuks,

— oleks roosa värvus nähtav 0,1 g atseetaldehüüdi puhul hl 100protsendilise alkoholi kohta.

3) Tehnilise 1-aminoetanooli puhastamine

— Lahustada 5 g 1-aminoetanooli täielikult umbes 15 ml 100protsendilises etanoolis,

— lisada umbes 50 ml kuiva dietüüleetrit (1-aminoetanool sadestub),

— jätta mitmeks tunniks külmkappi,

— filtreerida kristallid ja pesta kuiva dietüüleetriga,

— kuivatada väävelhappega kolm kuni neli tundi eksikaatoris osalises vaakumis.

Märkus:

Puhastatud 1-aminoetanool peab olema valge; vastasel juhul korrata rekristallimist.

5. SEADMED

5.1. 20milliliitrised lihvkorgiga kolorimeetrilised torud.

5.2. 1-, 2-, 3-, 4-, 5- ja 10milliliitrised pipetid.

5.3. Termostaatiliselt temperatuurile 20 ± 0,5 °C seatud veevann.

5.4. Spektrofotomeeter, millel on 50millimeetrise optilise teepikkusega küvetid.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Sissejuhatav märkus

▼M12

Aldehüüdisisalduse määramisel käesoleva meetodi abil tagada, et proovi alkoholisisaldus on vähemalt 90 %. Vastasel juhul tuleb seda tõsta vastavate aldehüüdivaba etanooli koguste lisamise teel.

6.2. Kalibreerimiskõver

— Kaaluda analüütiliste kaaludega täpselt 1,3860 g puhastatud ja kuivatatud 1-aminoetanooli,

— asetada see 1 000milliliitrisesse mõõtekolbi, lisada aldehüüdivaba etanooli ja täita 20 °C juures kuni märgini; lahus sisaldab 1 g atseetaldehüüdi liitri kohta,

— valmistada kahes etapis lahjenduste rida, et toota 10 võrdluslahust, mis sisaldavad 100 ml lahuse kohta 0,1–1,0 mg atseetaldehüüdi,

— määrata kõnealuste võrdluslahuste abil neeldumisnäitaja vastavalt punktile 6.3 ja koostada graafik.

6.3. Aldehüüdisisalduse määramine

— Pipettida 5 ml proovi kolorimeetrilisse torru,

— lisada 5 ml vett, segada ja hoida püsivalt 20 °C temperatuuril,

— samal ajal võtta pimekatse jaoks 5 ml aldehüüdivaba 96protsendilist etanooli, lisada 5 ml vett ja hoida 20 °C temperatuuril,

— seejärel lisada igasse torru 5 ml Schiffi reagenti, torud sulgeda lihvkorgiga ja raputada tugevalt,

— hoida 20 minutit veevannis 20 °C juures,

— valada sisu küvettidesse,

— määrata neeldumisnäitaja 546 nm juures.

Märkused:

1) Aldehüüdinäitajate määramiseks on vaja iga analüüsi puhul kontrollida kalibreerimiskõverate kehtivust võrdluslahusega võrdlemise teel; kui kalibreerimiskõver ei ole õige, tuleb see uuesti valmistada.

2) Tagada, et pimekatse on alati värvusetu.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valem ja arvutamismeetod

Koostada atseetaldehüüdi kontsentratsiooni alusel optilise tiheduse graafik ja määrata selle põhjal proovi kontsentratsioon.

Atseetaldehüüdina väljendatud aldehüüdide sisaldus grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta saadakse järgmise valemi abil:

$$\frac{100 \cdot A}{T}$$

kus:

A = proovilahuse atseetaldehüüdi sisaldus grammides hl kohta, määratud standardkõvera abil,

T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, määratud meetodi 1 abil.

7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,1 g aldehüüdi 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

5. meetod: Kõrgemate alkoholide määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse 2-metüülpropaan-1-oolina väljendatud kõrgemad alkoholid neutraalses alkoholis.

▼**M12**

2. MÄÄRATLUS

Kõrgemate alkoholide sisaldus: kindlaksmääratud meetodi abil määratud 2-metüülpropaan-1-oolina väljendatud kõrgemate alkoholide sisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Kõrgemate alkoholide ja aromaatse aldehüüdi reageerimisel kuumas lahjendatud väävelhappes (Komarowsky reaktsioon) tekkivate värviliste saaduste neeldumine määratakse 560 nm juures, seda korrigeeritakse proovis sisalduvate aldehüüdide suhtes ja seejärel võrreldakse samadel tingimustel 2-metüülpropaan-1-ooli reageerimisel saadud värvusega.

4. REAKTIIVID

4.1. Salitsüülaldehüüdlahus, 1 massiprotsent. Valmistamisel lisada 1 gramm salitsüülaldehüüdi 99 grammile 96protsendilisele etanoolile (mis ei sisalda puskariõli).

4.2. Kontsentreeritud väävelhape (ρ=1,84 g/ml^2).

4.3. 2-metüülpropaan-1-ool.

4.4. 2-metüülpropaan-1-ooli standardlahused

Lahjendada 2-metüülpropaan-1-ool (punkt 4.3) 96protsendilise etanooli vesilahuses, et saada standardite rida, mis sisaldab lahuse hl kohta 0,1, 0,2, 0,4, 0,6 ja 1,0 g 2-metüülpropaan-1-ooli.

4.5. Atseetaldehüüdi standardlahused

Valmistada atseetaldehüüdi standardlahused vastavalt meetodi 4 punktile 6.2.

4.6. Kõrgemate alkoholide ja aldehüüdide vaba 96protsendiline etanool.

5. SEADMED

5.1. UV-VIS spektrofotomeeter, millega saab määrata lahuste neeldumise 560 nm juures.

5.2. Spektrofotomeetri küvetid, mille optiline teepikkus on 10, 20 ja 50 mm.

5.3. Termostaatiliselt temperatuurile 20 ± 0,5 °C seatud veevann.

5.4. Paksust klaasist (Pyrex-klaas või sarnane klaas) valmistatud 50milliliitrised lihvkorgiga kolorimeetrilised torud.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Aldehüüdisisaldus

Määrata proovi atseetaldehüüdina väljendatud aldehüüdisisaldus, kasutades meetodit 4.

6.2. Kalibreerimiskõver: 2-metüülpropaan-1-ool

Pipettida igast 2-metüülpropaan-1-ool standardist (punkt 4.4) 10 ml 50milliliitristesse lihvkorgiga klaassilindritesse. Pipettida silindritesse 1 ml salitsüülaldehüüdlahust (punkt 4.1) ja lisada 20 ml väävelhapet (punkt 4.2). Segada sisu põhjalikult, kallutades silindrit mitu korda ettevaatlikult edasi-tagasi (korki aeg-ajalt avades). Jätta 10 minutiks toatemperatuurile ja seejärel panna 20 ± 0,5 kraadisesse veevanni (punkt 5.3). Kallata sisu 20 minuti pärast spektrofotomeetri küvettidesse.

Täpselt 30 minutit pärast väävelhappe lisamist määrata lahuste neeldumine 560 nm juures, kasutades spektrofotomeetri võrdlusküvetis olevat vett.

Koostada 2-metüülpropaan-1-ooli kontsentratsiooni alusel neeldumise kalibreerimiskõver.

6.3. Kalibreerimiskõver: aldehüüdid

Korrata punktis 6.2 kirjeldatud toimingut, kuid asendada 10 ml iga 2-metüülpropaan-1-ooli standardist 10 ml iga atseetaldehüüdistandardiga.

▼M12

Koostada atseetaldehüüdi kontsentratsiooni alusel 560 nm juures neeldumise kalibreerimiskõver.

6.4. Proovi määramine

Korrata punktis 6.2 kirjeldatud toimingut, kuid asendada 10 ml 2-metüülpropaan-1-ooli standarditest 10 ml prooviga.

Määrata proovi neeldumine.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valem ja arvutamismeetod

7.1.1. Korrigeerida proovi neeldumisnäitajat, lahutades proovi aldehüüdikontsentratsioonile vastav neeldumisnäitaja (määratud punkti 6.3 kohaselt koostatud kalibreerimiskõvera alusel).

7.1.2. Määrata proovi 2-metüülpropaan-1-oolina väljendatud kõrgemate alkoholide kontsentratsioon punkti 6.2. kohaselt koostatud kalibreerimiskõvera alusel, kasutades korrigeeritud neeldumisnäitajat (punkt 7.1.1).

7.1.3. 2-metüülpropaan-1-oolina väljendatud kõrgemate alkoholide sisaldus grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta saadakse järgmise valemi abil:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

kus:

A = proovi kõrgemate alkoholide kontsentratsioon, mis arvutatakse punkti 7.1.2 kohaselt,

T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, mis on määratud meetodi 1 abil.

7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,2 grammi 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

6. meetod: Üldhappesuse määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse neutraalse alkoholi äädikhappena väljendatud üldhappesus.

2. MÄÄRATLUS

Äädikhappena väljendatud üldhappesus: kindlaksmääratud meetodi abil määratud äädikhappena väljendatud üldhappesus.

3. PÕHIMÕTE

Pärast degaseerimist tiitritakse proovi naatriumhüdroksiidi standardlahuse abil ja happesus arvutatakse äädikhappena.

4. REAKTIIVID

4.1. Naatriumhüdroksiidlahused, 0,01 mol/l ja 0,1 mol/l, säilitatud nii, et kokkupuude süsinikdioksiidiga oleks minimaalne.

4.2. Indigokarmiinlahus (A)

— Kaaluda 0,2 g indigokarmiini,

— lahustada 40 ml vees ja täiendada etanooliga 100 grammini.

Fenoolpunane lahus (B)

— Kaaluda 0,2 g fenoolpunast,

— lahustada 6 milliliitris 0,1 mol/l naatriumhüdroksiidis ja täita 100milliliitrine mõõtekolb kuni märgini veega.

5. SEADMED

5.1. Bürett või automaatne tiitrimisseade.

▼M12

5.2. 100milliliitrine pipett.

5.3. 250milliliitrine lihvkorgiga ümarkolb.

5.4. Lihvkorgiga püstjahuti.

6. TÖÖ KÄIK

— Pipettida 100 ml proovi 250milliliitrisesse ümarkolbi,

— lisada keedukivid ja kuumutada kiirelt püstjahutis kuni keemiseni,

— lisada kuumale lahusele üks tilk A ja B indikaatorlahustest,

— seejärel tiitrida 0,01 mol/naatriumhüdroksiidi abil kuni värvus hakkab muutuma rohekaskollasest lillaks.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valem ja arvutamismeetod

Äädikhappena väljendatud üldhappesus grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta saadakse järgmise valemi abil:

$$\frac{V \cdot 60}{T}$$

kus:

V = neutraliseerimiseks kulunud 0,01 mol/l naatriumhüdroksiidi kogus milliliitrites,

T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, mis on määratud meetodi 1 abil.

7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,1 g 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

7. meetod: Estrite määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käeoleva meetodi abil määratakse etüülatsetaadina väljendatud estrid neutraalses alkoholis.

2. MÄÄRATLUS

Estrite sisaldus: kindlaksmääratud meetodi abil määratud etüülatsetaadina väljendatud estrite sisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Estrite kvantitatiivsel reageerimisel hüdroksüülamiinhüdrokloriidiga leeliselises lahuses tekivad hüdroksülaamhapped. Need moodustavad raud(III)ioonidega happelises lahuses värvilisi komplekse. Nende komplekside optilist tihedust mõõdetakse 525 nm juures.

4. REAKTIIVID

4.1. Soolhape, 4 mol/l.

4.2. Raudtrikloriidlahus, 0,37 mol/l, 1 mol/l soolhappes.

4.3. Hüdroksüülamiinhüdrokloriid, 2 mol/l. Säilitada külmkapis.

4.4. Naatriumhüdroksiidlahus, 3,5 mol/l.

4.5. Etüülatsetaadi standardlahus, mis sisaldab 0,0, 0,2, 0,4, 0,6, 0,8 ja 1,0 g etüülatsetaati 96protsendilise estrivaba etanooli hektoliitri kohta.

5. SEADMED

5.1. Spektrofotomeeter, millel on 50millimeetrise optilise teepikkusega küvetid.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Kalibreerimiskõver

▼M12

— Kaaluda analüüsikaaludega täpselt 1,0 g etüülatsetaati,

— lisada estrivaba alkohol 1 000milliliitrisesse mõõtekolbi ja täita see 20 °C juures kuni märgini,

— valmistada kahes etapis lahjenduste rida, et saada 20 võrdluslahust, mis sisaldavad 100 ml lahuse kohta 0,1–2,0 mg etüülatsetaati,

— määrata punkti 6.2 kohaselt võrdluslahuse neeldumisnäitaja ja koostada graafik.

6.2. Estrisisalduse määramine

— Pipettida 10 ml proovi lihvkorkidega suletavatesse katseklaasidesse,

— lisada 2 ml hüdroksüülamiinhüdrokloriidlahust,

— samal ajal teha pimekatse, kasutades 10 ml estrivaba 96protsendilist etanooli ja 2 ml hüdroksüülamiinhüdrokloriidlahust,

— seejärel lisada igale lahusele 2 ml naatriumhüdroksiidi, torud sulgeda lihvkorgiga ja raputada tugevalt,

— hoida 15 minutit veevannis 20 °C juures,

— lisada igasse torusse 2 ml soolhapet, kergelt raputada,

— lisada 2 ml raudtrikloriidilahust, segada korralikult,

— valada sisu küvettidesse,

— määrata neeldumisnäitaja 525 nm juures.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valem ja arvutamismeetod

Koostada standardite kontsentratsiooni alusel optilise tiheduse graafik.

Neeldumisnäitajale vastav estrisisaldus (väljendatud etüülatsetaadina = A) loetakse välja graafikult, arvutatakse järgmise valemi abil:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

ja väljendatakse grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta,

kus T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, mis on määratud meetodil 1.

7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,1 g etüülatsetaadina väljendatud estreid 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

8. meetod: Lenduvate lämmastikaluste määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse lämmastikuna väljendatud lenduvad lämmastikalused neutraalses alkoholis.

2. MÄÄRATLUS

Lenduvate lämmastikaluste sisaldus: kindlaksmääratud meetodi abil määratud lämmastikuna väljendatud lenduvate lämmastikaluste sisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Proov aurustatakse väävelhappe abil ruumalalt väikseks ja seejärel määratakse Conway mikrodifusioonimeetodil ammoniaagisisaldus.

4. REAKTIIVID

4.1. Väävelhape, 1 mol/l.

▼M12

4.2. Boorhappe indikaatorlahus. Lahustada 10 g boorhapet, 8 mg bromokresoolrohelist ja 4 mg metüülpunast 30protsendilises 2-propanoolis ning täita kuni 1 000 milliliitrini 30protsendilise 2-propanooliga.

4.3. Kaaliumhüdroksiidlahus, 500 g/l; süsinikdioksiidivaba.

4.4. Soolhape, 0,02 mol/l.

5. SEADMED

5.1. Aurustuskauss, mis mahutab 50 ml proovi.

5.2. Veevann.

5.3. Conway anum, millel on tihedalt suletav kaas; kirjeldus ja soovitatavad mõõtmed joonisel 1.

5.4. Mikrobürett, 2–5 ml, mõõtskaala jagatud 0,01milliliitristeks ühikuteks.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Pipettida 50 ml proovi (kui eeldatav lämmastikusisaldus on väiksem kui 0,2 g proovi hektoliitri kohta, võta 200 ml proovi) klaasnõusse, lisada 1 ml 1mol/l väävelhapet (punkt 4.1), asetada kauss (punkt 5.1) veevannile (punkt 5.2) ja aurustada kuni alles on jäänud umbes 1 ml.

6.2. Pipettida 1 ml boorhappe indikaatorlahust (punkt 4.2) Conway anuma (punkt 5.3) sisekambrisse ja ülejäänud aurustumisprotsessil (punkt 6.1) alles jäänud vedelik väliskambrisse. Kallutada Conway anumat kergelt ja lisada nii ruttu kui võimalik väliskambrisse, kuid võimalikult kaugele väliskambris sisalduvast ülejäänud vedelikust, umbes 1 ml kaaliumhüdroksiidlahust (punkt 4.3). Sulgeda Conway anum viivitamata, kattes selle tihedalt rasvatatud kaanega.

6.3. Segada kaks väliskambris olevat lahust, jälgides et vedelik ei loksu ühest kambrist teise. Lastakse seista 2 tundi.

6.4. Neutraliseerimiseks tiitrida sisekambri ammoniaak 0,02 mol/l soolhappe (punkt 4.4) abil, kasutades mikrobüretti (punkt 5.4). Kasutatava happe maht peaks olema 0,2–0,9 ml; kasutatava happe mahu tähiseks on V_1 ja seda väljendatakse milliliitrites.

6.5. Teha pimetiitrimine, korrates punktide 6.1–6.4 toiminguid, kuid asendades punktis 6.1 nimetatud 50 ml proovi sama mahu veega. Kasutatava soolhappe mahu tähiseks on V_2 ja seda väljendatakse milliliitrites.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Valem ja arvutamismeetod

Lämmastikuna arvutatud ja väljendatud lenduvate lämmastikaluste sisaldus grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta saadakse järgmise valemi abil:

$$\frac{(V_1 - V_0) \cdot 2800}{E \cdot T}$$

kus:

V_1 = proovi neutraliseerimiseks kasutatud soolhappe maht milliliitrites,

V_2 = pimekatses kasutatud soolhappe maht milliliitrites,

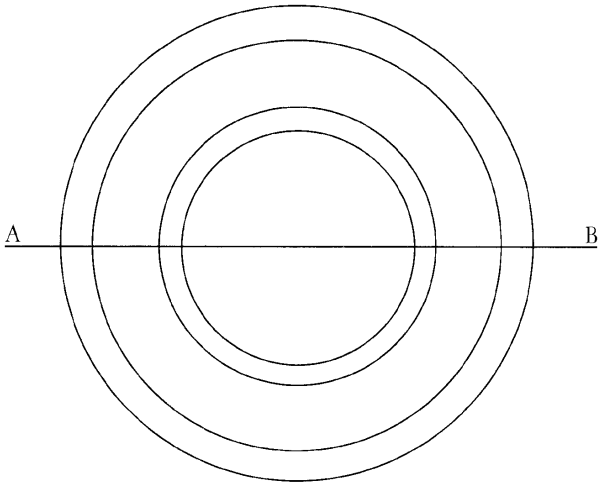
T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, mis on määratud meetodi 1 abil,

E = kasutatud proovi kogus milliliitrites.

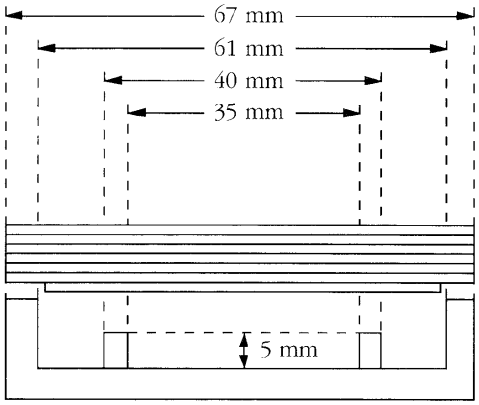
7.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,05 g 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

▼**M12**

Anuma pealtvaade

Püstlõige joonel A – B

Tavapärased mõõtmed

Joonis 1: Conway anum

9. meetod: Metanooli määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse metanoolisisaldus neutraalses alkoholis.

2. MÄÄRATLUS

Metanoolisisaldus: kindlaksmääratud meetodil määratud metanoolisisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Metanoolisisaldus määratakse injekteerides proovi otse gaasikromatograafi.

4. TÖÖ KÄIK

Võib kasutada mis tahes gaasvedelikkromatograafia meetodit, tingimusel et gaaskromatogaraafi kolonni abil võib kasutatavatel tingimustel metanooli, atseetaldehüüdi, etanooli ja etüülatsetaadi selgelt üksteisest eristada. Metanooli tuvastuslävi etanoolis peab olema alla 2 g/hl.

5. KORRATAVUS

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste

▼M12

erinevus ei tohi ületada 2 grammi metanooli 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

10. meetod: Kuivjäägi määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil määratakse kuivjäägi sisaldus neutraalses alkoholis.

2. MÄÄRATLUS

Kuivjäägi sisaldus: kindlaksmääratud meetodil määratud kuivainesisaldus.

3. PÕHIMÕTE

Proovi alikvoot kuivatatakse 103 °C juures ja jääk määratakse gravimeetriliselt.

4. SEADMED

4.1. Veevann, mis võimaldab töötada keeva veega.

4.2. Sobiva mahutavusega aurustuskauss.

4.3. Eksikaator, mis sisaldab hiljuti aktiveeritud silikageeli (või samaväärset kuivatusainet) ja millel on niiskusesisaldusindikaator.

4.4. Analüütilised kaalud.

4.5. Kuivatuskapp, termostateeritav 103 ± 2 °C juures.

5. TÖÖ KÄIK

Kaaluda puhas ja kuiv aurustuskauss (punkt 4.2) 0,1 mg täpsusega (M_o). Pipettida kaussi vajaduse korral järkjärguliselt sobiv maht proovi (100–250 ml) (V_o ml). Asetada kauss koos prooviga keeva vee vanni (punkt 4.1) ja lasta kuivada. Asetada kuivatuskappi (punkt 4.5) ja hoida 30 minutit 103 ± 2 °C juures, seejärel asetada kauss koos jäägiga eksikaatorisse (punkt 4.3). Lasta kausil 30 minutit jahtuda ja seejärel kaaluda kauss koos jäägiga 0,1 mg täpsusega (M_1).

6. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

6.1. Valem ja arvutamismeetod

Kuivjäägi sisaldus grammides 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta saadakse järgmise valemi abil:

$$\frac{(M_1 - M_0) \cdot 10^7}{V_0 \cdot T}$$

kus:

M_0 = puhta kuiva kausi mass grammides,

M_1 = kausi ja jäägi mass grammides pärast kuivatamist,

V_0 = kuivatamiseks võetud proovi maht,

T = proovi alkoholisisaldus mahuprotsentides, mis on määratud meetodi 1 abil.

6.2. Korratavus

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete määramistulemuste erinevus ei tohi ületada 0,5 grammi 100protsendilise etanooli hektoliitri kohta.

11. meetod: Furfuraali määramine

1. RAKENDATAVUS JA RAKENDUSALA

Käesoleva meetodi abil tehakse kindlaks furfuraali esinemine neutraalses alkoholis.

▼M12

2. MÄÄRATLUS

Kindlakstehtava furfuraali piirkontsentratsioon: käesoleval meetodil tehtud piirsisalduskatse tulemus.

3. PÕHIMÕTE

Alkoholiproov segatakse aniliini ja jää-äädikhappega. Furfuraali esinemist näitab lõheroosa värvus, mis tekkib 20 minuti jooksul pärast segamist.

4. REAKTIIVID

4.1. Hiljuti destilleeritud aniliin.

4.2. Jää-äädikhape.

5. SEADMED

Lihvkorgiga katseklaasid.

6. TÖÖ KÄIK

Pipettida katseklaasi (punkt 5) 10 ml proovi; lisada 0,5 ml aniliini ja 2 ml jää-äädikhapet. Raputada katseklaasi sisu segunemiseks.

7. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

7.1. Piirsisalduskatse tõlgendamine

Kui lõheroosa värvus ilmub vähema kui 20 minuti jooksul, loetakse katse positiivseks ja proov sisaldab furfuraali.

7.2. Märkused

Sama analüüsija poolt samadel tingimustel sama prooviga samaaegselt või kiirelt üksteise järel läbi viidud katsete tulemused peavad olema identsed.

12. meetod: Ultraviolettkiirguse neeldumise katse

1. KOHALDAMISALA

Käesoleva meetodi abil määratakse neutraalse alkoholi optiline läbipaistvus.

2. PÕHIMÕTE

Proovi optiline läbipaistvus lainepikkustel 220–270 nm mõõdetakse suhtes kõrget optilist läbipaistvust omava määratletud võrdlusainega.

3. SEADMED

3.1. UV-VIS spektrofotomeeter.

3.2. 10millimeetrise optilise teepikkusega ja sama spektraalse läbilaskvusega kvartsküvetid.

4. REAKTIIVID

Spektroskoopia jaoks vajaminev n-heksaan.

5. TÖÖ KÄIK

— Loputada puhtad küvetid proovilahusega ja seejärel täita need prooviga, kuivatada küvettide välispind,

— puhastada võrdlusküvett samal viisil n-heksaaniga ja täita,

— määrata neeldumisnäitajad ja koostada graafik.

6. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

270, 240, 230 ja 220 nm juures tuvastatud neeldumisnäitajad ei tohi ületada järgmisi näitajaid: 0,02, 0,08, 0,18 ja 0,3.

Neeldumiskõver peab olema sujuv ja korrapärane.

13. meetod: ^{14}C-sisalduse määramine etanoolis

1. ALKOHOLI LIIGI MÄÄRAMISE MEETOD

^{14}C-sisalduse määramine etanoolis võimaldab eristada fossiilsest toorainest saadud alkoholi (sünteesialkohol) ja retsentsest toorainest saadud alkoholi (käärimisalkohol).

▼**M12**

2. MÄÄRATLUS

Etanooli ^{14}C-sisaldus tähendab kindlaksmääratud meetodil määratud C-sisaldust.

Elavate taimede poolt assimileeritav atmosfääri looduslik ^{14}C-sisaldus (kontrollväärtus) ei ole püsiv väärtus. Seepärast määratakse kontrollväärtus etanooli põhjal, mis on saadud kõige viimase kasvuperioodi toorainest. Kõnealune aastane kontrollväärtus määratakse igal aastal ühise analüüsi teel, mille korraldavad Ühenduse Etalonainete Keskus ja Ispra Teadusuuringute Ühiskeskus.

3. PÕHIMÕTE

^{14}C-sisaldus määratakse alkoholiproovide puhul, mille etanoolisisaldus on vähemalt 85 % massist, otseselt vedelikstsintillatsiooniloenduse teel.

4. REAKTIIVID

4.1. Tolueenstsintillaator

5,0 g 2,5-difenüüloksasool (PPO)

0,5 g *p*-bis-(4-metüül-5-fenüüloksasool-2-üül)-benseen (dimetüül-POPOP) 1 liitris analüüsipuhtas tolueenis

Samuti võib kasutada kaubanduslikke kõnealust koostist omavaid kasutusvalmis tolueenstsintillaatoreid.

4.2. ^{14}C-standard

n-heksadekaan, mille aktiivsus on umbes 1×10^6 dpm/g (umbes $1{,}67 \times 10^{14}$ cBq/g) ja määratud aktiivsuse tagatud täpsus ± 2 suhtprotsenti.

4.3. ^{14}C-vaba etanool

Fooni määramiseks kasutatakse fossiilse päritoluga toorainest saadud sünteesialkoholi, mille etanoolisisaldus on vähemalt 85 % massist.

4.4. Etalonainena kasutatakse kõige viimase kasvuperioodi toorainest saadud alkoholi, mille etanoolisisaldus on 85 % massist.

5. SEADMED

5.1. Paljukanaliline vedelikstsintillatsioonspektromeeter protsessori ja automaatse välise kalibreerimisega ning välisstandardi ja kanali suhte esitamisega (tavaliselt kolm mõõtekanalit ja 2 välisstandardi kanalit).

5.2. Spektomeetrile sobivad vähese kaaliumisisaldusega küvetid, millel on tumedad seespoolt polüetüleeniga kaitstud keermega korgid.

5.3. 10milliliitrised mõõtepipetid.

5.4. 10milliliitrine automaatne dosaator.

5.5. 250milliliitrine lihvkorgiga ümarkolb.

5.6. Alkoholi destilleerimisseade, millel on soojendussärk, näiteks Micko-tüüpi.

5.7. 50mikroliitrine mikrosüstal.

5.8. 25- ja 50milliliitriste püknomeetritega püknomeeterlehter.

5.9. Termostaat, mis säilitab temperatuuri stabiilsuse ± 0,01 °C täpsusega.

5.10. Ametlikud alkoholisisaldustabelid vastavalt nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivile alkoholisisaldustabeleid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mille on avaldanud Euroopa Ühenduste Komisjon (ISBN 92-825-0146-9).

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Vahendite reguleerimine

Vahendid tuleks reguleerida vastavalt valmistaja juhendile. Mõõtmistingimused on optimaalsed, kui näitaja E_2/B (kvaliteediindeks) on maksimaalne.

E = efektiivsus,

▼M12

B = foon

Optimeeritakse üksnes kaks mõõtekanalit. Kolmas jäetakse kontrolli otstarbel täiesti avatuks.

6.2. Küvettide valik

Vajaminevast suurem hulk küvette täidetakse 10 ml ^{14}C-vaba sünteesietanooliga ja 10 ml tolueenstsintillaatoriga. Igat küvetti mõõdetakse vähemalt 4 × 100 minutit. Küvetid, mille foon erineb keskmisest rohkem kui ± 1 suhtprotsendi võrra, jäetakse kõrvale. Kasutada võib üksnes vabrikust tulnud uusi ja samasse partiisse kuuluvaid küvette.

6.3. Välisstandardi ja kanali suhte (VSKS) määramine

Punkti 6.1 kohase kanalite reguleerimise ajal määratakse VSKS, kasutades efektiivsuse määramiseks asjakohast arvutiprogrammi. Välisstandardina tuleb kasutada tseesiumi, mille tootja on juba sisse ehitanud.

6.4. Proovi ettevalmistamine

Mõõtmiseks kasutatakse proove, mille etanoolisisaldus on vähemalt 85 % massist ja milles ei esine lisandeid ning mis neelduvad lainepikkustel alla 450 nm. Väiksed estrite ja aldehüüdide jäägid ei ole probleemiks. Pärast esimeste milliliitrite eemaldamist destilleeritakse proov otse püknomeetrisse ja määratakse püknomeetriliselt proovi alkoholisisaldus. Määratavad näitajad võetakse ametlikest alkoholisisaldustabelitest.

7. PROOVIDE MÕÕTMINE VÄLISSTANDARDITE ABIL

7.1. Punktile 6.4 vastavaid nõrga neeldumisega proove (VSKS umbes 1,8) saab mõõta välisstandardi ja kanali suhte kaudu, mis võetakse efektiivsuse mõõduks.

7.2. Mõõtmine

Pipettida valitud küvetti, mille foon on kontrollitud, igast punkti 6.4 kohaselt valmistatud proovist 10 ml ja lisada automaatse dosaatori abil 10 ml tolueenstsintillatorit. Küvettides olevad proovid ühtlustatakse ringliigutustega; vedelik ei tohi teha märjaks keermega korgi sisekülje polüetüleenkaitset. Valmistada samal viisil fossiilset ^{14}C-vaba etanooli sisaldav küvett fooni mõõtmiseks. Asjakohase aastase ^{14}C-näitaja kontrollimiseks valmistatakse viimase kasvuperioodi etanoolist duplikaat, segades küveti sisu sisestandardiga punkti 8 kohaselt.

Kontrolli ja fooni proovid asetatakse kuni kümmet analüüsimiseks mõeldud proovi sisaldava mõõtmiste rea algusesse. Mõõtmise koguaeg proovi kohta on vähemalt 2 × 100 minutit ja üksikud proovid mõõdetakse 100minutiliste osaetappide kaupa, nii et on võimalik avastada vahendite mis tahes kõrvalekalle või muu rike. (Seepärast vastab üks tsükkel 100minutisele mõõtmisajale proovi kohta.)

Fooni ja kontrolli proovid tuleks iga nelja nädala tagant uuesti teha.

Kõnealune meetod nõuab vähe aega ja materjali ning on eriti sobiv üldlaboratooriumidele, mis töötlevad palju proove.

Nõrga neeldumisega proovide (VSKS umbes 1,8) efektiivsust mõjutab kõnealuse näitaja muutumine üksnes veidi. Kui muutus ei ületa ± 5 suhtprotsenti, võib arvestada sama efektiivsusega. Tugevama neeldumisega proovide, nagu denatureeritud alkoholi efektiivsuse võib kindlaks teha kiirguse nõrgenemise korrektsioonigraafiku põhjal. Kui asjakohane arvutiprogramm ei ole kättesaadav, tuleb kasutada sisestandardit, mis annab ühetähendusliku tulemuse.

8. PROOVIDE MÕÕTMINE SISESTANDARDI ^{14}C-HEKSADEKAANI ABIL

8.1. Analüüsi käik

Kõiki kontrolli ja fooni proove (retsentne ja fossiilne etanool) ning tundmatut ainet mõõdetakse duplikaatidena. Üks duplikaadi proov valmistatakse valikuta võetud katseklaasis, kuhu on sisestandardina lisatud täpselt doseeritud kogus (30 µl)^{14}C-heksadekaani (lisaaktiivsus

▼**M12**

umbes 26 269 dpm/gC – umbes 43 782 cBq/gC). Muude proovide valmistamine ja mõõtmisaeg on toodud punktis 7.2, kuid sisestandardiga proovide mõõtmisaega võib loenduri ettevaliku seadmisega 10^6 impulsile vähendada kuni viie minutini. Mõõtmiste rea jaoks kasutatakse fooni ja kontrolli proovi duplikaati, mis asetatakse mõõtmiste rea algusesse.

8.2. Sisestandardi ja küvettide kasutamine

Vältimaks saastamist sisestandardiga mõõtmisel, tuleb neid standardeid säilitada ja käsitleda muus kohas kui analüüsimiseks mõeldud proovide valmistamise- ja mõõtmiskohas. Pärast mõõtmist võib kontrollitud fooniga küvette uuesti kasutada. Keermega korgid ja sisestandardit sisaldavad küvetid hävitatakse.

9. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

9.1. Radioaktiivse aine aktiivsusühik on bekrell; 1 Bq = 1 lagunemine/s.

Eriradioaktiivsust väljendatakse bekrellides suhtes ühe grammi süsinikuga = Bq/gC.

Praktikas rakendatavate tulemuste saamiseks tuleks tulemused väljendada senti-bekrellides = cBq/gC.

Kirjeldusi ja valemeid, mida kasutatakse dpm-il põhinevates väljaannetes, võib esialgu edasi kasutada. Selleks et saada vastavad näitajad senti-bekrellides, tuleb dpm-tulemus korrutada arvuga 100/60.

9.2. Tulemuste väljendamine välisstandardiga

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cmp}_{\text{pr}} - \text{cmp}_{\text{NE}}) \cdot 1{,}1918 \cdot 100}{\text{V} \cdot \text{F} \cdot \text{Z} \cdot 60}$$

9.3. Tulemuste väljendamine sisestandardiga

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cmp}_{\text{pr}} - \text{cmp}_{\text{NE}})\ \text{dmp}_{\text{IS}} \cdot 1{,}1918 \cdot 100}{(\text{cmp}_{\text{IS}} - \text{cmp}_{\text{pr}})\ \text{V} \cdot \text{F} \cdot 60}$$

9.4. Lühendid

cpm_{pr} = proovi keskmine loendustase kogu mõõtmisaja jooksul

cpm_{NE} = samal viisil arvutatud fooni keskmine impulsitase

cpm_{IS} = lisatud sisestandardi määr (standardradioaktiivsus dpm)

dpm_{IS} = lisatud sisestandardi kogus (standardradioaktiivsus dpm)

V = kasutatud proovi maht milliliitrites

F = puhta alkoholi sisaldus g/ml vastavalt selle kontsentratsioonile

Z = efektiivsus vastavalt VSKS näitajale

1,918 = alkoholi grammide arv süsiniku grammide kohta

10. MEETODI USALDUSVÄÄRSUS

10.1. Korratavus (r)

r = 0,632 cBq/g C; S(r) = ± 0,223 cBq/g C

10.2. Võrreldavus (R)

R = 0,821 cBq/g C; S(R) = ± 0,290 cBq/g C

▼B

V LISA

Teated, mis käsitlevad partiidest keeldumist või nende vastuvõtmist veinialkoholi eksportimiseks korraldatud pakkumismenetluste raames

— Eduka pakkuja nimi:

— Lepingu sõlmimise kuupäev:

— Eduka pakkuja partiist keeldumise või partii vastuvõtmise kuupäev:

Partii number	Kogus hektoliitrites	Alkoholi asukoht	Partii ülevõtmisest keeldumise või sellega nõustumise põhjus